วิเคราะห์ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากร : ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

นายพลภูมิ สังข์สุวรรณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2554

The analysis of a collecting taxation: A Case Study Bangkok Area Revenue Office 10

Mr. Phonlapoom sungsuwan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Business Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2011

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	วิเคราะห์ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากร: ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10
ชื่อและนามสกุล	นายพลภูมิ สังข์สุวรรณ
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุขุมาลย์ ชำนิจ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2554

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุขุมาลย์ ชำนิจ)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุรชัย สุกปลั่ง)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงศ์ มีสมนัย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ วิเคราะห์ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากร : ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผู้ศึกษา นายพลภูมิ สังข์สุวรรณ **รหัสนักศึกษา** 2523003404 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมาลย์ ชำนิจ **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ (1) ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 (2) ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีอากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 (3) เสนอแนะแนวทางในการวางแผนเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

รูปแบบวิธีการศึกษาเป็นการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา ปีงบประมาณ 2551-2553 จากการยื่นแบบเสียภาษีของผู้ประกอบการในท้องที่ โดยใช้สถิติ เชิงพรรณนา หาค่าสัดส่วน ความถี่และร้อยละของข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำค่าของข้อมูลหาความสอดคล้องวิเคราะห์กับ ตำราเรียน เอกสารทางวิชาการ บทความ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยภายในของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 คือ ผู้ประกอบการที่มีขนาดรายรับขนาดกลางถึงขนาดใหญ่มาก และมีทุนจดทะเบียนขนาดย่อมถึงขนาดใหญ่ มีจำนวนประมาณ 500 ราย เป็นรายผู้ประกอบการที่มีสัดส่วนต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรที่สูง และมีผลกระทบต่อประมาณการจัดเก็บภาษีอากรสูง หากรายผู้ประกอบการกลุ่มนี้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ย้ายสถานประกอบการ เลิกกิจการ หรือควบรวมกิจการ (2) ปัจจัยภายนอก คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรด้วยรายผู้ประกอบการในท้องที่มีลักษณะกิจการที่สัมพันธ์กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มุ่งพัฒนาด้านภาคการผลิตและบริการ โดยอัตราการขยายตัวหรือหดตัว ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในกลุ่มกิจการ อสังหาริมทรัพย์ การค้าส่ง ค้าปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน มีอิทธิพลต่ออัตราการขยายตัวสูง และมีอิทธิพลต่อรายผู้ประกอบการในท้องที่มาก เพราะเป็นกลุ่มกิจการหลักในท้องที่ ผลการจัดเก็บภาษีอากรจึงมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปีงบประมาณ 2551-2553 (3) ในการวางแผนการดำเนินการให้ผลจัดเก็บภาษีได้ตามประมาณการควรวิเคราะห์แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ด้านอัตราการขยายตัวของกิจการประเภทอสังหาริมทรัพย์ การค้าส่ง ค้าปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน ตลอดจนนโยบายภาครัฐในการส่งเสริมธุรกิจทั้ง 3 ประเภท โดยวางแผนให้สัมพันธ์กับแผนการปฏิบัติงานที่กรมสรรพากรกำหนด

คำสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากร สำนักงานสรรพากร

Independent Study title: The analysis of a collecting taxation: A Case Study Bangkok Area Revenue Office 10
Author: Mr. Phonlapoom sungsuwan; **ID**: 2523003404;
Degree: Master of Business Administration;
Independent Study advisor: Sukumarn Shumnij, Associate Professor;
Academic year: 2011

Abstract

The objectives of this study are to (1) analyse internal factors that influence the collection of taxation in Bangkok area revenue office 10; (2) examine external factors affecting the taxation of Bangkok area revenue office 10; and (3) offer guidance for Tax planning of the Bangkok area revenue office 10.

The study factors are secondary data (time series data) of the 2551-2553 fiscal years from the tax return of enterprises in this office. Descriptive statistics were used to determine the proportion, frequency and percentage of data using program and to determine the value of the data analysis in accordance with the texts, technical documents on the Internet.

The results showed that: (1) The internal factor of Bangkok area Revenue Office 10 are the enterprises with a medium to large incomes, and authorized capitals are small to large. There are amount of 500 households, which accounted for the effects of high taxation and effects the estimated of high taxation. If the group is files a tax reduction, the establishment, dissolution or merger; (2) external factors showed that Gross domestic product is Influence of tax collection by the local operators in the business in relation to national economic and social development, hat emphasize in developing the manufacturing sector and service sector by the rate of expansion or contraction of Gross domestic product. In wholesale, retail, real estate and financial intermediation are very influential in the rate of growth and high influence of the local enterprises because of the main local business. The tax collections are in the same direction relative to gross domestic product. In fiscal year 2551-2553; and (3) the planning process of the collection of taxation covered the estimation should analyze trends in Gross domestic product, the growth in real estate and retail trade and financial intermediation and government policies to promote in that three bossiness. Planning in relation of action plan in specification of the Revenue Department.

Keywords: The analysis of a collecting taxation, Bangkok Area Revenue Office

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีกรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เพื่อทำการศึกษาถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เพื่อนำผลการศึกษาเสนอแนะแนวทางในการวางแผนเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือในการทำรายงานการศึกษาฉบับนี้ นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจจากทุกคนในครอบครัว ที่มีให้กับผู้เขียนเสมอมา ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการศึกษาฉบับนี้จะมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรของหน่วยงาน และประโยชน์แก่ผู้สนใจได้ไม่มากก็น้อย หากรายงานฉบับนี้บกพร่องในเนื้อหาหรือผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาก็ต้องขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

พลภูมิ สังข์สุวรรณ

กุมภาพันธ์ 2555

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญตาราง ..... ฌ

สารบัญภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

ความสำคัญและที่มาของการศึกษา 1

วัตถุประสงค์ของการศึกษา 10

ขอบเขตของการศึกษา 10

วิธีการศึกษา 11

การวิเคราะห์ข้อมูล 11

นิยามศัพท์เฉพาะ 11

ประโยชน์ที่คาดว่าได้รับจากการศึกษา 12

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 13

ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของการจัดเก็บ

ภาษีอากรของกรมสรรพากรการ 13

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร 25

แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ 28

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารผลการดำเนินการ และประสิทธิภาพ 29

แนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ กับภาษีอากร 32

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 33

แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรม (2550-2554) 38

กรอบความคิดทางการศึกษา 41

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 ภาษีอากร, โครงสร้างผลการจัดเก็บภาษีอากรผลิตภัณฑ์มวลรวม
ในประเทศ (GDP) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ 42
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร 42
วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษีอากร 43
ลักษณะของภาษีอากรที่ดี 43
โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร 44
การจำแนกประเภทภาษีอากร 45
ประมวลรัษฎากร 46
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ระหว่างไตรมาสที่ 1/2551 – 4/2553 ปีปฏิทิน 59
บทที่ 4 วิธีดำเนินการศึกษา และผลการวิเคราะห์ข้อมูล 68
แหล่งข้อมูล 68
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 68
การเก็บรวบรวมข้อมูล 69
การวิเคราะห์ข้อมูล 69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 72
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อแสนอแนะ 91
สรุปผลการศึกษา 91
อภิปรายผล 95
ข้อเสนอแนะ 96
บรรณานุกรม 100
ภาคผนวก 103
ก ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา 104
ข ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ 112
ประวัติผู้ศึกษา 119

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีแต่ละประเภทภาษี กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553 4

ตารางที่ 1.2 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรภาค 2 ปีงบประมาณ 2553 6

ตารางที่ 1.3 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553 8

ตารางที่ 2.1 ตารางผลการจัดเก็บภาษีอากร กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553 22

ตารางที่ 2.2 กรอบอัตรากำลังโครงสร้างการบริหารงาน 27

ตารางที่ 3.1 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553 56

ตารางที่ 3.2 สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรภาค 2 ปีงบประมาณ 2553 57

ตารางที่ 3.3 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553 58

ตารางที่ 4.1 ตารางประเภทผู้ประกอบการในท้องที่ 73

ตารางที่ 4.2 ตารางประเภทผู้ประกอบการในท้องที่ 73

ตารางที่ 4.3 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดทุนจดทะเบียน 74

ตารางที่ 4.4 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดทุนจดทะเบียน 74

ตารางที่ 4.5 ตารางประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดรายรับ 75

ตารางที่ 4.6 ตารางประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดรายรับ 75

ตารางที่ 4.7. ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามกลุ่มธุรกิจที่ประกอบการ 76

ตารางที่ 4.8 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามกลุ่มธุรกิจที่ประกอบการ 76

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9 ตารางผลการจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2553 77
ตารางที่ 4.10 ตารางผลการจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2553 77
ตารางที่ 4.11 ตารางอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ปีงบประมาณ) 78
ตารางที่ 4.12 ตารางอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ปีปฏิทิน) 79
ตารางที่ 4.13 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2551 81
ตารางที่ 4.14 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2551 82
ตารางที่ 4.15 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2552 84
ตารางที่ 4.16 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2552 85
ตารางที่ 4.17 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553 87
ตารางที่ 4.18 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553 88

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรหน่วยงานใน กรมสรรพากร 3
ภาพที่ 1.2 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร สรรพากรภาค 1 – 12 5
ภาพที่ 1.3 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร สำนักงานในสังกัด
สำนักงานสรรพากรภาค 2 7
ภาพที่ 1.4 กราฟแสดงสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ตั้งแต่ปี 1993 -2010 9
ภาพที่ 2.1 แสดงสถานที่ตั้งและสำนักงานของกรมสรรพากร 23
ภาพที่ 2.2 แสดงสำนักงานบริการในกรุงเทพมหานคร 24
ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร 25
ภาพที่ 2.4 กรอบความคิดทางการศึกษา 41
ภาพที่ 4.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร 89
ภาพที่ 4.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร (ปีปฏิทิน) 90
ภาพที่ 5.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร (ปีปฏิทิน) 94

บทที่ 1
บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของการศึกษา

การดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ และพัฒนาประเทศสำคัญสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลต้องตัดสินใจ คือ “งบประมาณแผ่นดิน” ซึ่งเป็นการพิจารณาทั้งด้านงบประมาณรายจ่าย และงบประมาณรายได้ด้านงบประมาณรายได้ เป็นการพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ของรัฐบาล ซึ่งได้มามาจาก 3 แหล่ง คือ ภาษีอากร รายได้อื่นๆ และเงินกู้ ทางด้านงบประมาณรายจ่าย รัฐบาลจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยกำหนดงบประมาณรายรับและรายจ่ายและนโยบายว่าจะเป็นงบประมาณแบบเกินดุล สมดุล หรือขาดดุลงบประมาณ การกำหนดวงเงินงบประมาณรายรับคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น รายได้ประชาชาติ ความสามารถในการจัดเก็บภาษี ภาวะเศรษฐกิจสังคม รายได้ของรัฐบาลประกอบด้วย 2 ส่วน คือประมาณร้อยละ 73 เป็นรายได้ภาษีอากร ประกอบด้วยรายได้จากภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อม อีกร้อยละ 27 เป็นรายได้ที่ไม่ใช้ภาษีอากร ประกอบด้วยรายได้จากการขายสิ่งของและบริการ รายได้จากรัฐพาณิชย์และรายได้อื่นๆ (สำนักงบประมาณ, 2554 :หน้า 42-43)

กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกระทวงการคลัง ซึ่งมีภารกิจหลักในการจัดเก็บภาษีอากร เพื่อนำส่งเป็นรายได้ให้แก่ภาครัฐ นำไปจัดสรรเป็นงบประมาณประจำปี ใช้ในการบริหารและพัฒนาประเทศ โดยยุทธศาสตร์ของการบริหารงานของประเทศไทย แนวโน้มการวางกรอบงบประมาณประจำปี มีอัตราที่เพิ่มขึ้นและมีลักษณะเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล ทั้งนี้ตามกรอบนโยบายของการมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศเป็นหลัก ส่งผลให้กรมสรรพากรมีภาระในการจัดเก็บภาษีอากร ที่มีอัตราเพิ่มขึ้น ตามกรอบการวางประมาณการจัดเก็บภาษีอากรที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หน่วยงานจัดเก็บทั่วประเทศนั้น ต้องรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ตามประมาณการที่ถูกกำหนด โดยกำหนดสัดส่วนประมาณการจากผลการจัดเก็บในปีที่ผ่านมานั้น เป็นเป้าหมาย เพื่อให้ผลการดำเนินงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกรมสรรพากร มุ่งผลการจัดเก็บภาษีอากรตามประมาณการในปีนั้น ๆ แผนนโยบายการดำเนินงานกรมสรรพากร เป็นการวางกรอบที่กว้าง โดยลักษณะของขอบเขตความ

รับผิดชอบมีความแตกต่างกันในด้าน โครงสร้าง ผังเมือง ภูมิศาสตร์ ฯลฯ จึงทำให้ผลการจัดเก็บภาษีอากร ในแต่ละ สรรพากรภาค และสรรพากรพื้นที่ มีอัตราการจัดเก็บที่ไม่เท่ากัน โดย ผู้ประกอบ ในแต่ละท้องที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านประเภทผู้ประกอบการ ประเภทการประกอบธุรกิจ ขนาดจากทุนจดทะเบียน และรายรับ การปฏิบัติการดำเนินงานให้ผลการจัดเก็บภาษีอากรได้ตามเป้าหมาย จึงต้องมีการวางแผนที่แตกต่างกันตามสภาวะแวดล้อมของแต่ละท้องที่ โดยวิเคราะห์ผลการจัดเก็บในอดีต พบว่าผลการจัดเก็บภาษีของ สำนักงานสรรพากรภาค 2 มีผลการจัดเก็บอยู่ในลำดับที่รองจากสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ (LTO) หน่วยงานในกรมสรรพากร (ดูกราฟ 1) และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ก็เป็นสัดส่วนผลการจัดเก็บของสรรพากรภาค 2 ร้อยละ 15.016 เป็นสัดส่วนลำดับที่ 2 ในหน่วยงานสรรพากรภาค 2 (ดูกราฟ 2) จึงถือได้ว่าสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีความสำคัญต่อผลการจัดเก็บโดยรวมของสรรพากรภาค 2 และกรมสรรพากร การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในโดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ศึกษาลักษณะประเภทผู้ประกอบการ ประเภทการประกอบธุรกิจ ขนาดจากทุนจดทะเบียน และรายรับ ที่มีต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารงาน เพื่อวางแผนกำหนดนโยบายของสำนักงาน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตภายในประเทศภายในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งปกติจะใช้งวดเวลาหนึ่งปีหรือไตรมาส โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้นๆ แสดงว่าอัตราการขยายตัวหรือหดตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) (ดูตารางที่ 4) สามารถคาดการได้ว่ามาตรฐานคุณภาพของชีวิตประชากรในประเทศไทยมีทิศทางเป็นเช่นไร ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรอย่างไร ทิศทางแนวโน้มในการคาดการณ์นำมากำหนดแผนงานให้สอดรับกับข้อมูลได้ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ทราบถึงสารสนเทศที่นำมากำหนดแผนงานให้สอดคล้องกับ ทิศทางแนวโน้มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่มีอิทธิผลต่อการกำหนดนโยบายหลักของประเทศ ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรโดยรวม การดำเนินงานวางแผนให้ผลการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ตามประมาณที่กำหนดไว้จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์ ให้สอดรับกันทั้งเป็นปัจจัยภายในและภายนอก ในการดำเนินการให้ได้ผลการจัดเก็บภาษีอากรตามประมาณการ

หน่วย : ล้านบาท

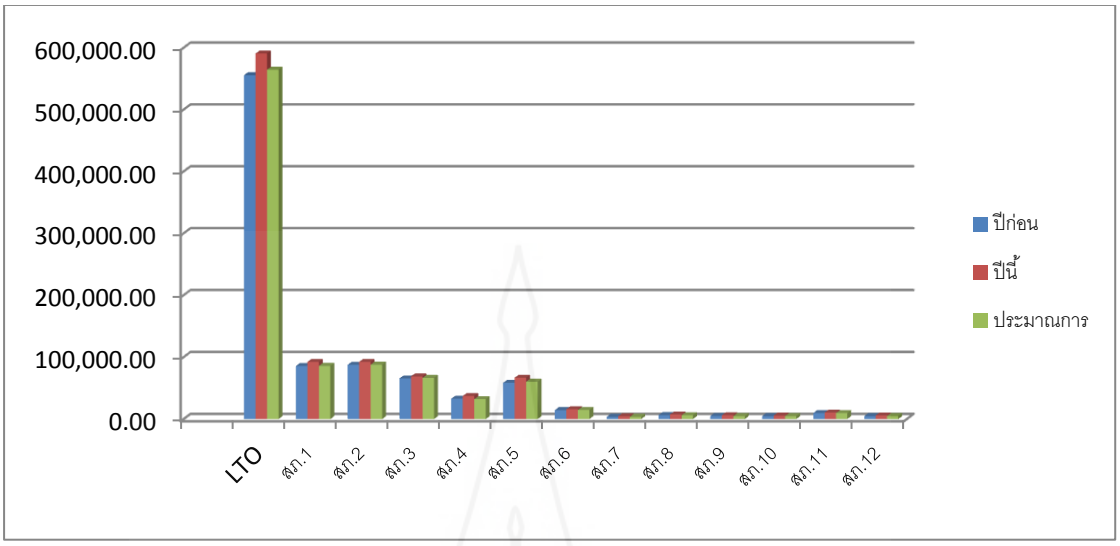

ภาพที่ 1.1 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรหน่วยงานใน กรมสรรพากร

ที่มา : กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

จากตารางที่ 1.1 เมื่อพิจารณาผลการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร แสดงให้เห็นว่า สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ (LTO) มีผลจัดเก็บมากที่สุดโดยในปีงบประมาณ 2553 จัดเก็บได้ ร้อยละ 59 และรองลงมาเป็นสำนักงานสรรพากรภาค 2 และ1 ตามลำดับ จัดเก็บได้สูงกว่าปีก่อนและกว่าประมาณการ และกรมสรรพากรจัดเก็บภาษีอากรจากการยื่นแบบชำระที่หน่วยรับชำระตามแบบแสดงรายการและกำหนดเวลาในการยื่นชำระ โดยในปีงบประมาณ 2553 จัดเก็บได้ 1,260,983.787 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการและปีก่อน ร้อยละ 8.88 และ10.74 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีแต่ละประเภทภาษี กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553								
ประเภทแบบ	**ปีก่อน**	**ปีนี้**	**ประมาณการ**	**เพิ่ม-ลดจาก**	**ปีก่อน**	**เพิ่ม-ลดจากประมาณการ**		**สัดส่วนปีนี้**
				จำนวนเงิน	**%**	**จำนวนเงิน**	**%**	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	198,188.233	207,632.787	201,100.000	9,444.553	4.77	6,532.787	3.25	16.466
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	392,204.653	454,375.878	402,400.000	62,171.225	15.85	51,975.879	12.92	36.033
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	90,712.404	67,598.999	84,000.000	-23,113.404	-25.48	-16,401.001	-19.5	5.361
ภาษีการค้า	5.740	6.258	0.000	0.518	9.03	6.258	100	0.000
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	431,779.650	500,053.658	445,000.000	68,274.008	15.81	55,053.658	12.37	39.656
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	18,119.542	22,487.562	18,000.000	4,368.020	24.11	4,487.562	24.93	1.783
อากรแสตมป์	7,485.826	8,594.461	7,400.000	1,108.635	14.81	1,194.461	16.14	0.682
อื่นๆ	213.962	234.183	250.000	20.221	9.45	-15.817	-6.33	0.019
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	1,138,710.010	1,260,983.787	1,158,150.000	122,273.776	10.74	102,833.787	8.88	100.000

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

หน่วย : ล้านบาท

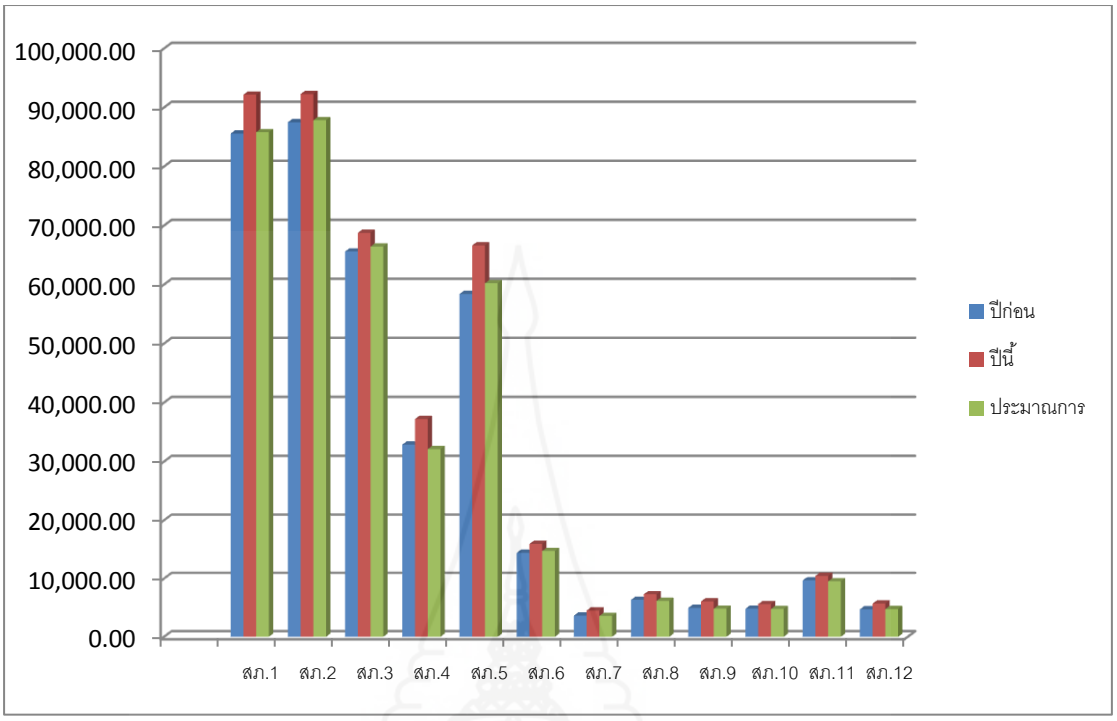

ภาพที่ 1.2 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร สรรพากรภาค 1 – 12

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

จากภาพที่ 1.2 เมื่อพิจารณาสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรภาค 2 และภาค 1 มีสัดส่วนผลการจัดเก็บที่ใกล้เคียงกัน โดยในปีงบประมาร 2553 สรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้สูงกว่า เป็นอันดับที่ 2 รองจากกรมสรรพากร จัดเก็บได้ 92,282.035 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนและกว่าประมาณการ ร้อยละ 5.46 และ 5.0 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรภาค 2 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553								
ประเภทแบบ	**ปีก่อน**	**ปีนี้**	**ประมาณการ**	**เพิ่ม-ลดจาก ปีก่อน**		**เพิ่ม-ลดจาก ประมาณการ**		**สัดส่วนประเภทภาษี /ผลจัดเก็บกรมฯ**
				จำนวนเงิน	**%**	**จำนวนเงิน**	**%**	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	21,071.810	22,461.572	21,036.973	1,389.762	6.6	1,424.599	6.77	10.818
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	33,036.192	34,550.280	32,930.333	1,514.089	4.58	1,619.947	4.92	7.604
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	0.000	0.000	0.000	0.000	0	0.000	0	0.000
ภาษีการค้า	0.051	0.267	0.000	0.215	100	0.267	100	4.267
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	32,639.599	34,443.141	33,129.305	1,803.541	5.53	1,313.836	3.97	6.888
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	350.249	419.216	379.607	68.967	19.69	39.609	10.43	1.864
อากรแสตมป์	379.715	377.253	337.450	-2.462	-0.65	39.803	11.8	4.389
อื่นๆ	27.175	30.306	31.829	3.132	11.52	-1.523	-4.78	12.941
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	87,504.791	92,282.035	87,845.497	4,777.244	5.46	4,436.538	5.05	7.318

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

จากภาพที่ 1.3 เมื่อพิจารณาสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานสรรพากรภาค 2 สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีสัดส่วนผลการจัดเก็บเป็นอันดับที่ 2 รองจากสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 จัดเก็บได้ 13,857.236 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนและกว่าประมาณการ ร้อยละ 3.85 และ 1.56 ตามลำดับ (ดูตาราง 1.3)
หน่วย : ล้านบาท

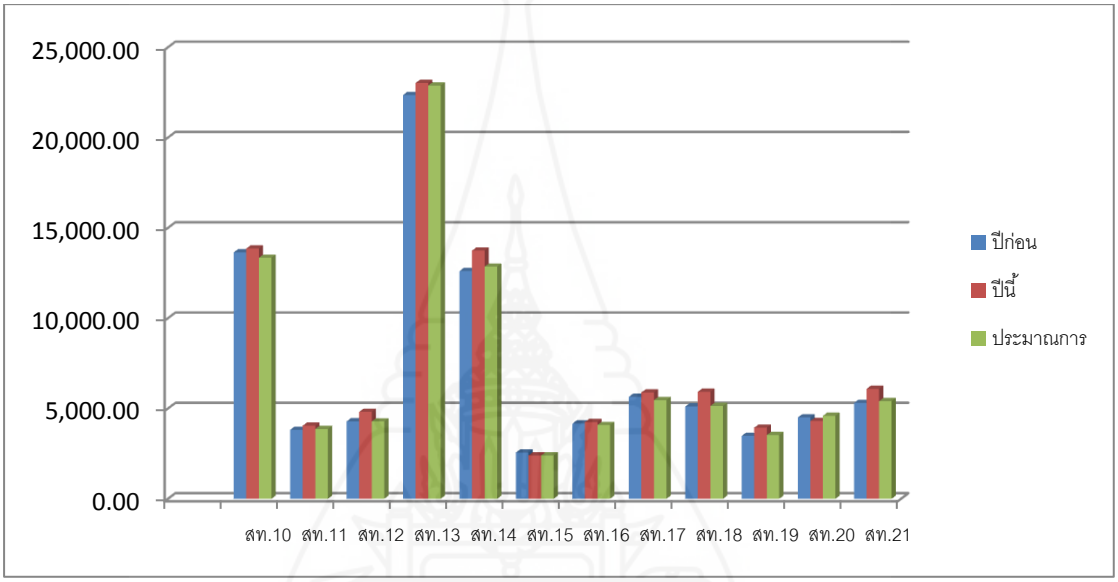

ภาพที่ 1.3 กราฟแสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร สำนักงานในสังกัดสำนักงานสรรพากรภาค 2

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

ตารางที่ 1.3 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทแบบ	ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553							
	ปีก่อน	ปีนี้	ประมาณการ	เพิ่ม-ลดจาก ปีก่อน		เพิ่ม-ลดจาก ประมาณการ		สัดส่วนประเภทภาษี / ผลจัดเก็บสภ.2
				จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3,485.054	3,741.205	3,468.073	256.151	7.35	273.133	7.88	16.656
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	5,930.105	5,764.917	5,592.645	-165.188	-2.79	172.272	3.08	16.686
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	0.000	0.000	0.000	0.000	0	0.000	0	#DIV/0!
ภาษีการค้า	0.000	0.001	0.000	0.001	100	0.001	100	0.375
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	4,047.204	4,184.761	4,134.563	137.557	3.4	50.198	1.21	12.150
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	59.335	58.597	63.832	-0.739	-1.24	-5.236	-8.2	195.689
อากรแสตมป์	119.597	104.682	80.885	-14.916	-12.47	23.797	29.42	27.748
อื่นๆ	3.039	3.073	3.650	0.034	1.11	-0.578	-15.8	10.140
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	13,644.336	13,857.236	13,343.648	212.900	1.56	513.588	3.85	15.016

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html)

หน่วย : ร้อยละ

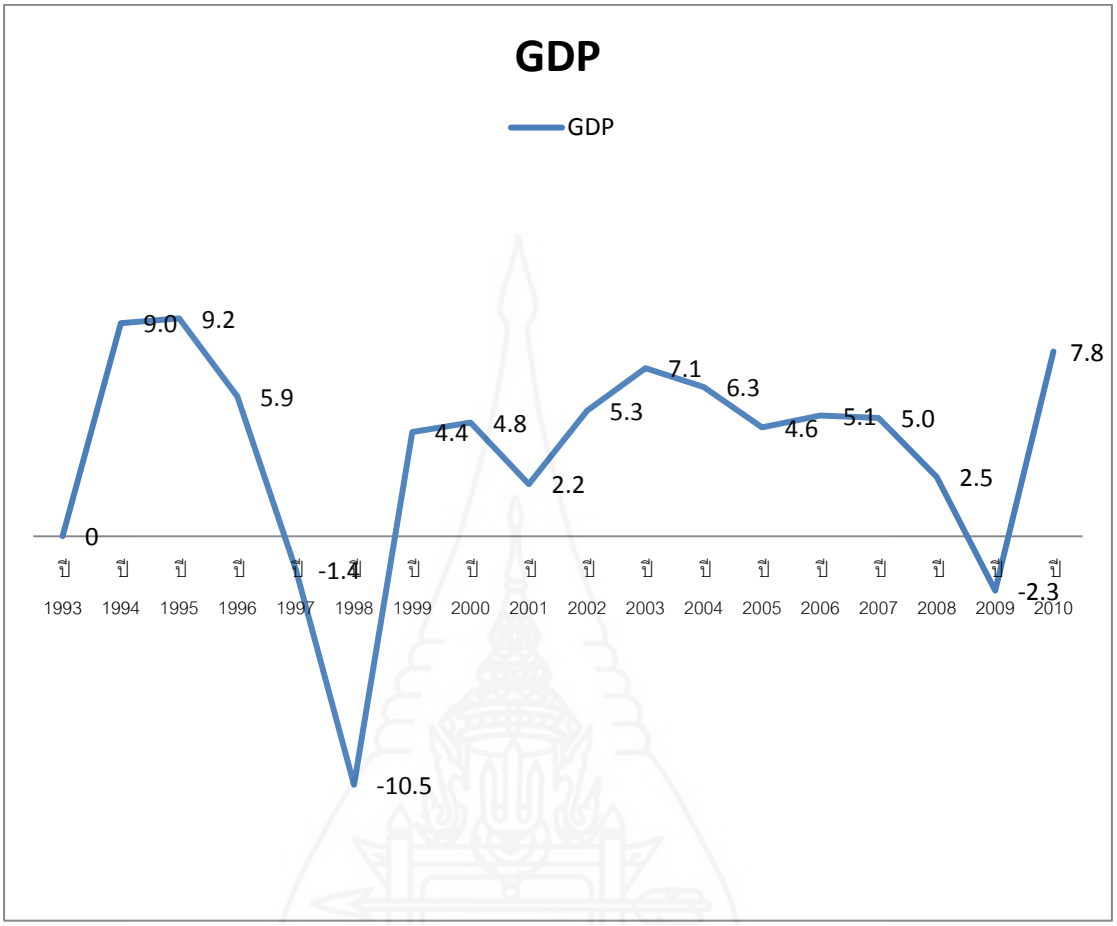

ภาพที่ 1.4 กราฟแสดงสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ตั้งแต่ปี 1993 -2010

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาผู้ประกอบการในท้องที่ที่กำกับดูแล เป็นปัจจัยภายในมีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอย่างไร

2. เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เป็นปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอย่างไร

3. เสนอแนะนำแนวทางในการวางแผนงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

3. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร :กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านสถานที่ ได้ทำการศึกษาเฉพาะข้อมูลผู้ประกอบการที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ศึกษาถึงลักษณะของผู้ประกอบการ ประเภทกิจการ ขนาดจากทุนจดทะเบียนและรายรับ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และข้อมูลผลการจัดเก็บภาษี ทุกประเภทภาษี

- ผลการจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2551 – 2553 จากการยื่นแบบเสียภาษีของผู้ประกอบการ ตามตามแบบและกำหนดเวลาของการยื่นแบบเสียภาษีในปีงบประมาณ

- ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ GDP ของประเทศ เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2551 – 2553 และปีปฏิทิน 2551-2553

3. ขอบเขตด้านตัวแปร ต่างๆ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ลักษณะของผู้ประกอบการ

2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการจัดเก็บภาษีอากรจากการยื่นแบบชำระภาษีที่หน่วยจัดเก็บตามกำหนดเวลาการยื่นแบบ

4. วิธีการศึกษา

ในการศึกษาในครั้งนี้ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยเก็บข้อมูลในอดีต ปีงบประมาณ 2551 –2553 มาประมวลผลจากข้อมูลทั้งหมด โดยโปรแกรมประมวลออกรายงานสำเร็จรูปที่เขียนใช้ในหน่วยงานและโปรแกรม Excel โดยใช้เครื่องมือ PivotTable แบ่งสัดส่วน เพื่อวิเคราะห์ผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการศึกษา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) วิเคราะห์ถึงสัดส่วนลักษณะผู้ประกอบการในท้องที่ สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 และผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ช่วงปีงบประมาณ 2551 - 2553 และปีปฏิทิน ปี 2551 -2553

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาษีอากร ในการศึกษาคือ เงินที่กรมสรรพากรบังคับเก็บจากผู้บริโภคที่มีรายรับโดยอยู่ในรูปของบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล เช่น บุคคลธรรมดา ,คณะบุคคล ,ห้างหุ้นส่วนสามัญ, ห้างหุ้นส่วนจำกัด ,บริษัทจำกัด ,บริษัทจำกัด(มหาชน) กิจการร่วมค้า ,กองทุนรวม และฯลฯ โดยจัดเก็บตามประมวลรัษฎากรได้แก่ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

กลุ่มกิจการ ในการศึกษาคือ การจัดหมวดหมู่ของประเภทกิจการให้มีลักษณะแคบลง โดยจัดกลุ่มประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อยู่ในสาขาเดียวกันหรือสาขาที่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน ซึ่งไม่ได้พิจารณาถึงชนิดของสินค้าและบริการหรือวิธีดำเนินงานในหน่วยผลิต หรือลักษณะของความเป็นเจ้าของกิจการ หรือรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ Gross Domestic Product (GDP) หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด

สำนักงานฯ ในการศึกษาในครั้งนี้หมายถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เท่านั้น

ผลการจัดเก็บภาษีอากร ในการศึกษาครั้งนี้ คือข้อมูลผลการจัดเก็บ จากหน่วยรับชำระในท้องที่ที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เป็นผลการจัดเก็บจากการยื่นแบบชำระภาษีของผู้ประกอบการตามประเภทแบบชำระภาษีต่าง ๆ

หน่วยจัดเก็บ หมายถึง สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ห้วยขวาง 1 และ 2 ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

7. ประโยชน์ที่คาดว่าได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยภายใน คือสัดส่วนข้อมูลผู้ประกอบการในท้องที่ ที่มีจำนวนมาก ถึง 17,000 ราย ซึ่งมีทั้ง ผู้ประกอบการบุคคลธรรมดา ,คณะบุคคล ,ห้างหุ้นส่วนสามัญ , ห้างหุ้นส่วนจำกัด ,บริษัทจำกัด ,บริษัทจำกัด(มหาชน) และกิจการร่วมค้า ฯลฯ ที่ประกอบการอยู่ในเขตห้วยขวาง และข้อมูลผลการจัดเก็บภาษีอากร สัดส่วนแต่ละประเภทภาษี ในแต่ละกลุ่มกิจการขนาดจากทุนจดทะเบียน และขนาดจากรายรับ ลักษณะของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยภายนอก คือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ที่อาจมีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีอากรโดยรวมและของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

3. แนวทางในการวางแผนการดำเนินการจัดเก็บภาษีให้สอดคล้องกับแผนฯ กรมสรรพากร และจัดเก็บได้ตามประมาณการที่กำหนดไว้

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร กรณีศึกษา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 ส่วน ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร
2. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร
3. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารผลการดำเนินการ และประสิทธิภาพ
5. แนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ กับภาษีอากร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรม (2550-2554)
8. แนวคิดในการศึกษา

1. ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยกรุงสุโขทัย (พ.ศ. 1763 - พ.ศ. 1893)

ในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ราชอาณาจักรสุโขทัยมีความเจริญรุ่งเรืองมาก เพราะพระองค์เป็นทั้งนักรบและนักปราชญ์ ทรงปกครองประเทศชาติได้เป็นปึกแผ่นและมีการขยายการค้าไปทั่วราชอาณาจักรและไปถึงต่างประเทศ จากความเจริญรุ่งเรืองและมีการประกอบการค้าทั้งในและนอกราชอาณาจักรในยุตสมัยราชอาณาจักรสุโขทัยดังที่กล่าวมาข้างต้น ปรากฏในศิลาจารึกซึ่งแสดงหลักฐานว่า มีการจัดเก็บภาษีอากรมาตั้งแต่ก่อนยุคพ่อขุนรามคำแหง

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893 - พ.ศ. 2310)

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้มีการจารึกในประวัติศาสตร์ว่า เป็นยุคที่มีการจัดเก็บภาษีอากรรุ่งเรืองมาก การก่อตั้งกรุงศรีอยุธยาเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 1893 ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอู่ทอง ได้สร้างพระนครขึ้นที่ริมหนองโสน แล้วทำการราชาภิเษกทรงพระนามว่า สมเด็จพระรามาธิบดี ขนานนามราชธานีว่า กรุงเทพทวาราวดีศรีอยุธยา ในช่วงตลอดอายุกรุงศรีอยุธยา เป็นเวลา 417 ปี บ้านเมืองมีทั้ง

ความเจริญและความเสื่อม ในสมัยที่บ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองมาก คือ สมัยสมเด็จพระรามาธิบดี สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระนารายณ์มหาราช และสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ แต่ในบางรัชสมัยพระมหาธรรมราชาและพระเพทราชา

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยกรุงศรีอยุธยา หรือที่เรียกกันในสมัยนั้นว่า ส่วยสาอากร ได้มีการแบ่งการจัดเก็บออกเป็น 4 ประเภท คือ จังกอบ อากร ส่วย และฤชา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จังกอบ หรือ จำกอบ เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากการชักส่วนสินค้า ที่นำเข้ามาจำหน่าย ตามที่ได้อธิบายข้างต้น

2. อากร หมายถึง ส่วนที่เก็บจากผลประโยชน์ที่ราษฎรทำมาหาได้ในการประกอบการต่างๆ เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน ฯลฯ หรือการได้รับสิทธิจากรัฐบาลไปกระทำการ เช่น ต้มกลั่นสุรา เก็บของในป่า จับปลาในน้ำ ฯลฯ เช่น อากรค่านา อากรสวน อากรสุรา อากรค่าน้ำ เป็นต้น การเก็บอากรอาจจัดเก็บเป็นตัวเงินหรือเป็นสิ่งของ ถือเป็นภาษีที่จัดเก็บตามหลักผลประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

3. ส่วย ความหมายของส่วย สมเด็จฯกรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงสันนิษฐานว่า คำว่า ส่วยสิ่งของที่รัฐบาลเรียกร้องเอาจากเมืองที่อยู่ภายใต้ปกครอง หรืออยู่ในความคุ้มครองเป็นค่าตอบแทนการปกครองหรือคุ้มครอง ส่วยตามความหมายนี้จึงมีลักษณะเป็นเครื่องราชบรรณาการ

- เงินช่วยราชการตามที่กำหนดเรียกเก็บจากราษฎรชายที่มิได้รับราชการทหารเป็นรายบุคคล เนื่องจากสังคมไทยแต่ดั้งเดิม มีระบบเกณฑ์แรงงานจากราษฎร โดยรัฐไม่ต้องจ่ายค่าจ้าง แต่จะให้ความคุ้มครองทางกฎหมายเป็นการตอบแทน ทั้งนี้เดิมราษฎรที่ถูกเกณฑ์แรงงาน จะมาประจำการเป็นเวลาปีละ 6 เดือน โดยผู้ที่ไม่มารับราชการเมื่อถึงเวรของตน จะต้องเสียส่วยเรียกว่าส่วยแทนแรง เพื่อที่ราชการจะได้จ้างคนมาทำงานแทน ส่วยแทนแรง เพื่อที่ราชการจะได้จ้างคนมาทำงานแทน ส่วยแทนแรงนี้ได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็นเงินรัชชูปการในระยะต่อมา (รัชกาลที่ 6)

- เงินที่ทางราชการกำหนดให้ราษฎรร่วมรับภาระในการกระทำบางอย่าง เช่น เกณฑ์ให้ช่วยสร้างป้อมปราการ

- ทรัพย์มรดกของผู้มรณภาพซึ่งต้องถูกริบเป็นของหลวง อันเนื่องจากเกินกำลังของทายาทที่จะเอาไว้ใช้สอย

4. ฤชา คือค่าธรรมเนียมที่ทางราชการเรียกเก็บจากราษฎรซึ่งได้รับประโยชน์จากรัฐเป็นการเฉพาะตัว เช่น ผู้ใดจะขอโฉนดตราสาร เพื่อมิให้ผู้อื่นบุกรุกแย่งชิงที่เรือกสวนไร่นา จักต้องเสียฤชาแก่รัฐ เป็นต้น ฤชาที่สำคัญได้แก่ ค่าธรรมเนียม และค่าปรับทางการศาล

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยกรุงธนบุรี (พ.ศ. 2311 - พ.ศ. 2324) และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น (รัชกาลที่ 1 - รัชกาลที่ 3 ระหว่าง พ.ศ. 2325 - พ.ศ. 2394)

การจัดเก็บส่วยอากรทั้ง 4 ประเภท ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้ถูกกำหนดเป็นรูปแบบการจัดเก็บต่อเนื่องมาจนถึงสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี และตอนต้นรัชกาลที่ 1 - รัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จนถึงในสมัยรัชกาลที่ 3 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทร์ รัฐบาลมีความจำเป็นที่ต้องการใช้เงินในราชการมากกว่าแต่ก่อนพระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้มีการปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเป็นผลให้เกิดการจัดเก็บภาษีขึ้นใหม่ 38 ประเภท ทั้งนี้โดยเป็นภาษีที่เก็บจากการพนัน และจากผลผลิตประเภทต่างๆ

นอกจากการกำหนดให้มีการปรับปรุงการจัดเก็บภาษี โดยการเพิ่มประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บ 38 ประเภท พระองค์ยังได้กำหนดให้มีการปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บโดยการนำระบบเจ้าภาษีนายอากรมาใช้กล่าวคือ ให้มีการจัดเก็บภาษีเป็นการผูกขาดโดยเอกชน ทั้งนี้เอกชนผู้ใดประสงค์จะรับเหมาผูกขาดการจัดเก็บภาษีประเภทใด ก็จะเข้ามาร่วมประมูล ผู้ให้ราคาสูงสุดจะเป็นผู้ผูกขาดจัดเก็บ ซึ่งจะเรียกว่า **เจ้าภาษีนายอากร** รัฐบาลจะมอบอำนาจสิทธิขาดในการจัดเก็บภาษีอากรชนิดนั้นให้ไปดำเนินการ เมื่อถึงเวลากำหนด ผู้ประมูลจะต้องนำเงินภาษีอากรที่จัดเก็บมาส่งให้ครบจำนวนตามที่ประมูลไว้ดังนั้น คำว่า **ภาษี** จึงเข้าใจว่าคงเกิดขึ้น ในรัชกาลที่ 3 นี้เอง โดยคาดคะเนกันว่า น่าจะมาจาก คำในภาษาแต้จิ๋วว่า บู้ซี อันหมายถึง สำนักเจ้าพนักงาน ทำการเก็บผลประโยชน์แผ่นดินซึ่งตั้งขึ้นจากระบบเจ้าภาษีนายอากรนี่เอง คำว่าภาษีนี้ จะใช้กับอากรที่เกิดขึ้นใหม่ในสมัยรัชกาลที่ 3 เพื่อให้ฟังดู แตกต่างจากอากรเก่าที่เคยจัดเก็บมาแต่โบราณ

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยรัชกาลที่ 4 (พ.ศ. 2394 - พ.ศ. 2411)

ในสมัยรัชกาลที่ 4 มีชาวต่างประเทศเข้ามาติดต่อค้าขายกับประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศอังกฤษ ได้ส่งเซอร์จอห์น เบาริ่ง เจ้าเมืองฮ่องกง เป็นราชฑูตเชิญพระราชสาส์นเข้ามาขอทำหนังสือสัญญาทางพระราชไมตรีในปีพ.ศ. 2397 ทั้งนี้โดยมีข้อความของสนธิสัญญาทางด้านภาษีที่สำคัญประการหนึ่งคือ ให้มีการยกเลิกภาษีเบิกร่องหรือภาษีปากเรือที่เก็บตามสัญญาฉบับปี พ.ศ. 2369 โดยให้เก็บภาษีขาเข้าแทน และให้เก็บในอัตราเพียงร้อยละ 3 ของสินค้าเท่านั้น ผลของสัญญาฉบับนี้ได้ทำให้ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ที่ต้องเลิกเก็บค่าธรรมเนียมสินค้าขาเข้าขาออกอย่างแต่ก่อน ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลไทยจำเป็นต้องยอมทำสนธิสัญญาในลักษณะเดียวกันกับประเทศในแถบยุโรปอีกหลายประเทศ เพราะขณะนั้นประเทศในแถบยุโรปมีแสนยานุภาพด้านกองทัพมาก และได้เข้ามามีอำนาจในเอเชียตะวันออก ดังนั้น เพื่อให้เป็นการคงรักษาเอกราชไว้ รัฐบาลจึงจำต้องทำสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งรัฐบาลไทยต้องยอมให้นานาประเทศมีการซื้อขายสินค้ากับราษฎรได้อย่างเสรี ทั้งนี้โดยให้เสียภาษีตามพิกัดอัตราที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา ทำให้

ผลประโยชน์รายได้ภาษีของรัฐบาลตกต่ำลงเป็นอย่างมาก รัฐบาลในขณะนั้นจึงขาดแคลนเงินทุนเพื่อนำมาทำนุบำรุงให้ทันกับความเจริญของบ้านเมือง จึงได้กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ขึ้นอีก 14 ประเภท รวมทั้งได้นำภาษีเดิมที่เลิกจัดเก็บมาใช้ในการจัดเก็บใหม่

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2411 - พ.ศ. 2453)

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีพระราชปรารภว่า เงินภาษีอากรอันเป็นผลประโยชน์ของแผ่นดิน จัดเก็บกันไม่เป็นระเบียบกระจัดกระจายรั่วไหลไปมากมาย ในปี พ.ศ. 2416 จึงได้ตราพระราชบัญญัติสำหรับหอรัษฎากรพิพัฒน์ จุลศักราช 1235 และได้โปรดเกล้าตั้งสำหรับหอรัษฎากรพิพัฒน์ขึ้น เพื่อเป็นสำนักงานกลางสำหรับเก็บเงินผลประโยชน์รายได้ภาษีอากรของแผ่นดินมารวมไว้ในที่แห่งเดียว มิให้แยกย้ายกระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ดังที่เคยเป็นมาแต่ก่อน ให้หน่วยงานราชการทุกแห่ง นำส่งเงินผลประโยชน์เข้าสำหรับหอรัษฎากรพิพัฒน์เป็นรายได้แผ่นดิน ให้มีพนักงานบัญชีกลางสำหรับรวบรวมบัญชีผลประโยชน์แผ่นดิน และตรวจตราการเก็บภาษี

อากรของหน่วยงานต่างๆให้เป็นไปอย่างรัดกุม ไม่รั่วไหลดังแต่ก่อน ซึ่งนับเป็นต้นกำเนิดของกระทรวงการคลังในปัจจุบัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2418ได้โปรดเกล้าให้ตราพระราชบัญญัติกรมพระคลังมหาสมบัติ จุลศักราช 1237 ตั้งกรมพระคลังมหาสมบัติ แยกงานการคลังออกจากงานการต่างประเทศ ซึ่งเวลานั้นรวมกันอยู่เป็นราชการในกรมท่า และต่อมาในปี พ.ศ. 2433 ได้ยกฐานะกรมพระคลังมหาสมบัติ เป็นกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ตามพระธรรมนูญ หน้าที่ราชการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติรัตนโกสินทร์ศก 109

ในด้านการจัดเก็บภาษี ได้โปรดให้เปลี่ยนแปลงวิธีการเก็บภาษีอากรเสียใหม่ จากระบบเจ้าภาษีนายอากร มาเป็นทางราชการเป็นผู้เก็บเอง โดยในช่วงแรกได้ทดลองให้เทศาภิบาลบางแห่งจัดเก็บภาษีอากรเอง ปรากฏว่าได้ผลดี สามารถจัดเก็บภาษีอากร ได้เพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก จึงโปรดให้เลิกวิธีการเรียกประมูลรับเหมาผูกขาดเก็บภาษีอากรจากราษฎรโดยสิ้นเชิง และให้เทศาภิบาลเก็บเองเหมือนกันหมดทุกมณฑล

ในด้านรายจ่าย พระองค์ได้ทรงวางพิกัดอัตราเงินเดือนให้แก่ข้าราชการตามตำแหน่งเป็นที่แน่นอนแทนเงินเบี้ยหวัดที่จ่ายแต่เดิม และยังพระราชทานเบี้ยบำนาญแก่ข้าราชการ เพื่อเป็นเครื่องเลี้ยง

เมื่อรับราชการไม่ได้แล้ว โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2439 พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดทำงบประมาณแผ่นดินขึ้นเป็นครั้งแรกอันเป็นแบบฉบับที่จะต้องทำงบประมาณแผ่นดินขึ้น

นอกจากการปฏิรูปตามที่กล่าวมาข้างต้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ยังได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ยกเลิกภาษีชนิดที่เป็นโทษแก่ราษฎร และภาษีอากรบางประเภทที่ทำรายได้ให้กับรัฐบาลไม่มากนัก และเป็นภาระแก่คนยากจน เช่น ภาษีอากรภายใน อากรบ่อนเบี้ย เป็นต้น (อากรบ่อนเบี้ย ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเลิกอากรบ่อนเบี้ย จ.ศ. 1249 (พ.ศ. 2430) โดยลดจำนวนบ่อนเบี้ยลงทุกปี และ ในที่สุดก็เลิกได้หมดทั่งราชอาณาจักร เมื่อปี พ.ศ. 2460 ในสมัยรัชกาลที่ 6) สำหรับบทบัญญัติของภาษีอากรที่ได้มีการตราขึ้นในรัชสมัยนี้ เป็นเพียงการแก้ไขปรับปรุงภาษีอากรที่มีอยู่เท่าเดิมนั้น มิได้มีการเพิ่มประเภทภาษีขึ้นใหม่แต่อย่างใด

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยรัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2453 - พ.ศ. 2468)

รวมเงินผลประโยชน์ของแผ่นดิน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ยกกรมสรรพากรใน และข้าราชการกรมสรรพากรใน ซึ่งเดิมขึ้นอยู่กับกระทรวงนครบาล มาขึ้นอยู่ในบังคับบัญชากระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2458 เป็นต้นไป และต่อมาในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2458 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ยกกรมสรรพากรนอก ซึ่งแต่เดิมขึ้นอยู่ในกระทรวงมหาดไทยมาขึ้นกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ และให้รวมกรมสรรพากรนอกและกรมสรรพากรในเข้าเป็นกรมเดียวกัน เรียกว่า **กรมสรรพากร**

นับแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้รวมกรมสรรพากรเมื่อ วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2458 จนถึง พ.ศ. 2467 ได้มีการปรับปรุงภาษีอากรอีกหลายอย่าง ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทต่างๆที่อยู่ในหน้าที่กรมสรรพากรปฏิบัติจัดเก็บ

การจัดเก็บภาษีอากรในสมัยรัชการที่ 7 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2468 - ปัจจุบัน)

แต่เดิมในตอนต้นรัชกาลที่ 7 การจัดเก็บภาษีอากรยังคงคล้ายคลึงกับในสมัยก่อน ภายหลังจากที่คณะราษฎร์ได้มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ในปี พ.ศ. 2475 ได้มีการออกพระราชบัญญัติในการจัดเก็บภาษีขึ้นใหม่ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พ.ศ. 2475
2. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พ.ศ. 2475
3. พระราชบัญญัติภาษีการค้า พ.ศ. 2475
4. พระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พ.ศ. 2475
5. พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475
6. พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและประกันภัย พ.ศ.2476
7. พระราชบัญญัติภาษีอากรมรดกและอากรทางรับมรดก พ.ศ. 2476

แต่กฎหมายในการจัดเก็บเกี่ยวกับภาษีอากรในขณะนั้นยังมิได้มีการรวบรวมเข้าเป็นฉบับเดียวกัน ได้มีการแยกการจัดเก็บออกเป็นตามพระราชบัญญัติข้างต้น

ต่อมารัฐบาลในขณะนั้น มีนโยบายนำลัทธิชาตินิยมมาใช้เป็นเครื่องมือในการผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและได้เน้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของภาษีด้วยการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของประชาชนไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งอันตรายที่อาจเกิดขึ้น จากการปล่อยให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจตกอยู่ในมือของต่างชาติ รวมทั้งได้มีการวางแนวทางในการจัดเก็บภาษีตามความสามารถในการเสียภาษีของประชาชน กำหนดรูปแบบภาษีสมัยใหม่โดยมีเทคนิคและวิธีการคำนวณเป็นแบบสมัยใหม่ ซึ่งได้แก่การกำหนดฐานการคำนวณภาษี อัตราภาษี วิธีการคำนวณ การให้หักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน ฯลฯ ได้มีการรวบรวมกฎหมาย การจัดเก็บเป็นหมวดหมู่บรรจุไว้เป็นกฎหมายประมวลรัษฎากร ฉบับปี พ.ศ. 2481 ทั้งนี้ โดยกระทรวงการคลังได้มีการออกพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2482 เป็นต้นไป และตามพระราชบัญญัตินี้ได้มีการให้ยกเลิกกฎหมายภาษีอากรหลายฉบับ

ครั้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2485 ได้เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพาขึ้น และในระหว่างนั้น รัฐบาลจำเป็นจะต้องใช้เงิน จึงได้มีการออกกฎหมายเพื่อให้มีการจัดเก็บภาษีนำมาช่วยชาติในยามคับขันหลายประเภท เมื่อสงครามโลกสงบลงในปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติทั้งหมด โดยได้เปลี่ยนแปลงเป็นภาษีการซื้อข้าว ภาษีการซื้อน้ำตาล ภาษีโรงแรมและภัตตาคารรวมอยู่ในส่วนหนึ่งของประมวลรัษฎากร นับแต่นั้นมา ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงประมวลรัษฎากรหลายครั้ง โดยครั้งสำคัญในปี พ.ศ. 2496ได้มีประกาศใช้ พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 แก้ไขหลักการจัดเก็บจากเดิมอย่างมากมาย โดยได้ยกเลิกภาษีโรงค้า ภาษีการซื้อข้าว ภาษีการซื้อน้ำตาล ภาษีโรงแรมและภัตตาคาร ภาษีธนาคาร เครดิตฟองซิเอร์ การออมสิน และการะประกันภัย และได้จัดเก็บภาษีอากรประเภทใหญ่ๆ ดังนี้คือ

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล
3. ภาษีการค้า
4. อากรมหรสพ
5. ภาษีป้าย
6. อากรแสตมป์
7. ภาษีบำรุงท้องที่
8. ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษีการค้าได้วางหลักการจัดเก็บจากรายรับหรือจากยอดการขายทุกทอด (Multiple Stages Tax) และภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ จัดเก็บจากสินค้าฟุ่มเฟือยบางประเภท

ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับ Purchase Tax ของประเทศอังกฤษ นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการจัดเก็บภาษีอากรครั้งสำคัญของประเทศไทย

กฎหมายประมวลรัษฎากร ได้ถูกแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยครั้งหลังสุดในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลได้เริ่มนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้ในการจัดเก็บแทนภาษีการค้า ที่มีปัญหาการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อนไม่เป็นธรรมและไม่สนับสนุน ต่อภาคการส่งออกของประเทศ ในขณะเดียวกันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมการให้หักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การปรับปรุงอัตราการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศมาอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น โดยการปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากรนั้น มีทั้งการยกเลิกภาษีที่ไม่เหมาะสม การเพิ่มภาษีประเภทใหม่ขึ้น และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความเดิมให้ทันสมัยและรัดกุมยิ่งขึ้น จนในปัจจุบันมีกฎหมายภาษีอากรและภาษีอากรที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมสรรพากร ดังนี้

- พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 มีภาษีอากรประเภทต่างๆตามประมวลรัษฎากร ดังนี้

  ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

  ภาษีเงินได้นิติบุคคล

  ภาษีมูลค่าเพิ่ม

  ภาษีธุรกิจเฉพาะ

  อากรแสตมป์

- ภาษีอากรตามกฎหมายอื่นได้แก่

  พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2482 กำหนดให้จัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น

  พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 กำหนดให้จัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ที่มา : กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, http://rdsrv.rd.go.th/1479.0.html

การจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร

พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 มีภาษีอากรประเภทต่างๆ ตามประมวลรัษฎากร ดังนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

อากรแสตมป์

- ภาษีอากรตามกฎหมายอื่นได้แก่

พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2482 กำหนดให้จัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 กำหนดให้จัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร (ตามประมวลรัษฎากร) ได้จัดเก็บภาษี

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ภาษีการค้า (หนี้ค้างภาษีอากร)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

อากรแสตมป์

อื่นๆ

โดยมีผลการจัดเก็บภาษีอากรในปีงบประมาณพ.ศ. 2553 ดังนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จัดเก็บได้ 207,632.787 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 9,444.553 ล้านบาท ร้อยละ 4.77 และสูงกว่าประมาณการ 6,532.787 คิดเป็นร้อยละ 3.25

ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 454,375.878 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 62,171.225 ล้านบาท ร้อยละ 15.85 และสูงกว่าประมาณการ 51,975.879 คิดเป็นร้อยละ 12.92

ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม จัดเก็บได้ 67,598.999 ล้านบาท ต่ำกว่าปีก่อน -23,113.404 ล้านบาท ร้อยละ -25.48 และต่ำกว่าประมาณการ -16,401.001 คิดเป็นร้อยละ -19.53

ภาษีการค้า (หนี้ค้างภาษีอากร) จัดเก็บได้ 6.258 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 0.518 ล้านบาท ร้อยละ 9.03 และสูงกว่าประมาณการ 6.258 คิดเป็นร้อยละ 100

ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 500,053.658 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 68,274.008 ล้านบาท ร้อยละ 15.81 และสูงกว่าประมาณการ 55,053.658 คิดเป็นร้อยละ 12.37

ภาษีธุรกิจเฉพาะ จัดเก็บได้ 8,594.461 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 1,108.635 ล้านบาท ร้อยละ 14.81 และสูงกว่าประมาณการ 1,194.461 คิดเป็นร้อยละ 16.14

รวมทุกหน่วยจัดเก็บ จัดเก็บได้ 1,260,983.787 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 122,273.776 ล้านบาท ร้อยละ 10.74 และสูงกว่าประมาณการ 102,833.787 คิดเป็นร้อยละ 8.88

ตารางที่ 2.1 ตารางผลการจัดเก็บภาษีอากร กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

	ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553				
ประเภทแบบ	**ปีก่อน**	**ปีนี้**	**ประมาณการ**	**สัดส่วนปีก่อน**	**สัดส่วนปีนี้**
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	198,188.233	207,632.787	201,100.000	17.405	16.466
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	392,204.653	454,375.878	402,400.000	34.443	36.033
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	90,712.404	67,598.999	84,000.000	7.966	5.361
ภาษีการค้า	5.740	6.258	0.000	0.001	0.000
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	431,779.650	500,053.658	445,000.000	37.918	39.656
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	18,119.542	22,487.562	18,000.000	1.591	1.783
อากรแสตมป์	7,485.826	8,594.461	7,400.000	0.657	0.682
อื่นๆ	213.962	234.183	250.000	0.019	0.019
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	1,138,710.010	1,260,983.787	1,158,150.000	100.000	100.000

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

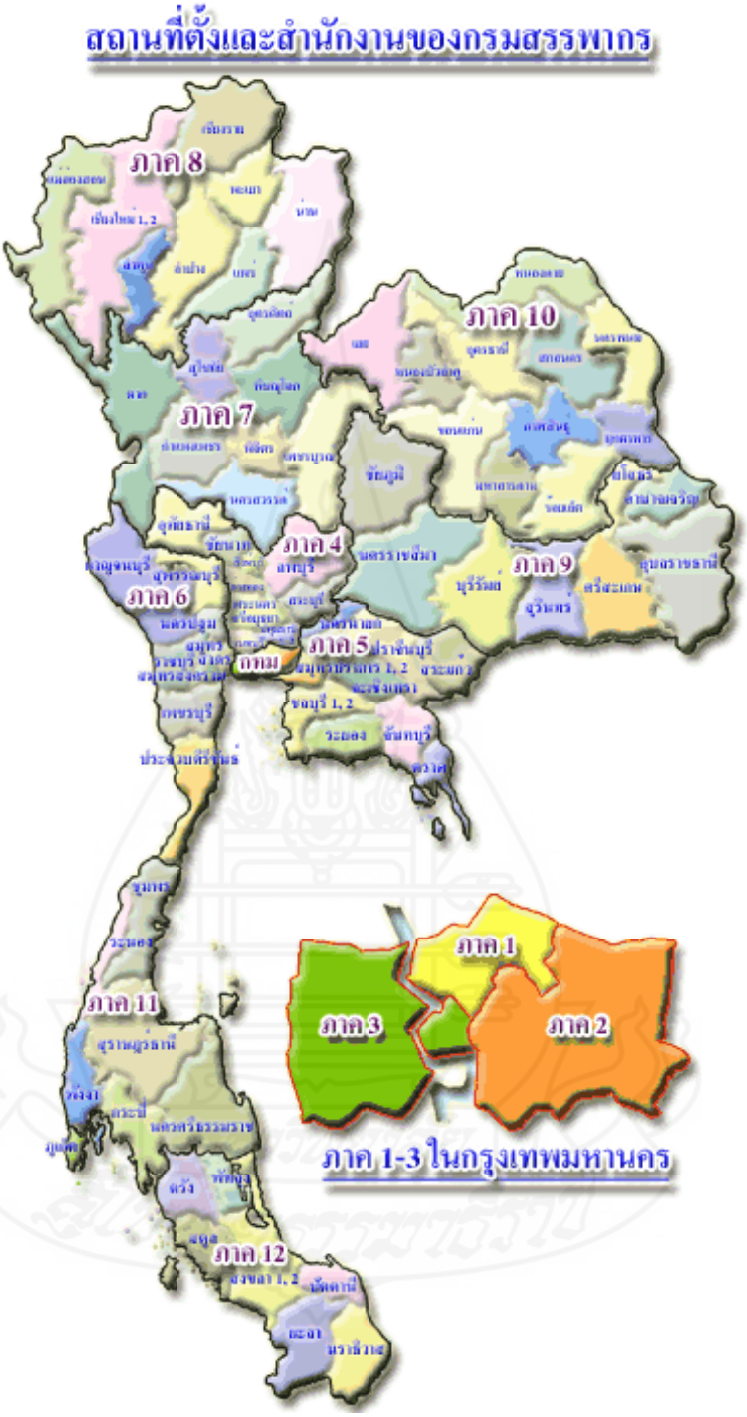

ภาพที่ 2.1 แสดงสถานที่ตั้งและสำนักงานของกรมสรรพากร

ที่มา: กรมสรรพากร, http://rdsrv.rd.go.th/1469.0.html

ภาพที่ 2.2 แสดงสำนักงานบริการในกรุงเทพมหานคร

ที่มา: กรมสรรพากร, http://rdsrv.rd.go.th/1474.0.html

2. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร

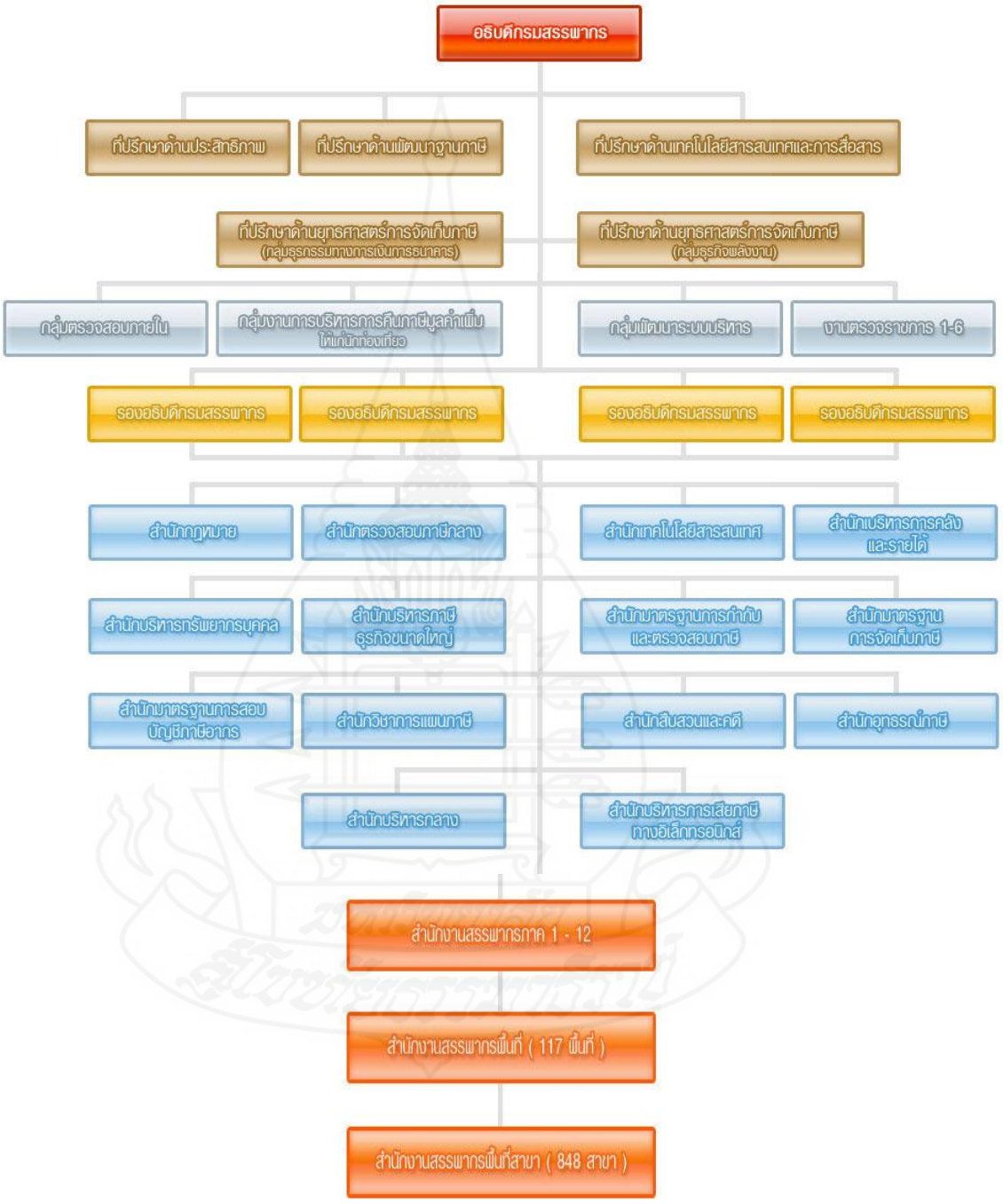

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานหนึ่ง มีฐานะเทียบเท่ากอง แบ่งหน่วยงานหลักออกเป็น ส่วนกำกับดูแล ส่วนบริหารงานทั่วไป ส่วนวางแผนและประเมินผล ส่วนคืนภาษีและหัก ณ ที่จ่าย ส่วนกรรมวิธี ส่วนกฎหมายและเร่งรัดหนี้ภาษีอากรค้าง และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) วางแผนปฏิบัติการและประเมินผล เพื่อการบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงาน และเป้าหมายของกรม และสำนักงานสรรพากรภาค

(๒) กำกับดูแลผู้เสียภาษีเป็นรายผู้ประกอบการ ตรวจปฏิบัติการ และตรวจสอบภาษีอากรสำหรับรายที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการเร่งรัดภาษีอากรค้าง และดำเนินคดีแก่ผู้เสียภาษีอากร รวมทั้งตอบข้อหารือทางภาษีอากร

(๔) กำกับ ติดตาม และควบคุมการปฏิบัติงานของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา

(๕) พิจารณาคืนเงินภาษีอากร

(๖) ปฏิบัติงานด้านกรรมวิธีภาษี

(๗) ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีอากร

(๘) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย (กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมสรรพากรกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑หน้า ๑๓๔ เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑)

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ตั้งอยู่เลขที่ 48/12 อาคารปรีชาคอมเพล็ก D1 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง 10310 สังกัดอยู่อยู่ในสำนักงานสรรพากรภาค 2 โดยสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานสรรรพากรพื้นที่สาขาห้วยขวาง 1 ดูแลรับผิดชอบแขวงห้วยขวาง แขวงสามเสนนอก ในเขตห้วยขวาง และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาห้วยขวาง 2 ดูแลรับผิดชอบแขวงบางกะปิ ในเขตห้วยขวาง มีจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานทั้งข้าราชการและ ลูกจ้างประจำและชั่วคราว รวมทั้งสิ้น 193 คน (ดูตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.2 กรอบอัตรากำลังโครงสร้างการบริหารงาน

ตารางจำนวนตามกรอบอัตรากำลังของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

หน่วย : คน

สังกัด	กรอบอัตรากำลังตามโครงสร้างของข้าราชการ	รวมข้าราชการที่ปฏิบัติงานจริง	ลูกจ้าง		รวมข้าราชการ, ลูกจ้างและพนักงานราชการทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริง
			ประจำ	ชั่วคราว	
สรรพากรพื้นที่	1	1			1
ผู้ช่วยสรรพากรพื้นที่	2	2			2
ส่วนบริหารงานทั่วไป	18	12	3	6	21
รวม	**18**	**12**	**3**	**6**	**24**
ส่วนกฎหมายและเร่งรัดภาษีอากรค้าง	17	14	1		15
ส่วนวางแผนและประเมินผล	17	12		1	13
ส่วนกำกับดูแลผู้เสียภาษี	57	58	1	7	66
ส่วนกรรมวิธีและคืนภาษี	34	29	0	9	38
รวม (สท.)	**146**	**129**	**5**	**23**	**156**
สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาห้วยขวาง 1	19	12	4	5	21
สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาห้วยขวาง 2	13	13	0	3	16
รวมทั้งสิ้น (สท.+ สส.)	**178**	**154**	**9**	**31**	**193**

ที่มา: กรมสรรพากร ข้อมูล ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2554

3. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

3.1 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Managerment Information System)

ระบบสารสนเทศสามารถให้คำนิยามทางด้านเทคนิคได้ว่าเป็นกลุ่มของส่วนประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันที่ทำการรวบรวม ประมวลผล จัดเก็บ และกระจายข่าวสารเพื่อสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจและควบคุมองค์กร นอกจากการสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจ ประสานการทำงาน และควบคุมแล้ว ระบบสาระสนเทศยังช่วยผู้บริหารและพนักงานในการวิเคราะห์ปัญหา มองเห็นวัตถุที่มีโครงสร้างซับซ้อน และสร้างสินค้าใหม่

ระบบสารสนเทศประกอบด้วยข่าวสารที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับผู้คน สถานที่ และสิ่งของต่างๆ ที่มีอยู่ในองค์กรหรือภายในสิ่งแวดล้อมขององค์กรนั้น “คำว่าข่าวสารหรือสารสนเทศ (Information)” หมายถึงข้อมูลที่ได้รับการปรับแต่งให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้คน ในทางกลับกัน “ข้อมูล (Data)” หมายถึงกระแสของข้อเท็จจริงที่ใช้แทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์กรหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพก่อนที่จะถูกนำมาจัดเรียงเสียใหม่ให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้คนสามารถเข้าใจนำไปใช้ได้(Kenneth C. Laudon, Jane P. Laudon , ผู้แปล ผศ.ดร.สัลยุทธ์ สว่างวรรณ , 2553 : 12-13)

สรุปได้ว่าระบบสารสนเทศมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน องค์กรต่างๆ ได้นำเอาระบบสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อดำเนินการในองค์กร และติดต่อสื่อสารกับภายนอกองค์กรจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารยุคนี้จะต้องทำความเข้าใจในความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของระบบสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจที่ดีอีกทั้งควรให้การสนับสนุนผู้พัฒนาระบบสารสนเทศในองค์การให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อที่จะได้นำสารสนเทศที่ได้เหล่านั้นมาใช้ เป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการได้เปรียบในเชิงกลยุทธ์การแข่งขันกับคู่แข่งทั้งในปัจจุบันและอนาคต

3.2 ความหมายและบทบาทของระบบสารสนเทศ

ข้อมูล (Data) หมายถึงข้อเท็จจริงต่างๆ (facts) ความคิด (idea) แนวความคิด (concepts) เป็นข้อมูลดิบ ซึ่งแสดงถึงความเป็นจริง ที่ปรากฏขึ้นโดยที่ยังไม่ผ่านการประมวลผล อาจอยู่ในรูปของ ตัวเลข ตัวอักษร รูปภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ท้ายที่สุดแล้วข้อมูลก็คือ วัตถุดิบของสารสนเทศนั่นเอง

สารสนเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับการประมวลผลแล้วโดยวิธีต่างๆ กันไป ผลลัพธ์ของการประมวลผลข้อมูลเหล่านี้จะมีประโยชน์มากถ้ามีความถูกต้องทันท่วงทีสมบูรณ์ สำคัญ กะทัดรัด

กระบวนการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูลเปลี่ยนข้อมูลดิบให้เป็นข้อมูลที่มีความหมาย นั่นคือ การแปลงข้อมูลให้เป็นสารสนเทศนั่นเอง

ระบบสารสนเทศ (Information System หรือ IS) ประกอบไปด้วย ส่วนนำเข้า กระบวนการหรือส่วนประมวลผล และส่วนผลลัพธ์ ซึ่งตัวข้อมูลจะเป็นวัตถุดิบของระบบในส่วนนำเข้า เพื่อประมวลผลด้วยวิธีการต่างๆ กัน และได้สารสนเทศเป็นผลลัพธ์ของระบบ ทั้งนี้รวมถึงการสนับสนุนกลไกของส่วนสะท้อนกลับ ซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของการประมวลผล เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริง

สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และภาวนา สายชู เรียบเรียง ,2553 ,MBA HANDBOOK. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด

ในการศึกษาครั้งนี้กล่าวโดยสรุป ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ กระบวนการดำเนินการมุ่งสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการประมวลผลของข้อมูล มาดำเนินการวางแผนและตัดสินใจให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือตั้งไว้

4. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารผลการดำเนินการ และประสิทธิภาพ

4.1 การบริหารผลการดำเนินการ

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2550) เห็นว่า ระบบการบริการจัดการสมัยใหม่มักจะมีการเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น การบริหารโดยมีวัตถุประสงค์ (Management By Objective : MBO) การบริหารแบบเน้นผลสำเร็จ(Management For Result) บริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management : RBM) หรือการบริหารผลการดำเนินการ (performance management) แต่จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ เน้นการวางแผนการกำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งต้องการให้ผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์การยอมรับและคำนึงถึงผลงานเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน การกำหนดกลยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

การบริหารจัดการในเชิงระบบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (input) หรือทรัพยากรต่างๆ (resources) ที่ต้องนำมาใช้ในการดำเนินงาน เช่น งบประมาณ บุคลากร

2. กระบวนการดำเนินงาน (process) หรือกิจกรรมต่างๆ (activities) ขององค์กร เช่น การวิเคราะห์โครงการ การใช้สิทธิและประโยชน์ การตรวจสอบ การศึกษาภาวะอุตสาหกรรมรายสาขา เป็นต้น

3. ผลผลิต (output) อันได้แก่ผลิตภัณฑ์ (product) ในรูปแบบของสินค้าและบริการผลงานที่เกิดขึ้นมาจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร

4. ผลลัพธ์ (outcome) ซึ่งเป็นความคาดหวังที่ต้องการจะบรรลุผลขององค์การหรือผลรวมที่ได้รับติดตามมาจากผลผลิต

การสร้างตัวดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน แยกออกเป็น 4 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. ดัชนีชี้วัดผลผลิต (output indicator) ซึ่งจำแนกย่อยได้ ดังนี้
   1.1 การวัดในเชิงประสิทธิภาพ (efficiency measurement)
   1.2 การวัดในเชิงคุณภาพ (volume of work)
2. ดัชนีวัดคุณภาพ (quality measurement)
3. ดัชนีวัดผลลัพธ์ (outcome indicator) ซึ่งจำแนกย่อยได้ ดังนี้
   3.1 การวัดในเชิงประสิทธิผล (effectiveness measurement)
   3.2 การวัดในเชิงต้นทุนประสิทธิผล (cost-effectiveness measurement)
4. ขั้นตอนการประยุกต์การบริหารผลการดำเนินงาน ซึ่งจำแนกย่อยได้ ดังนี้
   4.1 การวางยุทธศาสตร์ขององค์กร
   4.2 การกำหนดรายละเอียดของตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน
   4.3 การวัดและตรวจสอบผลการดำเนินการ
   4.4 การให้รางวัลผลตอบแทน

4.2 ทฤษฎีประสิทธิภาพ

วิรัช นารานิติธรรม (2548) เสนอว่า ประสิทธิภาพ (efficiency) เกิดจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดโดยก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิต (output) สูงสุดจากการใช้ปัจจัยการผลิต (input) ตามจำนวนที่กำหนดให้หรือการผลิตให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดให้โดยการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนน้อยที่สุด โดยสามารถเขียนเป็นสมการแสดงความสัมพันธ์อยู่ในรูปของอัตราส่วนผลผลิตต่อปัจจัยการผลิต (efficiency =output /input) ซึ่งเรียกว่า ประสิทธิภาพการผลิต (production efficiency) นั่นเอง อยู่ภายใต้ขอบเขตการศึกษาทฤษฎีการผลิต (theory of production) ประเภทของประสิทธิภาพ

แนวคิดในการวัดประสิทธิภาพการผลิตซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายแนวคิดหนึ่ง ได้แก่ การวัดประสิทธิภาพโดยวิธีขอบเขตการผลิต (frontier) ของ Farell โดยอธิบายว่า ผู้ผลิต

ที่อยู่บนเส้นขอบเขตความเป็นไปได้ในการผลิต (production possibility frontier) ก็คือ ผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพในการผลิต และผู้ผลิตที่ต่ำกว่าเส้นขอบเขตความเป็นไปได้ในการผลิต ก็คือ ผู้ผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพในการผลิตนั่นเอง ทั้งนี้ Farellได้แบ่งประเภทของประสิทธิภาพการผลิตออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (Farell ,1957 ,p.253)

1. ประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค (technical efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพอันเกิดจากการเลือกใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดนั่นเอง นั่นคือ จุดที่หน่วยการผลิตจะอยู่บนเส้นขอบเขตความเป็นไปได้ในการผลิต ซึ่งจะเป็นจุดที่ได้ปริมาณผลผลิตมากที่สุดภายใต้ปัจจัยที่กำหนด หรือปัจจัยการผลิตที่น้อยที่สุดในการผลิตให้ได้ตามที่กำหนด

2. ประสิทธิภาพการผลิตในเชิงจัดสรร (allocative efficiency) หรือประสิทธิภาพการผลิตในเชิงเศรษฐกิจ (economic efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพการผลิตที่เกิดจากการเลือกใช้ปัจจัยการผลิตที่ทำให้เกิดต้นทุนต่ำสุดในการผลิตให้ได้ผลผลิตตามที่กำหนดซึ่งแตกต่างจากประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค ก็คือ จะมีตัวแปรด้านราคาเข้ามามีส่วนในการพิจารณา

3. ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม (overall efficiency) หมายถึง การผลิตอันเกิดจากทั้งประสิทธิภาพเชิงเทคนิคและประสิทธิภาพการผลิตในการจัดสรร

4.3 สรุปประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรได้ว่า

เมื่อพิจารณาหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นแหล่งที่มาของรายได้รัฐบาล กระทวงการคลังเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการจัดเก็บ รายได้ที่กรมสรรพากรจัดเก็บได้นั้นจะเห็นว่าประมาณการร้อยละในแต่ละปีงบประมาณมีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปี ตามอัตราการเจริญเติบโตของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศภาษีที่สำคัญ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอื่นๆ ซึ่งในแต่ละท้องที่ทีมีความแตกต่างกันทางด้านภูมิศาสตร์ สังคม และเศรษฐกิจ จะบริหารการจัดเก็บให้ได้ตามประมาณการที่กำหนด

ระบบการจัดการสมัยใหม่ ดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวคิดในการวัดประสิทธิภาพการผลิตซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายแนวคิดหนึ่ง ได้แก่ การวัดประสิทธิภาพโดยวิธีขอบเขตการผลิต (frontier) ผู้ผลิตที่อยู่บนเส้นขอบเขตความเป็นไปได้ในการผลิต (production possibility frontier) ก็คือ ผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพในการผลิต และผู้ผลิตที่ต่ำกว่าเส้นขอบเขตความเป็นไปได้ในการผลิต ก็คือ ผู้ผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพในการผลิตนั่นเอง

สรุปการดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ตามประมาณการที่กำหนดหรือเป้าหมายที่ต้องดำเนินการนั้น การวางแผนเชิงกลยุทธ์บนระบบการจัดการ เพื่อหาโอกาสหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิผลสูงสุด

5. แนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ กับภาษีอากร

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) หมายถึง การเพิ่มขึ้นในระดับความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยทั่วไปอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถวัดได้จากอัตราการเพิ่มของรายได้ประชาชาติหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross National Product—GNP หรือ Gross Domestics Product--GDP) และอาจจำแนกออกเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์ของภาคการผลิตต่าง ๆ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การค้าและบริการ ฯลฯ เป็นต้น มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาตินี้แสดงถึงศักยภาพหรือความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการของสังคมหรือของประเทศโดยรวมและแสดงถึงระดับรายได้ที่ประชาชนได้รับจากการเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตในช่วงเวลาหนึ่งด้วย ดังนั้น หากมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงก็แสดงว่าศักยภาพในการผลิตของประเทศนั้นเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง และแสดงถึงระดับความอยู่ดีกินดีของประชาชนโดยเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงด้วยเช่นเดียวกัน(วีรศักดิ์ เครือเทพ,2548 : 188)

ทฤษฎีภาษีอากร หมายถึง รายได้ของรัฐบาลหรือเงินที่รัฐบาลหามาได้โดยมิก่อให้เกิดภาระผูกพันในการชำระคืนภายหลังและไม่ทำให้ทรัพย์สินของรัฐบาลลดน้อยลง รายได้ของรัฐบาลที่ได้มานั้นแบ่งออกเป็น รายได้ภาษีอากร และรายได้ที่มิใช่ภาษีอากร รายได้ภาษีอากรถือเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุด ที่จะนำไปพัฒนาทำนุบำรุงประเทศในด้านต่างๆ โดยรัฐบาลกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ขึ้นมาเพื่อบังคับเรียกเก็บจากประชาชน โดยได้บัญญัติหน้าที่ของปวงชนชาวไทยไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับปัจจุบันโดยให้ประชาชนชาวไทยทุกคนมีหน้าที่เสียภาษี ผู้ใดจะนำมาอ้างไม่เสียภาษีมิได้ (ชนะเดช นิลอุบล. 2550: 11)

การศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ว่าความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจบ่งบอกระดับความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยวัดได้จากอัตราการเพิ่มของรายได้ประชาชาติหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross National Product—GNP หรือ Gross Domestics Product--GDP) และอาจจำแนกออกเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์ของภาคการผลิตต่าง ๆ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การค้าและบริการ ฯลฯ ดังนั้น หากมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงก็แสดงว่าศักยภาพในการผลิตของประเทศนั้นเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง และแสดงถึงระดับความอยู่ดีกินดีของ

ประชาชนโดยเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงด้วยเช่นเดียวกัน ส่งผลในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของรัฐบาลจากการจัดเก็บ รายได้ภาษีอากร ที่จะนำไปพัฒนาทำนุบำรุงประเทศในด้านต่างๆ โดยกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์เพื่อบังคับเรียกเก็บจากประชาชน โดยได้บัญญัติหน้าที่ของปวงชนชาวไทยไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ประชาชนชาวไทยทุกคนมีหน้าที่เสียภาษี จะนำมาอ้างไม่เสียภาษีมิได้

6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

6.1 ผลงานการศึกษาวิจัย

เกษณี สุจริตจันทร์ (2546) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติเพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายภาครัฐกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบรายจ่ายภาครัฐมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติแบบ Cointegration and Error Correction การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกทดสอบ Stationarity ของข้อมูลโดยใช้เทคนิค Unit Root Test ผลการทดสอบเห็นถึงความเป็นไปได้ของการมีความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างรายจ่ายภาครัฐโดยรวม รายจ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภค และรายจ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ส่วนที่สอง ทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว พบว่าทั้งรายจ่ายภาครัฐโดยรวมและรายจ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนต่างก็มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศขณะที่รายจ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภคไม่พบความสัมพันธ์ ส่วนที่สาม ประมาณการความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายภาครัฐกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศโดยประยุกต์ใช้แบบจำลอง Error Correction Mechanism ในการวิเคราะห์เชิงประจักษ์พบว่าในระยะยาวรายจ่ายภาครัฐโดยรวมเพิ่มร้อยละ 1 จะส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.0012 ขณะที่ถ้ารายจ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9359 ส่วนระยะสั้นการปรับตัวเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐโดยรวมร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.5598 ขณะที่รายจ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนที่ปรับตัวเพิ่มข้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3380

ภาณุ วิชิตโชค (2547) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีอากรระหว่างสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 5 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 6 และความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีอากรของทั้งสองสำนักงาน และทัศนคติของ

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร รวมถึงความเพียงพอของจำนวนเจ้าหน้าที่ ทั้งในด้านมาตรฐานเชิงปริมาณและคุณภาพ ความพอเพียงด้านงบประมาณ ความพอเพียงวัสดุอุปกรณ์ และความเพียงพอด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่

ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของทั้งสองหน่วยงานไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ปัจจัยทั้งหมดที่ได้ศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีอากร และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 5 มีความเพียงพอในเชิงปริมาณและคุณภาพของเจ้าหน้าที่ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากร มากกว่าสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 6 ในทุกกรณี

สรวงสุดา ชัยวิชิต (2549) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของภาษีอากรที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 – 2547 เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (time series data) นำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) และในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) โดยการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple linear regression) และการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS)

ผลการศึกษาถึงผลกระทบของภาษีอากรที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่า สัดส่วนการลงทุนของภาครัฐบาล อัตรากำลังแรงงาน อัตราการค้า และอัตราภาษีสรรพสามิต มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง แสดงว่า เมื่อตัวแปรต่างๆ ในกลุ่มนี้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งทิศทางความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่อัตราการขายทั่วไปมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ชนะเดช นิลอุบล (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากรที่กรมสรรพากรจัดเก็บโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากรที่กรมสรรพากรจัดเก็บโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาสปี พ.ศ. 2546 – 2550 โดยใช้วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares -- OLS)

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากรที่กรมสรรพากรจัดเก็บ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อคน รายจ่ายภาคเอกชน รายจ่ายภาครัฐบาล และอัตราการเปิดประเทศ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับรายได้ภาษีอากร เป็นไปตามสมมุติฐาน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากร คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อคน อัตราการเปิดประเทศ และรายจ่ายภาคเอกชนและรายจ่ายภาครัฐบาล ดังนั้น รัฐบาลควรจะใช้นโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รัฐบาลมีรายได้จากภาษีอากรเพิ่มขึ้น โดยการกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล รวมทั้งการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนถึงการออกมาตรการทางด้านภาษีเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

ประสิทธิ มโนธรรม (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ภาษีสรรพากรกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์วิเคราะห์ถึงสัดส่วนรายได้ภาษีอากร และสัดส่วนรายได้ภาษีสรรพากร กับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในแต่ละสาขาการผลิต ของแต่ละกลุ่มพื้นที่

ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ในแต่ละสาขาการผลิตกับรายได้ภาษีสรรพากร แต่ละประเภทภาษี ในแต่ละพื้นที่ จะพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีแต่ละประเภทไปในทิศทางเดียวกัน แต่จะมีสัดส่วนรายได้ภาษีสรรพากร ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแตกต่างกัน และซึ่งศักยภาพต่อการจัดเก็บภาษีอากรจะอยู่ในกลุ่มจังหวัดขนาดใหญ่ไม่กี่จังหวัด โดยเฉพาะในกรุงเทพจะมีสัดส่วนที่สูง และโครงสร้างพื้นบานทางเศรษฐกิจในแต่ละจังหวัดที่เอื้อให้เกิดรายได้และมีผลต่อการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกัน

รุ่งทิวา ชาญจิตร (2550) ได้ศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร
โดยมีวัตถุประสงค์ (1)ศึกษาโครงสร้างภาษีสรรพากรประเภทภาษีที่สำคัญ และการเปลี่ยนแปลงมาตรการในช่วงปี พ.ศ. 2544-2549 (2)ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการจัดเก็บภาษีและความพยายามในการจัดเก็บภาษีโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาเป็นรายไตรมาสตั้งแต่ปีภาษี 2544-2549 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการค่าความสามารถในการจัดเก็บภาษีและสมการค่าดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษีโดยอาศัยแบบจำลองถดถอยพหุคูณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา

ผลการศึกษาพบว่าค่าความสามารถในการจัดเก็บภาษีทุกประเภทขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมมากที่สุดและขึ้นกับภาคโรงแรมและการท่องเที่ยวน้อยที่สุดตรงตามสมมติฐาน แต่ในภาคเกษตรกรรมไม่เป็นไปตามสมมติฐานสำหรับเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ เนื่องจากภาคเกษตรกรรมได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนภาษีธุรกิจเฉพาะไม่ได้เก็บจากการประกอบกิจการในกลุ่มนี้ และภาคการค้า

สำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและสถานการณ์การเมืองที่ไม่แน่นอน อัตราดอกเบี้ยผันผวน ปัญหาราคาน้ำมันและต้นทุนการผลิตทำให้จัดเก็บได้ลดลง ค่าดัชนีความสามารถในการจัดเก็บภาษีแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ส่วนดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษีนั้นพบว่ามีเพียงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีค่าต่ำกว่า 1

เมื่อเปรียบเทียบดัชนีความสามารถในการจัดเก็บภาษีและดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษี พบว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไตรมาสที่1 และภาษีเงินได้นิติบุคคลในไตรมาสที่ 2-3 ของทุกปีมีค่าดัชนีความสามารถในการจัดเก็บและค่าดัชนีความพยายามในการจัดเก็บสูงกว่าช่วงเวลาอื่นๆ เนื่องจากเป็นช่วงการยื่นแบบเสียภาษีประจำปี ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะพบว่าดัชนีความสามารถในการจัดเก็บมีค่าค่อนข้างคงที่ในแต่ละไตรมาส และมีค่าดัชนีความพยายามในการจัดเก็บค่อนข้างสูง

อรุณี ศิริอาภรณ์ (2550) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีอากร โดยกำหนดเป้าหมายประมาณการผลการจัดเก็บ แล้วทำการเปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีอากรในแต่ละปีปัจจุบันกับประมาณการ และผลการจัดเก็บภาษีอากรของปีก่อน โดยการศึกษาสภาพข้อเท็จจริง และลักษณะโครงสร้างของภาษีอากรตามเงินได้ประเภทต่างๆ เป็นการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)จากเอกสารของกรมสรรพากรรวมทั้ง วิเคราะห์สัดส่วนความสามารถในการจัดเก็บภาษีอากรต่อผลิตภัณฑ์ของจังหวัด (GPP) สัดส่วนความสามารถของหน่วยงานในการจัดเก็บภาษีอากรต่อประมาณการจัดเก็บภาษีอากร และสัดส่วนความสามารถของหน่วยงานในการจัดเก็บภาษีอากรโดยการใช้ดัชนีที่ใช้วัดการตอบสนอง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 – 2549

ผลการศึกษาพบว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์จัดเก็บภาษีอากรได้สูงกว่าปีก่อนและสูงกว่าประมาณการในอัตราค่อนข้างสูงเกือบทุกประเภทภาษี และมีจำนวนการยื่นแบบแสดงรายการทางอินเทอร์เน็ต

จากผลการศึกษาทางด้านการวิเคราะห์สัดส่วนความสามารถในการจัดเก็บภาษีอากร พบว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ มีสัดส่วนความสามารถของหน่วยงานในการจัดเก็บภาษีอากรต่อผลิตภัณฑ์ของจังหวัด (GPP) สัดส่วนความสามารถของหน่วยงานในการจัดเก็บภาษีอากรต่อประมาณการจัดเก็บภาษีอากร และสัดส่วนความสามารถของหน่วงงานในการจัดเก็บภาษีอากร โดยใช้ดัชนีที่ใช้วัดการตอบสนองโดยรวมเพิ่มขึ้นทุกปี

ปราณี บุณยไวโรจน์ (2550) ได้ศึกษาผลกระทบรายได้ภาษีอากรของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างรายได้ของรัฐบาลและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ของรัฐบาล ในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปี ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 จนถึง พ.ศ.2547 สร้างแบบจำลองในรูปของสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) ประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากร ได้แก่ รายได้ต่อหัวของประชาชน อัตราการเปิดประเทศ และตัวแปรหุ่น ซึ่งแทนภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับรายได้ภาษีอากร

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในการที่รัฐบาลจะจัดเก็บรายได้ภาษีอากรให้เพียงพอกับการใช้จ่าย รัฐบาลควรดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจโดยกระตุ้นให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว มีการลงทุนทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชนสูงขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น มีการจ่ายเงินเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการสูงขึ้น และมีการส่งเสริมการส่งออกเพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ จากกิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้มีการหมุนเวียนของเงินในระบบสูง และประชาชนมีความสามารถในการเสียภาษีอากรสูงขึ้น นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้วรัฐบาลควรมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้สอดคล้องกับความสามารถในการเสียภาษีของประชาชน เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างรายได้และมีความเป็นธรรม สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้วยการเสียภาษีอย่างถูกต้อง รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บอย่างเพียงพอและเหมาะสม

ธัญพร รัตนา (2550) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากร ศึกษาเฉพาะกรณีของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปีตั้งแต่ พ.ศ.2535-2549 ศึกษาคลอบคลุมปัจจัยทางเศรษฐกิจ จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ (1)มูลค่าการบริโภคภาคเอกชน (2) มูลค่าการลงทุนภาครัฐ (3) ดัชนีราคาผู้บริโภค (4) มูลค่าดุลบริการ โดยวิธีเศรษฐมิติสร้างสมการถดถอย และใช้เทคนิค Ordinary Least Squares--OLS โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์และค่าต่างๆ ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม Eviews 5.1ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านมูลค่าการบริโภคภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมูลค่าการบริโภคภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น 0.179548 ล้านบาท

2. ปัจจัยทางด้านมูลค่าการลงทุนภาครัฐ ไม่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ปัจจัยทางด้านดัชนีราคาผู้บริโภค ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในทิศทางตรงข้าม แสดงว่า เมื่อดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มลดลง 6,459.958 ล้านบาท

4. ปัจจัยทางด้านมูลค่าดุลบริการ ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อมูลค่าดุลบริการเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น 0.431460 ล้านบาท

อรวรรณ สถาผล (2550)ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปี ครอบคลุมระยะเวลา 16 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2534 ถึง พ.ศ.2550 ด้วยแบบจำลองทางเศรษฐมิติ และทำการวิเคราะห์ในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด(Ordinary Least Squares--OLS)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร พบว่า จำนวนผู้มีงานทำ และรายได้ต่อหัวที่แท้จริงของประชาชน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากรตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตราเงินเฟ้อในปีที่ผ่านมามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมาตรการทางภาษี (ตัวแปรหุ่น) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากรตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรม (2550-2554)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550) ได้ศึกษาแนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมเป้าหมายใน 5 ปี (2550-2554) โดยผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มที่จะสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระยะ 5 ปี ข้างหน้า คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเพื่ออนาคตและกลุ่มอุตสาหกรรมศักยภาพ และอุตสาหกรรมบางประเภทในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ต้องพัฒนาและปรับปรุง มีการเกาะกลุ่มและรวมตัวกันหนาแน่นในลักษณะวิสาหกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมกระดาษ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า สรุปผลการศึกษาโดยรวมพบว่า

1. อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ 5 ปี ข้างหน้าได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมีและพลาสติก อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเลคทรอนิคส์และ

เครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นกลุ่มที่มีบทบาทในประเทศสูง

2. ลักษณะของอุตสาหกรรมที่พึงปรารถนาในอนาคต คือกลุ่มอุตสาหกรรมเชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ระดับสูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (Efficiency) และนวัตกรรม และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. กลยุทธ์ที่ใช้ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเหล่านี้

- พัฒนาองค์ความรู้ให้สอดคล้องกับทิศทางการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ส่งเสริมให้เกิดและยกระดับเครือข่ายวิสาหกิจให้มีศักยภาพ
- ส่งเสริมการลงทุนเชิงรุก
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน

4. แนวทางการกำหนดพื้นที่ที่มีคุณสมบัติรองรับอุตสาหกรรม

- พื้นที่ภาคตะวันออก เหมาะสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเพื่ออนาคตคืออุตสาหกรรมไบโอพลาสติกและเอทานอล และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะพัทยาและหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง

- พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวและก๊าซธรรมชาติที่อ่าวไทย เหมาะกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมเพื่ออนาคต

- พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันตก เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีโครงสร้างพื้นฐานค่อนข้างพร้อมรับรองอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับภาคอุตสาหกรรม พบว่า

- อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ยังคงประสบปัญหาประสิทธิภาพการจัดการและมาตรฐานของระบบโลจิสติกส์

- อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ โครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเร่งพัฒนา คือ การทำวิจัยและพัฒนา และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สภาบันการศึกษาและเอกชน

- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า จำเป็นต้องสนับสนุนการบกระดับห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการดูดซับพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ที่มาพร้อมกับการลงทุนของต่างชาติ

- อุตสาหกรรมเหล็ก เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานไฟฟ้าและน้ำปริมาณมากและต้องการระบบขนส่งที่ช่วยลดต้นทุน

- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำเป็นต้องพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุน และการใช้น้ำในอุตสาหกรรมนี้มีปริมาณมาก

- อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ต้องพัฒนาการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ เพราะปัจจุบันมีต้นทุนสูงมาก

- อุตสาหกรรมอาหาร ที่สำคัญประกอบด้วย 4 ประเภทได้แก่ อุตสาหกรรมไก่สุก/กึ่งสุก อุตสาหกรรมกุ้ง อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง และอุตสาหกรรมสัปปะรด โครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการคือ ตลาดกลางและระบบการขนส่ง

- อุตสาหกรรมกระดาษ ควรมีลักษณะวิสาหกิจและควรมีระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์

- อุตสาหกรรมเอทานอล อุตสาหกรรมประเภทนี้นอกจากต้องการใช้น้ำสูงมากแล้วยังต้องการพื้นที่เพื่อการสร้างโรงงานใหม่และโครงสร้างพื้นฐาน

- อุตสาหกรรมไบโอพลาสติก ต้องการพื้นที่สร้างโรงงาน พื้นที่บำบัดน้ำเสีย น้ำดิบและไฟฟ้า

6. การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ก่อให้เกิดปัญหาการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทั้งเรื่องคุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ การเกิดกากของเสีย ของเสียอันตราย

7. การศึกษาด้านทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ และนวัตกรรม พบว่าทุกอุตสาหกรรมมีความต้องการบุคลากรหลักในเชิงคุณภาพที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและประสบการณ์

8. การศึกษาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ชายฝั่งทะเลพบว่าชายฝั่งทะเลตะวันออกควรรักษาที่พัทยาและหมู่เกาะช้างควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ประกอบด้วย 3 จังหวัด กระบี่ พังงา และภูเก็ต และบริเวณชายฝั่งทะเลเพชรบุรีจนมาถึงจังหวัดระนองควรรักษาไว้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเช่นกัน

9. ข้อเสนอแนะการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสำคัญในอนาคต ประกอบด้วย

- การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งเพื่อรองรับอุตสาหกรรม

- การพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้รองรับอุตสาหกรรมในอนาคต

- การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญในการพึ่งพิงวัตถุดิบในประเทศมากขึ้น คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ผลิตบนพื้นฐานของ

ฐานความรู้ และเชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายให้ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทานทั้งระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก

8. กรอบความคิดทางการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร โดยศึกษาถึงปัจจัยภายในจากข้อมูลผู้ประกอบการในท้องที่ และผลการยื่นแบบเสียภาษีของผู้ประกอบการในอดีตตั้งแต่ ปี 2551 – 2553 ซึ่งมีความหลากหลายของข้อมูล เพื่อแบ่งแยกจัดการข้อมูลเป็นกลุ่มลักษณะ ให้มีผลต่อการควบคุมกำกับดูแลและตัดสินใจวางนโยบาย และศึกษาปัจจัยภายนอก คือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ว่ามีอัตราการขยายตัวเป็นไปในทิศทางที่มีความสัมพันธ์กับผลการจัดเก็บภาษีอย่างไร

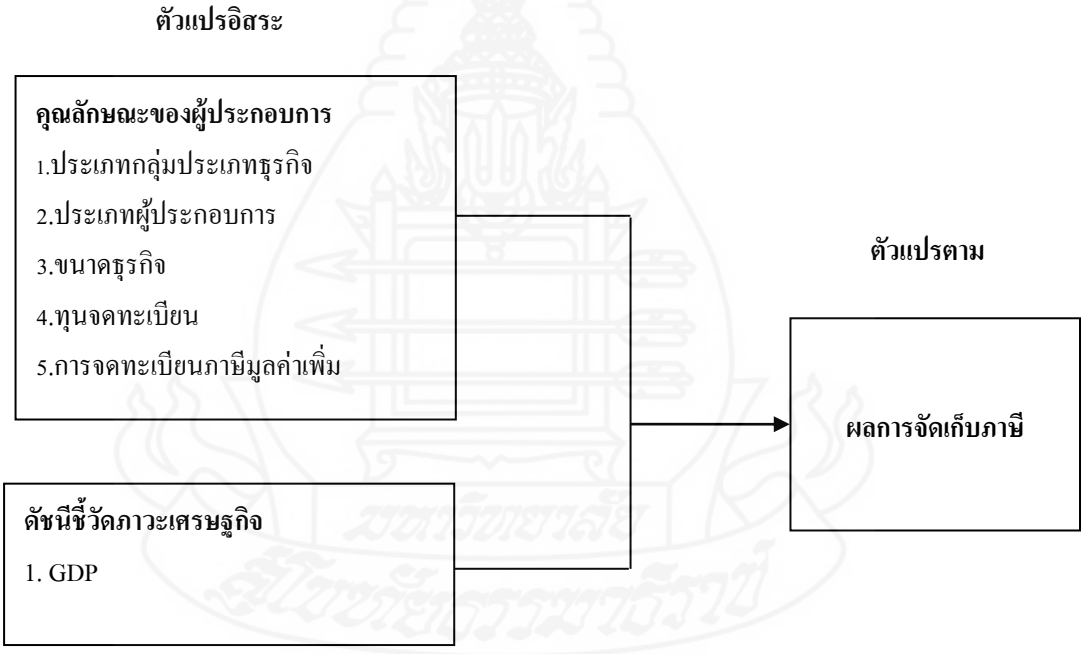

ภาพที่ 2.4 กรอบความคิดทางการศึกษา

บทที่ 3
ภาษีอากร, โครงสร้างผลการจัดเก็บภาษีอากรผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร

รัฐบาลในปัจจุบันมีหน้าที่หลายประการในการทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี นอกจากหน้าที่ในการรักษาความสงบภายในประเทศ และป้องกันประเทศจากการรุกรานของข้าศึกศัตรูแล้ว ยังมีหน้าที่ในด้านการจัดการดูแลและส่งเสริมการสาธารณะสุข การศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การสื่อสาร การพลังงาน และการพาณิชย์อื่นๆ อีกด้วย

การดำเนินกิจการของรัฐบาลดังกล่าว เห็นได้ชัดว่าต้องมีค่าใช้จ่าย รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหารายได้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายนั้น รายได้ของรัฐบาลได้มาจากหลายทาง เช่น จากการเก็บภาษีอากร การขายสินค้า การให้บริการ การรับบริจาคหรือความช่วยเหลือ ฯลฯ แต่ในบรรดารายได้เหล่านี้ ภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล บางครั้งรัฐบาลอาจต้องกู้ยืมเงิน หรือพิมพ์ธนบัตรด้วย

2. ความหมายของภาษีอากร

อาจแบ่งได้เป็น 2 แนว

แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร

แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีอากรคือเงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือการขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

3. วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษีอากร

การเก็บภาษีอากร นอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้ว ในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ส่งเสริมความเจริญเติบโตธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชน หรือเพื่อสนองนโยบายบางประการของรัฐบาล (เช่น การศึกษา การสวัสดิการสังคม นโยบายประชากร) ด้วย

4. ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

รัฐธรรมนูญ เกือบทุกฉบับมักบัญญัติให้ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้น มีหลักการบางประการที่ควรคำนึงถึงเพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากรและให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเป็นธรรม ประชาชนควรมีหน้าที่เสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาล โดยพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคนประกอบกับการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

2. มีความแน่นอนและชัดเจน ประชาชนสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย และเป็นการป้องกัน มิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

3. มีความสะดวก วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากรควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร

4. มีประสิทธิภาพ ประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บและผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

5. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ พยายามไม่ให้การเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

6. อำนวยรายได้ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อการดำเนินกิจการตามหน้าที่ของรัฐบาล

7. มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

5. โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

กฎหมายภาษีอากรทุกฉบับ มีหัวข้อสำคัญอันเป็นโครงสร้างของกฎหมายฉบับนั้น ๆ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 6 หัวข้อด้วยกัน คือ

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือผู้อยู่ในข่ายเสียภาษีอากร จะเป็นใครบ้างย่อมแล้วแต่กฎหมายนั้นๆ จะกำหนด แต่โดยทั่วไปมักได้แก่บุคคลธรรมดาและหรือนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

2. ฐานภาษีอากร ในความหมายอย่างกว้าง หมายถึงสิ่งที่เป็นมูลเหตุให้ต้องเสียภาษีอากร เช่น การมีรายได้ การมีทรัพย์สิน หรือการใช้จ่าย เป็นต้น ในความหมายอย่างแคบ หมายถึงสิ่งที่รองรับอัตราภาษีอากร (ภาษีอากรที่ต้องเสีย = ฐานภาษีอากร * อัตราภาษีอากร)

3. อัตราภาษีอากร แบ่งเป็น 3 แบบใหญ่ๆ คือ แบบคงที่ แบบก้าวหน้า และแบบถดถอย ทั้งนี้โดยการพิจารณาว่าอัตราภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรกรณีที่ฐานภาษีอากรมีจำนวนเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ถ้าจำนวนของฐานภาษีอากรเปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่อัตราภาษีอากรยังเท่าเดิม เรียกว่าอัตราภาษีอากรลักษณะนี้ว่าอัตราภาษีอากรแบบคงที่ เช่น อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในปัจจุบันและอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นและอัตราภาษีอากรก็เพิ่มขึ้นด้วย เรียกว่าอัตราภาษีอากรลักษณะนี้ว่าอัตราภาษีอากรแบบก้าวหน้า เช่นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่อัตราภาษีอากรกลับลดลงเรียกอัตราภาษีอากรแบบนี้ว่าอัตราภาษีอากรแบบถดถอย เช่น อัตราภาษีบำรุงท้องที่

4. การประเมินจัดเก็บภาษีอากร ภาษีอากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเอง โดยประเมินหรือคำนวณตามวิธีการและตามกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงต้องชำระ ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ดำเนินการประเมินตนเองหรือประเมินตนเองอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ก็จะมีการประเมินโดยเจ้าพนักงานซึ่งในกรณีหลังนี้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องชำระเงินเพิ่ม และหรือเบี้ยปรับเงินเพิ่มนอกจากภาษีอากรที่ต้องเสีย ในบางกรณีแม้ยังไม่ถึงกำหนดเวลาชำระภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินก็อาจดำเนินการประเมินล่วงหน้าให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องชำระภาษีอากรก่อนถึงกำหนดเวลาได้ นอกจากนี้ในหลายๆ กรณีกฎหมายยังกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้ดำเนินการหักภาษีจากจำนวนเงินที่จ่ายแล้วนำส่งต่อเจ้าพนักงานภายในกำหนดเวลา ดังที่เรียกว่าการหักภาษี ณ ที่จ่าย ภาษีที่ถูกหักไว้นี้มักถือเป็นเครดิตของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งสามารถนำไปหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียเมื่อถึงกำหนดเวลาหรืออาจได้รับคืนถ้าถูกหักไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสีย อนึ่งเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบไต่สวนประเมิน

ภาษีอากรและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เช่น การจดทะเบียน การมีและใช้เลขประจำตัว การจัดทำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานบางอย่าง รวมทั้งให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจค้น ยึด หรืออายัดหลักฐานต่างๆ ในบางกรณีด้วย

5. การอุทธรณ์ภาษีอากร ในกรณีเกิดปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขัดแย้งพิพาทกันระหว่างผู้เสียภาษีอากรและผู้จัดเก็บภาษีอากร เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียหรืออำนาจการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องการให้มีการพิจารณาทบทวนใหม่ กฎหมายมักจะกำหนดให้ผู้เสียภาษีอากรต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีหาข้อยุติให้ครบถ้วนเสียก่อน มิฉะนั้นผู้เสียภาษีอากรอาจเสียสิทธิในการนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ ตัวอย่างเช่น การประเมินเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ หรืออากรแสตมป์นั้น ถ้าผู้เสียภาษีอากรไม่เห็นด้วยกับการประเมินเรียกเก็บ ก็จะต้องอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสียก่อนภายใน 30 วันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร จะนำคดีขึ้นสู่ศาลทันทีไม่ได้

6. เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ ผู้ไม่ชำระภาษีอากรจะต้องรับผิดในจำนวนภาษีอากรที่ไม่ชำระพร้อมทั้งเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มเป็นจำนวนเงินเพิ่มขึ้นต่างหาก ถ้าฝ่าฝืนไม่ยอมชำระกฎหมายมักให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรไปขายทอดตลาดเพื่อนำเงินไปชำระภาษีอากรค้างได้โดยไม่ต้องฟ้องศาล นอกจากนี้ยังอาจต้องรับโทษทางอาญาอีกโสดหนึ่ง เช่น เสียค่าปรับและหรือต้องระวางโทษจำคุกอีกด้วย

6. การจำแนกประเภทภาษีอากร

ภาษีอากรซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาลนั้น จำแนกได้หลายประเภท กฎหมายที่ให้อำนาจรัฐในการจัดเก็บภาษีอากรก็มีหลายฉบับ และมีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่างๆ เหล่านี้

การจำแนกแยะแยะ ภาษีอากรประเภทต่างๆ เพื่อจัดให้เป็นหมวดหมู่นั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจำแนก และจำแนกได้หลายวิธี แต่ละวิธีควรทราบคือการจำแนกประเภทภาษีอากร โดยพิจารณาจากลักษณะการรับภาระภาษีอากร

การจำแนกประเภทภาษีอากร โดยพิจารณาจากลักษณะการรับภาระภาษีอากรนี้ แบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ประเภทที่หนึ่ง ภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีที่ภาระภาษีตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระ หรือกล่าวอีกนับหนึ่งผู้เสียภาษีผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ยาก เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประเภทที่สอง ภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีที่ภาระภาษีไม่แน่ว่าจะตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้เสียภาษีผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ง่าย เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต

7. ประมวลรัษฎากร

ประมวลรัษฎากรเป็นชื่อของกฎหมายภาษีอากรฉบับหนึ่ง มีผลใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 กฎหมายฉบับนี้เดิมเป็นที่รวมของกฎหมายภาษีอากรสำคัญหลายประเภท แต่ปัจจุบันเป็นที่รวมของกฎหมายภาษีอากรเพียง 4 ประเภทด้วยกันคือ

ประเภทที่หนึ่ง ภาษีเงินได้ แบ่งเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีนี้จัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่ง

ประเภทที่สอง ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ประเภทที่สาม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นระบบภาษีใหม่ที่นำมาบังคับใช้แทนภาษีการค้าตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ภาษีเหล่านี้ล้วนแต่เป็นภาษีทางอ้อมที่เก็บจากฐานการใช้จ่ายบริโภคอุปโภคทั่วไปทั้งสิ้น

ประเภทที่สี่ อากรแสตมป์ จัดเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่ง

ภาษีอากรทั้ง 4 ประเภทซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดต่อไปนี้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร อนึ่งการอ้างถึงเลขมาตราต่างๆ ล้วนหมายถึงเลขมาตราในประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงเป็นอย่างอื่น (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร,2554,หน้า 1-5)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (personal income tax) ตามประมวลรัษฎากรเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาล และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอาจกล่าวได้ว่าคือ ภาษีที่เก็บจากเงินได้ของบุคคลธรรมดานั่นเอง บุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้ไม่ว่าประเภทใดชนิดใด ถ้าไม่มีกฎหมายยกเว้นให้แล้วมักอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีนี้ด้วย

ฐานภาษีของภาษีนี้ เรียกว่าเงินได้สุทธิ ซึ่งคำนวณจากการนำเงินได้พึงประเมินตลอดทั้งปีภาษี (ปีปฏิทิน) ไปหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่างๆ ที่กฎหมายให้หัก เมื่อได้จำนวนเงินได้สุทธิเท่าใดแล้ว จึงคำนวณภาษีจากเงินได้สุทธิตามอัตราและวิธีการที่กฎหมายกำหนด ถ้ามีเงินได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่มีเงินได้สุทธิเหลือ ก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

สำหรับวิธีการเสียภาษี โดยทั่วไปกฎหมายให้ผู้มีเงินได้ในปีภาษี (ปีปฏิทิน) ที่ล่วงมาแล้ว มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเมินตนเอง ณ ที่ว่าการอำเภอหรือสถานที่อื่นที่กฎหมายกำหนด ภายในวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ (ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี) นอกจากผู้มีเงินได้จะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นรายปีแล้วบางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ผู้มีเงินได้ต้องชำระภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี บางกรณีก็กำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ทำการหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ ที่จ่าย นำส่งต่อกรมสรรพากร และบางกรณีก็กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาได้ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี ภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย ตลอดจนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ประเมินให้ชำระล่วงหน้านี้ ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี ดังนั้น ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแต่ละปี จึงอาจมีกรณีเสียภาษีเพิ่มเติม หรือบางกรณีอาจได้รับเงินคืนก็ได้ เช่น ถูก หัก ณ ที่จ่าย ที่จ่ายเกินกว่าที่จะต้องเสียเป็นต้น ผู้ฝ่าฝืนไม่เสียภาษีอาจถูกประเมินให้เสียภาษีพร้อมด้วยเบี้ยปรับเงินเพิ่ม ซึ่งอาจถูกดำเนินการอายัดหรือยึดทรัพย์สินขายทอดตลาดนำเงินไปชำระภาษี ตลอดจนอาจถูกดำเนินคดีอาญาได้ (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร,2554,หน้า 9-11)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้มีเงินได้ที่อยู่ในข่ายเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้น แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. บุคคลธรรมดา
2. ผู้ถึงแก่ความตาย
3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
4. ห้างหุ้นส่วนที่มิใช่นิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล

ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมสรรพากร / สรรพากรภาค 2 / สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในปีงบประมาณ 2553 กรมสรรพากรจัดเก็บได้ 207,632.787 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 3.25 สำนักงานสรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้ 22,461.572 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 6.77 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 3,741.205 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการคิดเป็นร้อยละ 7.88 สรุปผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเก็บได้เกินประมาณการทั้งสิ้น ในปีงบประมาณ 2553

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามประมวลรัษฎากรเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่ง เช่น เดียวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้ คือภาษีที่เก็บจากการมีเงินได้ ผู้มีเงินได้เป็นบุคคลธรรมดาต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่ถ้าผู้มีเงินได้เป็น “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ซึ่งมีบทนิยามเป็นพิเศษก็ต้องเสียภาษีเงินได้ที่นิยมเรียกกันว่า ภาษีเงินได้นิติบุคคลแทน หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับความหมายของเงินได้พึงประเมินและประเภทเงินได้พึงประเมินในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานำมาใช้กับภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย แต่หลักเกณฑ์อื่นๆ เช่น แหล่งเงินได้ การยกเว้นภาษี วิธีคำนวณ ฯลฯ ในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นโดยทั่วไปไม่นำมาใช้กับภาษีเงินได้นิติบุคคล อนึ่งหลักเกณฑ์ในเรื่องภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ให้อนุโลมนำไปใช้กับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็มีเช่นกัน ได้แก่ การคำนวณหากำไรสุทธิ หรือเรียกว่าการหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยทั่วไปได้แก่ฐานกำไรสุทธิ (มีฐานอื่นอีก) ซึ่งคำนวณได้จากรายได้และรายจ่ายของกิจการหรือเนื่องจากกิจการ ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชี (เท่ากับ 12 เดือน) ถ้าขาดทุนก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้แต่อย่างใด ดังนั้นเพื่อให้การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นไปตามนโยบายของรัฐ และเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี กฎหมายจึงมีข้อกำหนดบางประการเกี่ยวกับการคำนวณหากำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำให้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงกำไรสุทธิตามหลักการบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิเพื่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ก่อนนำกำไรสุทธิดังกล่าวไปคำนวณเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้

สำหรับวิธีการเสียภาษี กฎหมายกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยทั่วไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี และเพื่อป้องกันปัญหาภาษีอากรค้าง กฎหมายยังกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากฐานกำไร

สุทธิ ต้องเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลา เรียกว่า ภาษีเงินได้ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในบางกรณีมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย นำส่งต่อกรมสรรพากรอีกด้วย ภาษีครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี และภาษีหัก ณ ที่จ่าย โดยทั่วไปถือเป็นเงินได้นิติบุคคลสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี จึงอาจมีกรณีต้องเสียภาษีเพิ่มเติมหรือบางกรณีอาจได้รับภาษีคืนก็ได้ ผู้ฝ่าฝืนไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนดเวลาอาจถูกบังคับให้ชำระหนี้ และถูกลงโทษในทำนองเดียวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร,2554,หน้า 143-145)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
   1.1 บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน จำกัด
   1.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด
   1.3 ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน
2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และกระทำกิจกรรมในที่อื่นๆ รวมทั้งประเทศไทยด้วย (มาตรา 66 วรรค 2)

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และกระทำกิจกรรมในที่อื่นๆ รวมทั้งประเทศไทยด้วย และกิจกรรมที่ทำนั้น เป็นกิจกรรมประเภทการขนส่งผ่านประเทศ ต่างๆ (มาตรา 67)

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 2, 3, 4, 5, หรือ 6 ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา 70)

(ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ มีลูกจ้างหรือผู้ทำแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นสาเหตุให้ได้รับเงินได้ หรือผลกำไรในประเทศไทย (มาตรา 76 ทวิ)

3. กิจการซึ่งดำเนินการเป็นการทางค้าหรือหากำไร โดย
   (ก) รัฐบาลต่างประเทศ หรือ
   (ข) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศ หรือ
   (ค) นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

4. กิจการร่วมค้า ได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางการค้าหรือหากำไรระหว่าง

(ก) บริษัทกับบริษัท

(ข) บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ค) ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) บริษัทและ/หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

5. มูลนิธิหรือสมาคม ที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีว่าการกระทวงการคลัง ประกาศกำหนดให้เป็นองค์การสาธารณกุศล

6. นิติบุคคลอื่น ที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทวงการคลังและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล กรมสรรพากร / สรรพากรภาค 2 / สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีงบประมาณ 2553 กรมสรรพากรจัดเก็บได้ 454,375.878 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.92 สำนักงานสรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้ 34,550.280 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 4.92 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 5,764.917 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ คิดเป็นร้อยละ 3.08 สรุปผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจัดเก็บได้เกินประมาณการทั้งสิ้นในปีงบประมาณ 2553

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามประมวลรัษฎากรเป็นภาษีทางอ้อมประเภทที่หนึ่งที่จัดเก็บจากฐานการบริโภคทั่วไป ภาษีนี้และภาษีธุรกิจเฉพาะ เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 โดยนำมาใช้แทนภาษีการค้า ซึ่งถูกยกเลิกไปเพราะไม่สอดคล้องกับภาวการณ์ปัจจุบัน

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้ขายสินค้าและผู้ให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพในราชอาณาจักร (ตามกฎหมายผู้ประกอบการ) และผู้นำเข้าสินค้า ทั้งนี้ไม่ว่าชนิดใด ทอดใด และไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปแบบของบุคคลธรรมดา บริษัท ห้างหุ้นส่วน หรือรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ ดังนั้นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้จึงอาจต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยก็ได้ อนึ่ง โดยทั่วไปผู้มีหน้าที่เสียภาษีนี้จะเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการมาเสีย กล่าวอีกนัยหนึ่งกฎหมายต้องการให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเป็นผู้รับภาระภาษีนี้นั่นเอง อย่างไรก็ดีข้อสังเกตว่าธุรกิจบางประเภทที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะอยู่แล้ว หรือได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะแล้วจะไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มคำนวณจากยอดมูลค่าสินค้าหรือบริการก่อนหักรายจ่ายใดๆ ตามอัตราภาษีที่กำหนด ซึ่งมีอัตราเดียว โดยต้องคำนวณภาษีสำหรับราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเพิ่มควบคู่ไปอีก 1 ใน 9 ส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร อย่างไรก็ดีเพื่อมิให้การจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนจากสินค้าและบริการที่ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนก่อนถึงมือผู้บริโภค ดังนั้น ในการคำนวณภาษีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะนำภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้รับบริการซึ่งกฎหมายเรียกว่า ภาษีขายตั้ง แล้วลบหรือเครดิตด้วยภาษีที่ตนถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนรายอื่นเรียกเก็บซึ่งกฎหมายเรียกว่าภาษีซื้อ โดยอาศัยหลักฐานสำคัญที่เรียกว่า ใบกำกับภาษี ภาษีซื้อนี้อาจขอคืนเป็นเงินสดแทนการเครดิตยกยอดไปก็ได้กรณีจึงอาจกล่าวได้ว่าภาษีนี้คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนเท่านั้น

เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มมีขอบข่ายบังคับกว้างขวางมาก และอาจก่อให้เกิดภาระยุ่งยากแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กโดยทั่วไป จึงมีการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการที่มีรายรับต่อปี หรือต่อรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 1,800,000 บาท ซึ่งกฎหมายเรียกว่ากิจการขนาดย่อม (เพิ่มจากเดิมที่กำหนดไว้ “ไม่เกิน 1,200,000 ” เป็น “ไม่เกิน 1,800,000 ”ใช้บังคับตั้งแต่ 1 เมษายน 2548 เป็นต้นไป) ส่วนผู้ประกอบการที่มีรายรับต่อปีเกิน 1,800,000 บาท รวมทั้งผู้นำเข้าสินค้าจะต้องเสียภาษีตามอัตราปกติ

ภาษีมูลค่าเพิ่มโดยทั่วไปต้องชำระเป็นรายเดือนภาษี (เดือนปฏิทิน) ภายในวันที่ 15 ของเดือนภาษีถัดไป ผู้ประกอบการนอกจากต้องจดทะเบียนและมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเป็นรายเดือน แล้วยังมีหน้าที่จัดทำใบกำกับภาษี รายงานและหลักฐานต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้อีกด้วย ผู้ฝ่าฝืนย่อมอาจถูกประเมินภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวมทั้งอาจถูกยึดทรัพย์นำไปขายทอดตลาดเพื่อนำเงินไปเสียภาษี หรืออาจถูกดำเนินคดีอาญาด้วยก็ได้ (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร,2554,หน้า 235-239)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ผู้ประกอบการ องค์ประกอบของผู้ประกอบการมีดังนี้
   - เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล หรือนิติบุคคล
   - ขายสินค้าหรือบริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ
   - ประกอบกิจการในราชอาณาจักร (ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่)
2. ผู้นำเข้า หมายถึงผู้ประกอบการหรือบุคคลอื่นซึ่งนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ว่าเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงการนำสินค้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออกด้วย

เขตปลอดอากร หมายความว่าเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า

3. ผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ

บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย (มาตรา 82/1)

(1) ในกรณีที่ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักรและได้ขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระโดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ตัวแทนดังกล่าว

(2) ในกรณีการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ถ้าภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้า หรือโอนสิทธิ์ในการบริการนั้นไปให้กับบุคคลที่มิใช่องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ในบริการดังกล่าว

(3) ในกรณีสินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่

(ก) ผู้ที่มีความรับผิดตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดศุลกากร

(ข) ผู้รับโอนสินค้า ถ้ามีการโอนสินค้าดังกล่าว

(4) ในกรณีทีมีการควบรวมกิจการเข้ากัน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้ที่ควบเข้ากันและผู้ประกอบการใหม่

(5) ในกรณีโอนกิจการ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ผู้โอนและผู้รับโอน

ผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากร / สรรพากรภาค 2 / สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภาษีขายหักภาษีซื้อ)ในปีงบประมาณ 2553 กรมสรรพากรจัดเก็บได้ 500,053.658 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.37 สำนักงานสรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้ 34,443.141 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 3.97 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 4,184.761 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ คิดเป็นร้อยละ 1.21 สรุปผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้เกินประมาณการทั้งสิ้นในปีงบประมาณ 2553

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งที่จัดเก็บจากการบริโภคและเริ่มใช้บังคับใน พ.ศ.2535 พร้อมกันกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ในขณะที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากการขายสินค้าหรือการให้บริการโดยทั่วไปแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิกไป ภาษีธุรกิจเฉพาะจะจัดเก็บจากการประกอบกิจการเฉพาะอย่างแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิกไป

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ คือ ผู้ประกอบกิจการเฉพาะอย่างที่กำหนดไว้ซึ่งกิจการดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะให้เสียภาษีในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้นจึงให้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะแทน ซึ่งมีลักษณะการเสียภาษีคล้ายคลึงกับภาษีการค้าที่ถูกยกเลิกไปนั้นเอง กิจการที่อยู่ในข่ายบังคับของภาษีธุรกิจเฉพาะแล้วจะไม่อยู่ในข่ายบังคับของกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มอีก เพื่อมิให้ต้องเสียภาษีการบริโภคซ้ำซ้อน ทั้งนี้เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะนั้น ต่างเป็นภาษีทางอ้อมที่เก็บจากฐานบริโภคทั่วไป ภายในประเทศ

ภาษีธุรกิจเฉพาะคำนวณจากรายรับที่กิจการได้รับหรือพึงได้รับในเดือนภาษีตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ และเสียภาษีเป็นรายเดือนภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป นอกจากนี้ยังต้องเสียภาษีบำรุงเทศบาลหรือรายได้สุขาภิบาลหรือรายได้จังหวัด ควบคู่กันไปอีกร้อยละ 10 ของภาษีธุรกิจด้วยภาษีท้องถิ่นเหล่านี้เป็นภาษีที่กรมสรรพากรช่วยดำเนินการจัดเก็บเพื่อส่งเป็นรายได้แก่องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้จ่ายในกิจการของท้องถิ่น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ มีองค์ประกอบ 3 ประการดังต่อไปนี้

(1) เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล หรือนิติบุคคล

(2) ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

(3) ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

ผลการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ กรมสรรพากร/ สรรพากรภาค 2/ สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผลการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะในปีงบประมาณ 2553 กรมสรรพากรจัดเก็บได้ 22,487.562 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 24.93 สำนักงานสรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้ 419,216 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 10.43 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 58.597 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการคิดเป็นร้อยละ -8.2 สรุปผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเก็บได้เกินประมาณการทั้งสิ้นในปีงบประมาณ 2553 ยกเว้นสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ

อากรแสตมป์

อากรแสตมป์ เป็นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากการทำตราสาร 28 ลักษณะ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์

ตราสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์ คำว่า "ตราสาร" ตามประมวลรัษฎากรหมายความว่า เอกสารที่ต้องเสียอากรตามหมวดอากรแสตมป์ ตราสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์มีรายละเอียดตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์

ผู้มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ มีดังนี้

1. บุคคลตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ช่องที่ 3 เช่น ผู้ให้เช่า ผู้โอน ผู้ให้กู้ ผู้รับ ประกันภัย ฯลฯ

2. ถ้าตราสารทำขึ้นนอกประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ทรงตราสารคนแรกในประเทศเป็นผู้เสียอากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับตราสารนั้น

ถ้าหากไม่ได้ปฏิบัติตามข้างต้น ผู้ทรงคนใดคนหนึ่งต้องเสียอากรและขีดฆ่าก่อนแล้วจึงยื่นตราสารเพื่อให้จ่ายเงิน รับรอง สลักหลัง โอนหรือถือเอาประโยชน์ได้

ผู้ทรงตราสารใด ได้ตราสารตามข้างต้นไว้ในครอบครองก่อนพ้นกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับตราสารนั้น จะเป็นผู้เสียอากรก็ได้โดยมิสิทธิไล่เบี้ยจากผู้ทรงคนก่อนๆ

3. ตั๋วเงินที่ยื่นให้ชำระเงิน มิได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ ผู้รับตั๋วจะเสียอากรและใช้สิทธิไล่เบี้ยจากผู้มีหน้าที่เสียอากรหรือหักค่าอากรจากเงินที่จะชำระก็ได้

4. ผู้มีหน้าที่เสียอากร ตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ อาจตกลงให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสียอากรแทนตนก็ได้ เว้นแต่กรณีตาม ข้อ 2

ผลการจัดเก็บอากรแสตมป์ กรมสรรพากร / สรรพากรภาค 2 / สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ผลการจัดเก็บอากรแสตมป์ ตามแบบขอเสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงินในปีงบประมาณ 2553 กรมสรรพากรจัดเก็บได้ 8,594.461 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 16.14 สำนักงานสรรพากรภาค 2 จัดเก็บได้ 377.253 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 11.8 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 104.682 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ คิดเป็นร้อยละ 29.42 สรุปผลการจัดเก็บอากรแสตมป์จัดเก็บได้เกินประมาณการทั้งสิ้นในปีงบประมาณ 2553

การวิเคราะห์โครงสร้างผลการจัดเก็บ ภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร

ในการศึกษาโครงสร้างภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร จะศึกษาถึงสัดส่วนรายได้ภาษีเงินได้ของกรมสรรพากรว่าโครงสร้างภาษีอากรกรมสรรพากร สรรพากรภาค 2 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ว่ามีสัดส่วนความสัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างไร

ผลการจัดเก็บภาษีอากรกรมสรรพากร ผลการจัดเก็บภาษีอากรตามแบบแสดงรายการภาษีต่างๆ ในปีงบประมาณ 2553 นั้น จัดเก็บได้ 1,260,983.787 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าปีที่แล้ว 122,273.776 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.74 และสูงกว่าประมานการ 102,833.787 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.88 โดยมีสัดส่วนผลการจัดเก็บแต่ละภาษีดังนี้

อันดับแรก ภาษีมูลค่าเพิ่มมี สัดส่วนร้อยละ 39.656 จัดเก็บได้ 500,053.658 ล้านบาท (ผลการจัดเก็บจากภาษีขายลบภาษีซื้อ)

อันดับสอง ภาษีเงินได้นิติบุคคล มีสัดส่วนร้อยละ 36.033 จัดเก็บได้ 454,375.878 ล้านบาท

อันดับสาม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีสัดส่วนร้อยละ 14.466 จัดเก็บได้ 207,632.787 ล้านบาท

อันดับสี่ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม มีสัดส่วนร้อยละ 5.361 จัดเก็บได้ 67,598.999 ล้านบาท

อันดับห้า ภาษีธุรกิจเฉพาะ มีสัดส่วนร้อยละ 1.783 จัดเก็บได้ 22,487.562 ล้านบาท

ตารางที่ 3.1 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี กรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทแบบ	ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553							
	ปีก่อน	ปีนี้	ประมาณการ	เพิ่ม-ลดจาก ปีก่อน		เพิ่ม-ลดจาก ประมาณการ		สัดส่วน ปีนี้
				จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	198,188.233	207,632.787	201,100.000	9,444.553	4.77	6,532.787	3.25	16.466
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	392,204.653	454,375.878	402,400.000	62,171.225	15.85	51,975.879	12.92	36.033
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	90,712.404	67,598.999	84,000.000	-23,113.404	-25.48	-16,401.001	-19.5	5.361
ภาษีการค้า	5.740	6.258	0.000	0.518	9.03	6.258	100	0.000
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	431,779.650	500,053.658	445,000.000	68,274.008	15.81	55,053.658	12.37	39.656
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	18,119.542	22,487.562	18,000.000	4,368.020	24.11	4,487.562	24.93	1.783
อากรแสตมป์	7,485.826	8,594.461	7,400.000	1,108.635	14.81	1,194.461	16.14	0.682
อื่นๆ	213.962	234.183	250.000	20.221	9.45	-15.817	-6.33	0.019
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	1,138,710.010	1,260,983.787	1,158,150.000	122,273.776	10.74	102,833.787	8.88	100.000

ที่มา : กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html)

ผลการจัดเก็บภาษีอากร สำนักงานสรรพากรภาค 2 ผลการจัดเก็บภาษีอากรตามแบบแสดงรายการภาษีต่างๆ ในปีงบประมาณ 2553 นั้น จัดเก็บได้ 92,282.035 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าปีที่แล้ว 4,777.244 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.46 และสูงกว่าประมาณการ 4,436.538 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.05โดยมีสัดส่วนผลการจัดเก็บแต่ละภาษีต่อผลการจัดเก็บกรมสรรพากร ดังนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีสัดส่วนร้อยละ 10.818

ภาษีเงินได้นิติบุคคล มีสัดส่วนร้อยละ 7.604

ภาษีมูลค่าเพิ่มมี สัดส่วนร้อยละ 6.888

ภาษีธุรกิจเฉพาะ มีสัดส่วนร้อยละ 1.864

อากรแสตมป์ มีสัดส่วนร้อยละ 4.389

อื่นๆ สัดส่วนร้อยละ 12.941

รวมทุกประเภทภาษี เป็นสัดส่วนร้อยละ 7.318 ต่อผลการจัดเก็บกรมสรรพากร

ตารางที่ 3.2 สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรภาค 2 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทแบบ	ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553							
	ปีก่อน	ปีนี้	ประมาณการ	เพิ่ม-ลด จากปีก่อน		เพิ่ม-ลด จากประมาณการ		สัดส่วนประเภทภาษี /ผลจัดเก็บกรมฯ
				จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	21,071.810	22,461.572	21,036.973	1,389.762	6.6	1,424.599	6.77	10.818
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	33,036.192	34,550.280	32,930.333	1,514.089	4.58	1,619.947	4.92	7.604
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	0.000	0.000	0.000	0.000	0	0.000	0	0.000
ภาษีการค้า	0.051	0.267	0.000	0.215	100	0.267	100	4.267
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	32,639.599	34,443.141	33,129.305	1,803.541	5.53	1,313.836	3.97	6.888
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	350.249	419.216	379.607	68.967	19.69	39.609	10.43	1.864
อากรแสตมป์	379.715	377.253	337.450	-2.462	-0.65	39.803	11.8	4.389
อื่นๆ	27.175	30.306	31.829	3.132	11.52	-1.523	-4.78	12.941
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	87,504.791	92,282.035	87,845.497	4,777.244	5.46	4,436.538	5.05	7.318

ที่มา : กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

ผลการจัดเก็บภาษีอากร สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ผลการจัดเก็บภาษีอากรตามแบบแสดงรายการภาษีต่างๆ ในปีงบประมาณ 2553 นั้น จัดเก็บได้ 13,857.236 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าปีที่แล้ว 212.900 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.56 และสูงกว่าประมานการ 513.588 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.85 โดยมีสัดส่วนผลการจัดเก็บแต่ละภาษีต่อผลการจัดเก็บกรมสรรพากร ดังนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีสัดส่วนร้อยละ 16.656

ภาษีเงินได้นิติบุคคล มีสัดส่วนร้อยละ 16.686

ภาษีมูลค่าเพิ่มมี สัดส่วนร้อยละ 12.150

ภาษีธุรกิจเฉพาะ มีสัดส่วนร้อยละ 195.689

อากรแสตมป์ มีสัดส่วนร้อยละ 27.748

อื่นๆ สัดส่วนร้อยละ 10.140

รวมทุกประเภทภาษี เป็นสัดส่วนร้อยละ 15.016 ต่อผลการจัดเก็บ

สำนักงานสรรพากรภาค 2

ตารางที่ 3.3 ตารางสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย:ล้านบาท

ประเภทแบบ	ผลการจัดเก็บภาษีอากร ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2552 - เดือนกันยายน 2553							
	ปีก่อน	ปีนี้	ประมาณการ	เพิ่ม-ลดจากปีก่อน		เพิ่ม-ลดจากประมาณการ		สัดส่วนประเภทภาษี /ผลจัดเก็บ สภ.2
				จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3,485.054	3,741.205	3,468.073	256.151	7.35	273.133	7.88	16.656
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	5,930.105	5,764.917	5,592.645	-165.188	-2.79	172.272	3.08	16.686
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	0.000	0.000	0.000	0.000	0	0.000	0	#DIV/0!
ภาษีการค้า	0.000	0.001	0.000	0.001	100	0.001	100	0.375
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	4,047.204	4,184.761	4,134.563	137.557	3.4	50.198	1.21	12.150
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	59.335	58.597	63.832	-0.739	-1.24	-5.236	-8.2	195.689
อากรแสตมป์	119.597	104.682	80.885	-14.916	-12.47	23.797	29.42	27.748
อื่นๆ	3.039	3.073	3.650	0.034	1.11	-0.578	-15.8	10.140
รวมทุกหน่วยจัดเก็บ	13,644.336	13,857.236	13,343.648	212.900	1.56	513.588	3.85	15.016

ที่มา: กรมสรรพากร, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://rdsrv.rd.go.th/1439.0.html

8. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ระหว่างไตรมาสที่ 1/2551 – 4/2553 ปีปฏิทิน

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 1/2551 ขยายตัวร้อยละ 6.1 สูงขึ้นจากร้อยละ 5.7 ในไตรมาสที่ 4/2550 โดยอุปสงค์ในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจเริ่มมีความเชื่อมั่นหลังจากรัฐบาลใหม่ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่แล้ว การลงทุนขยายตัวร้อยละ 5.4 สูงกว่าร้อยละ 4.0 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 6.5 ส่วนอุปสงค์ต่างประเทศสุทธิลดลง แม้ว่าการส่งออกยังขยายตัวอย่างต่อเนื่องร้อยละ 8.7 แต่การนำเข้าขยายตัวสูงกว่าร้อยละ 10.3 ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุลในไตรมาสนี้

การผลิต ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากหมวดพืชผลและปศุสัตว์ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่หมวดประมงปรับตัวชะลอลง ส่วนการผลิตนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 6.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสที่แล้วเล็กน้อย โดยที่สาขาอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาหลักขยายตัวสูงขึ้นถึงร้อยละ 9.7 เมื่อเทียบกับร้อยละ 8.0 ในไตรมาสที่แล้ว มาจากการผลิตสินค้าวัตถุดิบ สินค้าทุนและเทคโนโลยีขยายตัวสูง การผลิตภาคบริการขยายตัวสูงเช่นกัน โดยเฉพาะสาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 8.8 และสาขาตัวกลางทางการเงินที่ขยายตัวร้อยละ 9.1 ยกเว้นการบริการภาครัฐ ไตรมาสนี้หดตัวเล็กน้อย

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 2/2551 ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสที่แล้วเป็นผลมาจากอุปสงค์ในประเทศชะลอลง โดยเฉพาะการใช้จ่ายภาครัฐหดตัวร้อยละ 2.4 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนชะลอลดลงร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับร้อยละ 2.6 ในไตรมาสที่แล้วขณะที่การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 5.4 อุปสงค์ต่างประเทศสุทธิขยายตัวได้โดยการส่งออกในไตรมาสนี้ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องร้อยละ 9.3 ขณะที่การนำเข้าขยายตัวร้อยละ 6.9 ชะลอลงจากไตรมาสที่ผ่านมา ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุลในไตรมาสนี้

การผลิต ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 6.5 สูงขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากหมวดพืชผลและปศุสัตว์ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่หมวดประมงปรับตัวลดลง ส่วนภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสที่แล้ว โดยสาขาอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาหลักขยายตัวร้อยละ 8.0 ชะลอลงจากร้อยละ 9.9 ในไตรมาสที่แล้ว แม้ว่าการผลิตสินค้าวัตถุดิบ สินค้าทุนและเทคโนโลยียังขยายตัวสูง แต่ในอัตราที่ชะลอลง ภาคบริการโดยรวมชะลอลงเช่นกัน เช่น สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 5.0 และสาขาตัวกลางทางการเงินขยายตัวร้อยละ 8.9 ยกเว้นการก่อสร้างและสาขาบริการสุขภาพไตรมาสนี้หดตัวลง

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 3/2551 ขยายตัวร้อยละ 4.0 ชะลอลงจากร้อยละ 5.3 ในไตรมาสที่2 จากการบริโภคภายในประเทศที่ชะลอลงเล็กน้อย โดยการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนค่อนข้างทรงตัว ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 จากการบริโภคสินค้ากึ่งคงทน เช่น เครื่องใช้ในครัวเรือนขนาดเล็ก และสินค้าคงทนประเภทรถยนต์ รถมอเตอร์ไซค์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลลดลงร้อยละ 2.9 ขณะที่การลงทุนชะลอลงเหลือร้อยละ 0.6 ส่วนการส่งออกและบริการสุทธิ ชะลอลงอย่างมากเหลือเพียงร้อยละ 0.3 เทียบกับร้อยละ 18.3 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าและบริการชะลอลง ในขณะที่การนำเข้าสินค้าและบริการปรับตัวสูงขึ้น

ภาวะการผลิตโดยรวมชะลอลงเหลือร้อยละ 4.0 โดยภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 3.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสที่แล้ว โดยมีการก่อสร้าง การบริการจากภาครัฐลดลง การผลิตอื่นๆ ชะลอตัวได้แก่ อุตสาหกรรม การไฟฟ้า การประปาและก๊าซ การค้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรม ภัตตาคาร และการขนส่งที่ชะลอลงมากจากบรรยากาศการท่องเที่ยวซบเซา ในขณะที่การบริการทางการเงินยังขยายตัวเพิ่มขึ้นส่วนภาคเกษตรยังขยายตัวร้อยละ 9.9 เทียบกับร้อยละ 8.6 ในไตรมาสที่2 เป็นการขยายตัวในหมวดพืชผลและปศุสัตว์ ขณะที่การประมงยังหดตัวต่อเนื่อง

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 4/2551 ลดลงร้อยละ 4.3 จากการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสที่แล้วนับเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบเกือบ 10 ปี ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1/2542 โดยทั้งปี 2551 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในปี 2550 ปัจจัยหลักมาจากอุปสงค์จากต่างประเทศสุทธิที่ลดลงถึงร้อยละ 38.2 เนื่องจากการส่งออกลดลงทั้งสินค้าและบริการ ในขณะที่การนำเข้าทั้งสินค้าและบริการยังคงขยายตัว ประกอบการลงทุนในไตรมาสนี้ลดลงร้อยละ 3.3 โดยลดลงทั้งภาครัฐและเอกชนในอัตราร้อยละ 10.2 และ 1.3 ตามลำดับ ในขณะการใช้จ่ายของครัวเรือนชะลอตัวร้อยละ 2.2 จากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาสที่แล้ว ส่วนการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 10.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสที่แล้ว

ภาวะการผลิตโดยรวมลดลงร้อยละ 4.3 โดยภาคนอกเกษตรลดลงร้อยละ 5.0 จากการขยายตัวร้อยละ 3.5 ในไตรมาสที่แล้ว การผลิตลดลงเกือบทุกสาขาโดยเฉพาะอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาหลักลดลงร้อยละ 6.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.1 ในไตรมาสที่แล้ว สาขาก่อสร้างลดลงร้อยละ 12.8 สาขาการค้าลดลงร้อยละ 3.0 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาคมนาคมและขนส่งลดลงร้อยละ 8.3 และ 10.6 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภาวะการท่องเที่ยวที่ซบเซาจากเหตุการณ์ปิดสนามบินดอนเมืองและสนามบินสุวรรณภูมิ ส่วนการผลิตภาครัฐบาล เช่นสาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ สาขาการศึกษา และสาขาบริการสุขภาพ ขยายตัวร้อยละ 3.0 1.8 และ 4.3 ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551: หน้า 1-3)

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 1/2552 ลดลงร้อยละ 7.1 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 4.2 ในไตรมาส 4/2551 อันเนื่องมาจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้ทั้งการส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการลดลง แม้ว่าการส่งออกสินค้าจะลดลงอย่างต่อเนื่องถึงร้อยละ17.9 แต่การนำเข้าสินค้าลดลงมากกว่าถึงร้อยละ 36.1 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุลในไตรมาสนี้ จากการลดลงดังกล่าวส่งผลกระทบมายังอุปสงค์ในประเทศ โดยการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนลดลงร้อยละ 2.6 เป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 10 ปี นับตั้งแต่หลังวิกฤตทางการเงิน ปี2540 การลงทุนรวมลดลง ร้อยละ 15.8 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 3.3 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนลดลงมากถึงร้อยละ 17.7 ส่วนการใช้จ่ายอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอลงจากร้อยละ 11.0 ในไตรมาสที่แล้ว

การผลิต ภาคเกษตรขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.6 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากทั้งหมวดพืชผล ปศุสัตว์ และหมวดประมงที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ส่วนการผลิตนอกภาคเกษตรลดลงร้อยละ 8.1 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 4.9 ในไตรมาสที่แล้ว โดยสาขาการผลิตที่สำคัญส่วนใหญ่หดตัวลง ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม การค้าฯ การก่อสร้าง การขนส่งและคมนาคมฯ และโรงแรมและภัตตาคาร ในขณะที่สาขาตัวกลางทางการเงิน และสาขาบริการภาครัฐยังคงขยายตัว

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 2/2552 หดตัวร้อยละ 4.9 แต่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่หดตัวร้อยละ 7.1 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากการใช้จ่ายอุปโภคของรัฐบาลที่ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 5.9 ส่วนการใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคของครัวเรือน และการลงทุนในประเทศหดตัวร้อยละ 2.3 และ 10.1 น้อยกว่าที่ลดลงในไตรมาสที่แล้ว เนื่องจากประชาชนเริ่มมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ในขณะที่การลงทุนได้รับแรงเสริมจากการลงทุนของภาครัฐ ที่ขยายตัวร้อยละ 9.6 เทียบกับที่ลดลงร้อยละ 9.1 ในไตรมาสที่แล้วสินค้าและบริการส่งออกในไตรมาสนี้หดตัวร้อยละ 21.8 ส่วนการนำเข้าสินค้าและบริการหดตัวร้อยละ 25.3 ต่ำกว่าที่หดตัวร้อยละ 31.6 ในไตรมาสนี้

การผลิต ภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 2.7 เป็นผลมาจากการลดลงของหมวดพืชผลและปศุสัตว์ ส่วนหมวดประมงมีการผลิตเพิ่มขึ้น การผลิตนอกภาคเกษตร หดตัวร้อยละ 5.0 แต่อัตราต่ำกว่าการหดตัวในไตรมาสที่แล้ว สาขาที่มีการปรับตัวดีขึ้น คือการก่อสร้าง และตัวกลางทางการเงินขยายตัวร้อยละ 2.5 และ 5.6 ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาหลัก หดตัวร้อยละ 8.4 สาขาการค้าหดตัวร้อยละ 3.3 สาขาคมนาคมและขนส่ง สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ลดลงร้อยละ 7.6 และ 5.6 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากเศรษฐกิจโลก และสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ ภาคบริการอื่นๆ ส่วนใหญ่ชะลอตัวลดลง เช่น บริการของรัฐ บริการทางด้านการศึกษา และบริการสุขภาพ

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 3/2552 มีแนวโน้มที่ดีขึ้น หดตัวร้อยละ 2.8 เป็นการหดตัวน้อยที่สุดจากร้อยละ 7.1 และ4.9 ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี เป็นผลมาจากการใช้จ่ายอุปโภคของรัฐบาลที่ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 4.7 ส่วนการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคและบริโภคของครัวเรือน และการลงทุนในประเทศหดตัวน้อยกว่าในไตรมาสที่แล้ว ในอัตรา 1.3 และ 6.3 ตามลำดับ จากผลของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 1 ของรัฐบาลและอัตราการว่างงานเริ่มลดลงทำให้กำลังซื้อของประชาชนเริ่มสูงขึ้นในขณะที่การลงทุนของภาครัฐบาลขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 8.0 การส่งออกสินค้าและบริการในไตรมาสนี้หดตัวร้อยละ 15.0 ส่วนการนำเข้าสินค้าและบริการหดตัวร้อยละ 23.8

การผลิต ภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 2.5 จากการลดลงของหมวดพืชผล ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ และประมงเพิ่มขึ้น สำหรับการผลิตนอกภาคเกษตร หดตัวร้อยละ 2.8 หดตัวน้อยลงจากร้อยละ 8.0 และ 5.2 ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยสาขาอุตสาหกรรมการหดตัวเริ่มน้อยลงเนื่องจากการส่งออกเริ่มมีทิศทางที่ดีขึ้น สำหรับภาคบริการปรับตัวดีขึ้น เช่น สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาคมนาคมและขนส่งหดตัวน้อยลง เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวเริ่มเพิ่มขึ้น ในขณะที่บริการภาครัฐขยายตัวสูงขึ้นทั้งบริการของรัฐ บริการทางด้านการศึกษา และบริการสุขภาพ

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 4/2552 ขยายตัวร้อยละ 5.9 ฟื้นตัวเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่เกิดวิกฤตการเงินในไตรมาสที่ 4/2551 เป็นผลมาจากการส่งออกสุทธิที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนที่ขยายตัวร้อยละ 1.4 จากที่หดตัวมา 3 ไตรมาสติดกัน การใช้จ่ายอุปโภคของรัฐบาลที่ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 5.2 และการลงทุนรวม หดตัวน้อยกว่าไตรมาสที่แล้ว ในอัตราร้อยละ 3.4 จากการก่อสร้างที่ขยายตัวต่อเนื่อง การส่งออกสินค้า และบริการในไตรมาสนี้ฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก ขยายตัวร้อยละ 4.1 ส่วนการนำเข้าสินค้าและบริการหดตัวร้อยละ 7.6

การผลิต ภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 2.2 จากการลดลงของหมวดพืชผล และหมวดปศุสัตว์ ขณะที่หมวดประมงเพิ่มขึ้น สำหรับการผลิตนอกภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 6.9 จากหดตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสที่แล้ว โดยสาขาอุตสาหกรรมขยายตัวสูงเนื่องจากการส่งออกฟื้นตัว สำหรับภาคบริการปรับตัวดีขึ้น เช่นสาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาคมนาคมและขนส่งขยายตัวดีเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวเริ่มเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552: หน้า 1-3)

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 1/2553 ขยายตัวร้อยละ 12.0 เมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการร้อยละ 16.2 และ 31.4 ตามลำดับ ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 4.0 จากรายจ่ายในการบริโภคสินค้ากึ่งคงทนและสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เนื่องจากรายได้เกษตรกรที่

เพิ่มขึ้นจากราคาพืชสำคัญๆ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย และปาล์มน้ำมัน รวมทั้งอัตราการว่างงานที่ลดลงโดยลำดับ ประกอบกับการลงทุนขยายตัวสูงถึงร้อยละ 12.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้วลดลงร้อยละ 3.4 จากการลงทุนภาคเอกชนที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นทั้งการก่อสร้าง และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ ส่วนการลงทุนภาครัฐยังขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว สำหรับรายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 6.9 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลการเบิกจ่ายงบกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 2 (SP2)

การผลิต ขยายตัวร้อยละ 12.0 โดยภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 13.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลจากการขยายตัวของเกือบทุกสาขาการผลิตโดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวกับการส่งออกสินค้าและบริการที่ดีขึ้น ประกอบกับฐานการผลิตในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วอยู่ในระดับต่ำ ส่วนภาคเกษตรขยายตัวเล็กน้อยจากสาขาประมง

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 2/2553 ขยายตัวร้อยละ 9.1 เป็นอัตราที่สูงแต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ12.0 ในไตรมาสที่ผ่านมา การขยายตัวมาจากทั้งด้านอุปสงค์ในประเทศที่การบริโภคของครัวเรือนขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 6.5 จากหมวดสินค้าคงทนประเภทรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยมีปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากราคาสินค้าพืชผล และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ ส่วนการลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 12.2 จากการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่อง ส่วนการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงในส่วนของรัฐวิสาหกิจการใช้จ่ายของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 6.3 จากการเบิกจ่ายแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ด้านอุปสงค์ต่างประเทศ การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิปรับตัวสูงขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมาจากการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวถึงร้อยละ 28.3 ในขณะที่การนำเข้าสินค้าชะลอลงร้อยละ 30.2

การผลิต ขยายตัวร้อยละ 9.1 โดยภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 10.0 เทียบกับร้อยละ 13.4 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเกือบทุกสาขาการผลิตยังคงขยายตัวในระดับสูงแม้ว่าจะมีอัตราชะลอลง โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 18.0 เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมส่งออกปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับฐานการผลิตในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วอยู่ในระดับต่ำ ส่วนภาคเกษตรหดตัวจากสาขาเกษตรกรรมฯ ที่ลดลงตามปริมาณพืชผล

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 3/2553 ขยายตัวร้อยละ 6.7 ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 9.2 ในไตรมาสที่แล้วชะลอลงทั้งด้านอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ โดยการบริโภคของครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 5.0 เป็นการชะลอลงทั้งการบริโภคอาหาร สินค้าคงทนประเภทรถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้ากึ่งคงทนและบริการ แม้จะมีปัจจัยสนับสนุนให้มีการบริโภคเพิ่มขึ้น

เช่น รายได้เกษตรการที่เพิ่มขึ้นจากราคาพืชผลที่สูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ และอัตราการว่างงานที่ลดลง แต่ประชาชนก็ยังมีความวิตกต่อความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ทำให้ระมัดระวังการใช้จ่าย การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 8.0 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 14.5 ขณะที่การลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ 5.2 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 2.0 สำหรับด้านอุปสงค์ต่างประเทศ การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว โดยการส่งออก และนำเข้าสินค้าชะลอลงเหลือร้อยละ 13.1 และ 24.9 ตามลำดับ

การผลิตภาคนอกเกษตรชะลอลงโดยขยายตัวร้อยละ 7.5 สาขาการผลิตสำคัญที่ชะลอลงได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 11.5 สาขาไฟฟ้า ประปาและโรงแยกก๊าซขยายตัวร้อยละ 7.8 สาขาก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.2 และสาขาขายส่ง ขายปลีกขยายตัวร้อยละ 2.6 สำหรับสาขาการผลิตที่ขยายตัวสูงขึ้นได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 10.1 สาขาขนส่งฯ ขยายตัวร้อยละ 3.6 สาขาตัวกลางทางการเงิน ขยายตัวร้อยละ 7.3 ส่วนการผลิตภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 3.3 เป็นการลดลงทั้งการผลิตพืชผลและการประมง

ภาวะเศรษฐกิจ ไตรมาส 4/2553 ขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 6.6 ในไตรมาสที่แล้วอุปสงค์ในประเทศชะลอลง ในขณะที่อุปสงค์ต่างประเทศปรับตัวดีขึ้น การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในไตรมาสที่แล้ว โดยการบริโภคหมวดอาหารลดลง ในขณะเดียวกันการใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทน รวมทั้งสินค้ากึ่งคงทนและหมวดสินค้าบริการชะลอตัวลง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานที่สูงในไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว ส่วนสินค้าไม่คงทนขยายตัวเล็กน้อย ปัจจัยสนับสนุนการใช้จ่ายของครัวเรือน เช่น รายได้เกษตรการที่ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามราคาพืชผล อัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานยังคงอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง รวมทั้งภาวะอุทกภัยในหลายพื้นที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการจับจ่ายใช้สอยโดยรวม ส่วนการลงทุนรวมทั้งการขยายตัวร้อยละ 6.4 ชะลอลงจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสที่แล้ว โดยการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวร้อยละ 9.2 ขณะที่ภาครัฐหดตัวร้อยละ 3.1 ปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 5.4 ในไตรมาสที่แล้ว การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 1.8 สำหรับการส่งออกสินค้าและบริการสุทธิขยายตัวร้อยละ 6.7 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่ลดลงร้อยละ 14.5 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นผลมาจากการส่งออกที่ขยายตัวในระดับที่ใกล้เคียงกับไตรมาสที่แล้วในอัตราร้อยละ 9.5 ในขณะที่การนำเข้าที่ชะลอตัวมากในไตรมาสนี้ โดยขยายตัวร้อยละ 10.4 จากร้อยละ 21.3 ในไตรมาสที่แล้ว

การผลิตภาคนอกเกษตร ชะลอลงร้อยละ 4.7 สาขาการผลิตสำคัญที่ชะลอลงได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 4.8 สาขาไฟฟ้า ประปาและโรงแยกก๊าซขยายตัวร้อยละ 5.7 สาขาขายส่ง ขายปลีกฯ ขยายตัวร้อยละ 1.9 สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 7.9 และสาขาขนส่งและคมนาคมขยายตัวร้อยละ 3.8 สาขาการผลิตสำคัญที่ขยายตัวสูงขึ้น เช่น สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 6.6 สาขาตัวกลางทางการเงิน ขยายตัวร้อยละ 10.2 สาขาเกษตรกรรมฯ หดตัวร้อยละ 4.5 จากการหดตัวของหมวดพืชผลและหมวดปศุสัตว์ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 0.6 ตามลำดับ ส่วนสาขาประมงขยายตัวร้อยละ 2.2 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553: หน้า 1-3)

สรุปได้ว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยพึ่งการผลิตภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการสูงมากเพื่อการส่งออกเป็นหลัก ส่งผลต่อการจ้างงานในประเทศและการบริโภคในภาคประชาชน ทิศทางการกระตุ้นเศรษฐกิจมาจากนโยบายของภาครัฐในการกำหนดแนวทางที่จะทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ต้องมีการลงทุนในภาคเอกชนและภาครัฐบาลที่จะกระตุ้น เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและส่งเสริมการส่งออก หากแต่อุปสงค์ต่างประเทศหดตัวเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก สรุปภาพเศรษฐกิจในปี 2551-2553

ภาวะเศรษฐกิจ ในปี2551 ลดลงร้อยละ 2.5 จากการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปีที่แล้ว จากการที่ภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเกิดวิกฤต ซับไพรม์ ทำให้มีผลกระทบโดยตรงกับประเทศเนื่องด้วยโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเป็น “โครงสร้างเศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาดแบบบริวารของประเทศทุนนิยมศูนย์กลาง และนโยบายการพัฒนาประเทศที่เน้นพึ่งการลงทุนการค้ากับต่างชาติและทุนใหญ่” (วิทยากร เชียงกูล.2553 : หน้า 38) เมื่ออุปสงค์ต่างประเทศหดตัวส่งผลต่อการส่งออกโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่เป็นตลาดส่งออกขนาดใหญ่ของประเทศไทย และปัญหาทางการเมืองก็ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของภาคเอกชนและการปิดสนามบินก็กระทบการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ภาวะเศรษฐกิจ ในปี 2552 ลดลงร้อยละ -2.3 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 2.5 ในปี 2551 อันเนื่องมาจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกต่อเนื่อง ส่งผลให้ทั้งการส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการลดลง การกระตุ้นเศรษฐกิจจึงอยู่ที่นโยบายของรัฐบาลในการมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจหรือการลงทุนจากภาครัฐบาลและส่งเสริมการส่งออกในภูมิภาคเอเชียและการบริโภคภายในประเทศ

ภาวะเศรษฐกิจ ในปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 7.8 ฟื้นตัวเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่เกิดวิกฤตการเงินในปี 2551 โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน

ขยายตัว อัตราการว่างงานที่ลดลง การลงทุนภาคเอกชนที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นทั้งการก่อสร้าง และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ ส่วนการลงทุนภาครัฐยังขยายตัวต่อเนื่องจากเบิกจ่ายงบกระตุ้นเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ปรากฏในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่างๆ ที่นำไปเทียบเคียงกับปรากฏการณ์โดยแท้จริงในแต่ละช่วงเวลา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) การลงทุนก่อสร้างขั้นพื้นฐานในระบบคมนาคมและขนส่ง, ระบบเขื่อนเพื่อการชลประทานและพลังงานไฟฟ้า สาธารณูปการ ฯลฯ ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานให้การลงทุนในภาคเอกชน

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) การขยายขอบเขตของแผนพัฒนาฯ ให้ครอบคลุมการพัฒนาของภาครัฐให้บังเกิดผลโดยสมบูรณ์ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ซึ่งห่างไกลความเจริญ เช่นโครงการพัฒนาภาค, โครงการพัฒนาชนบท และโครงการช่วยเหลือชาวนา ฯลฯ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางการเงินระหว่างประเทศ, ส่งเสริมการส่งออกและปรับปรุงโครงสร้างการนำเข้า, ดำเนินการลงทุนขั้นพื้นฐานต่อเนื่องไป, กระจายรายได้และบริการทางสังคม, ลดอัตราการเพิ่มประชากร และให้ความเอาใจใส่ต่อเศรษฐกิจในพื้นที่ชนบท

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) เน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยมุ่งขยายการผลิตในสาขาการเกษตร, ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมจากการทดแทนการนำเข้าเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก, กระจายรายได้และการมีงานทำในส่วนภูมิภาค, รักษาดุลการชำระเงินและงบประมาณประจำปีมิให้ขาดดุล

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ยึดพื้นที่เป็นหลักในการวางแผนพัฒนา เช่น พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และพื้นที่เมืองหลักเมืองรอง ฯลฯ, รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงิน โดยเร่งระดมเงินออม และเข้มงวดวินัยทางเศรษฐกิจ, กระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค, เน้นความสมดุลในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ และวางแผนพัฒนาชนบท

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) เน้นการขยายตัวของเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง โดยระดมเงินออมและเข้มงวดในการใช้จ่ายของภาครัฐ, พัฒนาฝีมือแรงงานและคุณภาพชีวิต, เริ่มแผนหลักการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ทบทวนบทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ, ทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ, ขยายพื้นที่ชนบทภายใต้แผนพัฒนา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) รักษาเสถียรภาพทางการเงินการคลังและอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ, พัฒนาการเกษตรโดยเพิ่มผลิตภาพ, ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันและสนับสนุนการลงทุนของไทยในต่างประเทศ, พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสม, จัดหาพลังงานให้มีความเพียงพอ, เร่งรัดการปฏิรูปที่ดิน, ยกระดับคุณภาพชีวิตในพื้นที่ชนบทและคนยากจนในเมือง, พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและการสาธารณะสุข ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงระบบบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) การพัฒนาศักยภาพของคน และพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน, ยกระดับคุณภาพชีวิตชองประชาชนอย่างทั่วถึง, พัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคนและคุณภาพชีวิต, และพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มรประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) แนวคิดให้ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” โดยกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม, การเสริมสร้างรากฐานของสังคมให้เข้มแข็ง โดยการพัฒนาคนและให้ความคุ้มครองทางสังคม ตลอดจนปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน และปรับปรุงการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เข้าสู่สมดุลและยั่งยืน, เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และพัฒนาความเข็มแข้งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2510-2554) ยึดแนวคิด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เริ่มในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ต่อไป, ดำเนินนโยบายการค้าเชิงรุก, กำกับดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศและเตรียมรับมือความผันผวนของค่าเงินและอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก, บริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมให้ผสมผสานกับจุดแข็งของสังคมไทย, พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินทรัพย์ทางปัญญา และยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม, เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการพัฒนาพลังงานทางเลือก, แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้มุ่งพัฒนาไปสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2553 : หน้า 68-72)

บทที่ 4
วิธีดำเนินการศึกษา และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีอากรรวม ศึกษาถึงปัจจัยภายในของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงสัดส่วนลักษณะของผู้ประกอบการในท้องที่ กับสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร ของสำนักงานฯ ในช่วงปีงบประมาณ 2551 -2553 และศึกษาถึงปัจจัยภายนอกวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดูความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) กับผลการจัดเก็บภาษีอากรรวม ในช่วงปีงบประมาณ 2551 – 2553 และปีปฏิทิน 2551-2553

1. แหล่งข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่ได้มาจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทความ วารสาร หนังสือทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง รวบรวมเป็นข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจากหน่วยงาน ดังนี้

กรมสรรพากร, สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวกับ จำนวนรายผู้ประกอบการในท้องที่ ลักษณะของผู้ประกอบการในท้องที่ ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากรรวมทุกประเภทภาษี (ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, ภาษีเงินได้นิติบุคคล, ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีธุรกิจเฉพาะ, อากรแสตมป์ และอื่นๆ)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เอกสารสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ,เอกสารแนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมเป้าหมายใน 5 ปี (2550-2554)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยเก็บข้อมูลในอดีต ปีงบประมาณ 2551 –2553 มาประมวลผลจากข้อมูลทั้งหมด โดยโปรแกรม Excel และโปรแกรมช่วยคำนวณออกรายงานสำเร็จรูปที่เขียนใช้ในหน่วยงานสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) วิเคราะห์ถึงสัดส่วนลักษณะผู้ประกอบการในท้องที่ สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 และผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ช่วงปีงบประมาณ 2551 -2553 และปีปฏิทิน 2551 – 2553

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลผู้ประกอบการในท้องที่ ที่จะนำมาใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จัดเก็บในลักษณะอนุกรมเวลา (Time Series) ตามปีงบประมาณ ในช่วงปี 2551 – 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลการเก็บจากระบบฐานข้อมูลในแต่ละช่วงเวลานั้น ๆ มา

ข้อมูลผลการจัดเก็บภาษีอากร ที่จะนำมาใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จัดเก็บในลักษณะอนุกรมเวลา (Time Series) ตามปีงบประมาณ ในช่วงปี 2551 - 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลการเก็บจากระบบฐานข้อมูลในแต่ละช่วงเวลานั้น ๆ มา และใช้จนถึงปัจจุบันเป็นฐานข้อมูลของกรมสรรพากร

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product) เป็นข้อมูลทุติยภูมิ จัดเก็บเป็นรายไตรมาส ปีงบประมาณ 2551 – 2553 และปีปฏิทิน ในช่วงเวลาปี 2551 – 2553

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการวิเคราะห์ถึงสัดส่วนลักษณะของผู้ประกอบการ สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีอากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ปีงบประมาณ 2551 -2553

4.1.1 สัดส่วนผู้ประกอบการ ตามขนาดรายรับน้อยกว่า 1.8 ล้านบาทที่ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและรายรับตั้งแต่ 1.8 ล้านบาทขึ้นไปทั้งที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

4.1.2 สัดส่วนผู้ประกอบการจากลักษณะของการ แสดงประเภทผู้เสียภาษี ได้แก่

บุคคลธรรมดา (ไทย)
บุคคลธรรมดา (ต่างด้าว) } กลุ่มที่ 1 (บุคคลธรรมดา)
กองมรดกที่ยังมิได้แบ่ง

คณะบุคคล	กลุ่มที่ 2 (คณะบุคคล)
นิติบุคคล	กลุ่มที่ 3 (นิติบุคคล)
ผู้จ่ายเงินได้	กลุ่มที่ 4 (ผู้จ่ายเงินได้)

4.1.3 สัดส่วนทุนจดทะเบียน ของกลุ่มที่ 3 (นิติบุคคล) โดยกำหนด ดังนี้

ขนาดเล็ก	ทุนจดทะเบียนตั้งแต่	0	บาท ถึง	1,00,000	ล้านบาท
ขนาดย่อม	ทุนจดทะเบียนตั้งแต่	1,000,001	ล้านบาท ถึง	50,000,000	ล้านบาท
ขนาดกลาง	ทุนจดทะเบียนตั้งแต่	50,000,001	ล้านบาท ถึง	100,000,000	ล้านบาท
ขนาดใหญ่	ทุนจดทะเบียนตั้งแต่	100,000,001	ล้านบาท ถึง	1,00,000,000	ล้านบาท
ขนาดใหญ่มาก	ทุนจดทะเบียนตั้งแต่	1,000,000,001	ล้านบาทขึ้นไป		

4.1.4 สัดส่วนขนาดธุรกิจจากรายรับ ของกลุ่มที่ 3 (นิติบุคคล) โดยกำหนด ดังนี้

ขนาดเล็ก	รายรับตั้งแต่	0	ล้านบาท ถึง	10,000,000	ล้านบาท
ขนาดย่อม	รายรับตั้งแต่	10,000,001	ล้านบาท ถึง	100,000,000	ล้านบาท
ขนาดกลาง	รายรับตั้งแต่	100,000,001	ล้านบาท ถึง	500,000,000	ล้านบาท
ขนาดใหญ่	รายรับตั้งแต่	500,000,001	ล้านบาท ถึง	1,000,000,000	ล้านบาท
ขนาดใหญ่มาก	รายรับตั้งแต่	1,000,000,001	ล้านบาทขึ้นไป		

4.1.5 สัดส่วนประเภทกิจการ (ISIC CODE : International Standard Industrial Classification of All Economic Activities) ของกลุ่มที่ 3 (นิติบุคคล) โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

หมวด A	การเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้
หมวด B	การประมง
หมวด C	การทำเหมืองแร่ และการทำเหมืองหิน
หมวด D	การผลิต
หมวด E	การไฟฟ้า ก๊าช และการจ่ายน้ำ
หมวด F	การก่อสร้าง
หมวด G	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ส่วนบุคคลและภายในบ้าน
หมวด H	โรงแรม และภัตตาคาร
หมวด I	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

หมวด J การเป็นตัวกลางทางการเงิน

หมวด K การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า การทำธุรกิจ กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์

หมวด L การปกครอง การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมแบบบังคับ

หมวด M การศึกษา

หมวด Q องค์กรระหว่างประเทศ

หมวด O การบริการชุมชน สังคมและการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ

หมวด P ลูกจ้างที่ทำงานบ้านส่วนบุคคล

หมวด N การบริการทางด้านสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์

4.1.6 สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีรวมจัดเก็บจากภาษีอากรประเภทดังนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

อากรแสตมป์

รายได้อื่นๆ

4.1.7 แนวโน้มดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ปีงบประมาณ รายไตรมาส ตั้งแต่ ไตรมาส 1/2551 – 4/2553 (3 ปี งบประมาณ) และรายปีปฏิทิน ปี 2551-2553

4.1.8 สัดส่วนผู้ประกอบการจากลักษณะของการต่อผลการจัดเก็บภาษี เป็นรายปีงบประมาณ

4.1.9 แนวโน้มดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจต่อผลการจัดเก็บภาษี เป็นรายไตรมาส และรายปีปฏิทินตั้งแต่ ไตรมาส 1/2551 – 4/2553 และปีปฏิทิน ปี 2551 -2553

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สัดส่วน คือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) หรือค่าต่ำสุด(Minimum)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้ประกอบการผลการจัดเก็บภาษีอากรและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (โปรแกรม Excel) เป็นเครื่องมือ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

ทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในจากข้อมูลในท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 การศึกษาในครั้งนี้ทำการศึกษาปัจจัยผู้ประกอบการ และผลการจัดเก็บ และปัจจัยภายนอกในการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) โดยการหาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์กันจากข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่หนึ่ง (ลักษณะของผู้ประกอบการ)

1.1 ประเภทผู้ประกอบการ ลักษณะสัดส่วนของผู้ประกอบการของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีจำนวนโดยเฉลี่ย 17,564 รายแยกเป็น ผู้ประกอบการที่มีรายรับต่ำกว่า 1.8 ล้านบาท และเกิน 1.8 ล้านบาทขึ้นไป ประกอบด้วยผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แบ่งออกเป็นลักษณะของประเภทผู้เสียภาษีในแต่ละปีงบประมาณ มีแนวโน้มรายผู้ประกอบการแต่ละประเภทผู้เสียภาษีลักษณะสัดส่วนจำนวนรายที่ใกล้เคียงกันทุกปี โดยรายผู้ประกอบการไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 66.31 และเป็นรายบุคคลธรรมดามีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 45.93 รายผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 33.69 และเป็นรายผู้ประกอบการนิติบุคคลสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 33.28

ตารางที่ 4.1 ตารางประเภทผู้ประกอบการในท้องที่

จำนวน : ราย

ปีงบประมาณ	ไม่เป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม					เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม					รวมทั้งหมด
	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	รวม	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	รวม	
2551	8077	1326	2112	90	11605	150	38	5552	11	5750	17355
2552	8054	1313	2152	92	11611	207	59	5716	10	5991	17602
2553	8068	1313	2268	76	11725	195	65	5740	10	6010	17735
เฉลี่ย	8066	1317	2177	86	11647	184	54	5669	10	5917	17564

ที่มา: จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.2 ตารางประเภทผู้ประกอบการในท้องที่

สัดส่วน : เปอร์เซ็นต์

ปีงบประมาณ	ไม่เป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม					เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม					รวมทั้งหมด
	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	รวม	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	รวม	
2551	46.54	7.64	12.17	0.52	66.87	0.86	0.22	31.99	0.06	33.13	100
2552	45.76	7.46	12.23	0.52	65.96	1.18	0.34	32.47	0.06	34.04	100
2553	45.49	7.40	12.79	0.43	66.11	1.10	0.37	32.37	0.06	33.89	100
เฉลี่ย	45.93	7.50	12.39	0.49	66.31	1.05	0.31	32.28	0.06	33.69	100

ที่มา: จากการประมวลผล

1.2 สัดส่วนทุนจดทะเบียน ลักษณะสัดส่วนของผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาท จากการแบ่งขนาดธุรกิจจากทุนจดทะเบียน พบว่าผู้ประกอบการในท้องที่มีสัดส่วนขนาดทุนจดทะเบียนขนาดย่อม มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 33.11 และขนาดเล็กมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 29.61 เมื่อรวมสองกลุ่มทุนจดทะเบียนมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 62.72

ตารางที่ 4.3 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดทุนจดทะเบียน

จำนวน : ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่พบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
ปี 2551	23	243	166	2535	2190	454	2414	8024
ปี 2552	24	256	181	2708	2393	559	2134	8255
ปี 2553	24	264	194	2937	2737	612	1637	8406
เฉลี่ย	24	254	180	2727	2440	542	2061	8228

ที่มา: จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.4 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดทุนจดทะเบียน

สัดส่วน : เปอร์เซ็นต์

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่พบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
ปี 2551	0.29	3.03	2.07	31.59	27.29	5.65	30.08	100
ปี 2552	0.29	3.10	2.19	32.81	28.99	6.78	25.85	100
ปี 2553	0.28	3.14	2.31	34.94	32.56	7.28	19.47	100
เฉลี่ย	0.29	3.09	2.19	33.11	29.61	6.57	25.13	100

ที่มา : จากการประมวลผล

1.3 สัดส่วนขนาดธุรกิจจากรายรับ ลักษณะสัดส่วนของผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาท จากการแบ่งขนาดธุรกิจจากรายรับของการประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการในท้องที่มีสัดส่วนขนาดของธุรกิจขนาดเล็กมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 40.50 และขนาดย่อมมีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 15.84 เมื่อรวมสองกลุ่มรายรับมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 56.34 ตารางที่ 19 ตารางประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดรายรับ

ตารางที่ 4.5 ตารางประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดรายรับ

จำนวน : ราย

ปีงบประมาณ	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่ยื่นแบบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
2551	52	83	354	1,246	3,036	797	2,457	8,024
2552	60	95	377	1,321	3,336	869	2,198	8,255
2553	70	79	385	1,344	3,635	1,177	1,717	8,406
ค่าเฉลี่ย	61	85	372	1,303	3,336	947	2,124	8,228

ที่มา: จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.6 ตารางประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามขนาดรายรับ

สัดส่วน : เปอร์เซ็นต์

ปีงบประมาณ	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่ยื่นแบบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
2551	0.65	1.03	4.41	15.53	37.84	9.93	30.61	100
2552	0.72	1.15	4.57	16.00	40.41	10.52	26.63	100
2553	0.84	0.93	4.58	15.99	43.24	14.00	20.42	100
ค่าเฉลี่ย	0.74	1.04	4.52	15.84	40.50	11.48	25.89	100

ที่มา: จากการประมวลผล

1.4 สัดส่วนกลุ่มกิจการ ลักษณะสัดส่วนของผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาท จากการจัดแบ่งตามกลุ่มธุรกิจที่ประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการในท้องที่มีสัดส่วนขนาดกลุ่มธุรกิจประเภทการค้าอสังหาริมทรัพย์มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 35.31 และกลุ่มธุรกิจการขายส่ง การขายปลีก มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 29.69 เมื่อรวมสองกลุ่มกิจการมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 65.**00**

ตารางที่ 4.7. ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามกลุ่มธุรกิจที่ประกอบการ

จำนวน : ราย

ปีงบประมาณ	การค้าอสังหาริมทรัพย์	การขายส่งการขายปลีก	การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	การผลิต	การก่อสร้าง	การบริการชุมชน	**รวม**
2551	2,858	2,383	550	533	522	400	8,024
2552	2,914	2,453	568	572	536	419	8,255
2553	2,943	2,493	576	584	546	450	8,406
เฉลี่ย	2,905	2,443	565	563	534	423	8,228

ที่มา : จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.8 ตารางแยกประเภทผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาท ตามกลุ่มธุรกิจที่ประกอบการ

สัดส่วน : เปอร์เซ็นต์

ปีงบประมาณ	การค้าอสังหาริมทรัพย์	การขายส่งการขายปลีก	การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	การผลิต	การก่อสร้าง	การบริการชุมชน	**รวม**
2551	35.62	29.70	6.85	6.64	6.51	4.98	100
2552	35.30	29.71	6.88	6.93	6.49	5.07	100
2553	35.01	29.66	6.85	6.95	6.49	5.35	100
เฉลี่ย	35.31	29.69	6.86	6.84	6.50	5.13	100

ที่มา : จากการประมวลผล

1.5 สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษี สัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นกรุงเทพมหานคร 10 มีอัตราการจัดเก็บที่เพิ่มขึ้น ทุกปี และพบว่า ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 40.32 รองลงมาเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 33.36 และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4.9 ตารางผลการจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2553

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ภาษีการค้า	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์	อื่นๆ	รวม
2551	3,367.85	5,316.15	0.96	4,823.83	115.69	73.80	3.30	13,701.57
2552	3,437.27	5,937.75	-	4,505.92	65.33	119.60	3.04	14,068.91
2553	3,681.34	5,663.09	-	4,656.01	64.72	104.68	3.07	14,172.93

ที่มา : จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.10 ตารางผลการจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2553

สัดส่วน : เปอร์เซ็นต์

ปีงบประมาณ	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ภาษีการค้า	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์	อื่นๆ	รวม
2551	24.58	38.80	0.01	35.21	0.84	0.54	0.02	100.
2552	24.43	42.20	-	32.03	0.46	0.85	0.02	100
2553	25.97	39.96	-	32.85	0.46	0.74	0.02	100
เฉลี่ย	25.00	40.32	0.00	33.36	0.59	0.71	0.02	100

ที่มา : จากการประมวลผล

1.6 แนวโน้มดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ รายไตรมาส พบว่าในปีงบประมาณ 2551 มีอัตราการขยายตัวของ GDP ในไตรมาสที่ 1 ร้อยละ 5.4 และร้อยละ 6.3 ในไตรมาสที่ 2/2551 เนื่องด้วยอุปสงค์ในประเทศปรับตัวดีขึ้น หลังจากรัฐบาลใหม่ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ส่งผลให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนขยายตัว การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น อุปสงค์ต่างประเทศลดลง แต่การส่งออกขยายตัวแต่น้อยกว่าการนำเข้าทำให้ขาดดุลการค้า การผลิตภาคการอุตสาหกรรมขยายตัวสินค้าทุนและเทคโนโลยี การผลิตภาคบริการขยายตัวในสาขาตัวกลางทางการเงิน ต่อจากนั้นเริ่มมีการขยายตัวในสภาวะชะลอลง ในไตรมาสที่ 3 และ 4 มาจากอุปสงค์ในประเทศลดลง การใช้จ่ายภาครัฐหดตัว การลงทุนชะลอลง การผลิตภาคอุตสาหกรรมชะลอลง ยอเว้นการผลิตภาคบริการสาขาตัวกลางทางการเงินที่ยังขยายตัวอยู่ทั้ง 2 ไตรมาส แต่สาขาโรงแรม ภัตตาคาร และการขนส่ง ชะลอลงเนื่องจากบรรยากาศการท่องเที่ยวซบเซา ในปีงบประมาณ 2552 เริ่มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 -4 ลดลงทั้งปีงบประมาณ จากการอุปสงค์ต่างประเทศลดลงมากทำให้การส่งออกลดลงทั้งสินค้าและบริการ การใช้จ่ายภาคครัวเรือน การลงทุนลดลง ภาคการผลิตและภาคการบริการลดลงขยายตัวอเนื่องในปีงบประมาณ 2552 ที่มีการขยายตัวที่ติดลบ มากที่สุดในไตรมาสที่ 2 และเริ่มมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น จนในปีงบประมาณ 2553 มีอัตราการขยายตัว สูงสุดในไตรมาสที่ 2 และมีอัตราการขยายตัวอย่างชะลอตัวในไตรมาสที่ 3 และ 4 (ดูตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ตารางอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ปีงบประมาณ)

หน่วย : ร้อยละ

ปีงบประมาณ	ไตรมาส	อัตราการเจริญเติบโต(GDP)	อัตราผลการเก็บภาษีอากร
2551	ไตรมาส 1/2551	5.40	-28.51
	ไตรมาส 2/2551	6.30	8.49
	ไตรมาส 3/2551	5.20	27.46
	ไตรมาส 4/2551	3.10	-10.37
2552	ไตรมาส 1/2552	-4.10	-19.80
	ไตรมาส 2/2552	-7.00	-5.36
	ไตรมาส 3/2552	-5.20	25.04
	ไตรมาส 4/2552	-2.80	-0.61

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

หน่วย : ร้อยละ

ปีงบประมาณ	ไตรมาส	อัตราการเจริญเติบโต(GDP)	อัตราผลการเก็บภาษีอากร
2553	ไตรมาส 1/2553	5.90	-48.80
	ไตรมาส 2/2553	12.00	17.82
	ไตรมาส 3/2553	9.20	26.09
	ไตรมาส 4/2553	6.60	-12.31

ที่มา : จากการประมวลผล

ตารางที่ 4.12 ตารางอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ปีปฏิทิน)

หน่วย : ร้อยละ

ปีปฏิทิน	อัตราการเจริญเติบโต(GDP)	อัตราการจัดเก็บภาษีอากร
ปี 2551	2.50	9.45
ปี 2552	- 2.30	-4.10
ปี 2553	7.80	6.54

ที่มา : จากการประมวลผล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่สอง การวิเคราะห์ถึงสัดส่วนลักษณะของผู้ประกอบการต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร และผลการจัดเก็บภาษีอากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในช่วงปีงบประมาณ 2551 – 2553 และปีประดิทิน ปี 2551 – 2553

2.1 ปีงบประมาณ 2551 ผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 13,701.57 ล้านบาท เป็นผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการที่กำกับดูแล จัดเก็บได้ 11,998.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 87.57 โดยเป็นประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล จัดเก็บได้ 11,515.12 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.04 เมื่อดูขนาดของทุนจดทะเบียน ผู้ประกอบการนิติบุคคล มีทุนจดทะเบียนขนาดย่อม จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 39.01 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่ จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 22.85 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรร้อย 10.12 คิดเป็น

สัดส่วนรวมร้อยละ 71.98 ของประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม มีรายรับอยู่ในระดับขาดกลาง และขนาดย่อม จัดเก็บภาษีอากรได้รวมร้อยละ 65.43 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่มีรายรับอยู่ในระดับขนาดใหญ่มาก และขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรได้รวมร้อยละ 65.70 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง มีรายรับอยู่ในระดับขนาดใหญ่ และขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรรวมได้ร้อยละ 71.50 จากผลการประมวลข้อมูลพบอีกว่ากลุ่มกิจการที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรปีงบประมาณ 2551 จะเป็นกลุ่มกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์ การขายส่ง ขายปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน (ดูตารางที่ 4.13 และ 4.14)

ตารางที่ 4.13 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2551

หน่วย : ล้านบาท

ประเภท	รายรับ ขนาดกลาง	รายรับ ขนาดย่อม	รายรับ ขนาดใหญ่มาก	รายรับ ขนาดใหญ่	รายรับ ขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2551	3,089.64	1,842.01	2,638.09	1,656.18	545.16	3,930.50	13,701.57	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	3,089.64	1,842.01	2,638.09	1,656.18	545.16	2,227.63	11,998.70	87.57
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	3,089.64	1,841.38	2,638.09	1,656.18	541.95	1,747.89	11,515.12	84.04
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**1,626.78**	**1,312.96**	**888.23**	**399.59**	**220.73**	**44.32**	**4,492.62**	**39.01**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	650.75	397.98	214.43	209.04	28.15	17.32	1,517.68	33.78
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	438.63	436.15	214.99	60.13	106.33	17.37	1,273.62	28.35
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	132.34	95.96	352.04	13.52	17.01	0.31	611.18	13.60
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**813.13**	**101.69**	**915.59**	**649.81**	**32.70**	**118.15**	**2,631.08**	**22.85**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	211.39	28.52	556.07	238.09	15.17	0.06	1,049.31	39.88
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	244.05	1.88	224.91	119.66	2.29	-	592.78	22.53
กลุ่มกิจการ การผลิต	81.22	1.16	68.51	195.35	0.07	0.04	346.37	13.16
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**352.82**	**72.43**	**215.68**	**480.26**	**43.01**	**0.97**	**1,165.17**	**10.12**
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	22.43	7.27	107.48	149.33	2.37	-	288.88	24.79
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	127.58	18.56	98.88	-	6.44	-	251.46	21.58
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	31.17	14.30	9.32	170.73	2.44	-	227.96	19.56

ตารางที่ 4.14 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2551

หน่วย : เปอร์เซ็นต์

ประเภท	รายรับขนาดกลาง	รายรับขนาดย่อม	รายรับขนาดใหญ่มาก	รายรับขนาดใหญ่	รายรับขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2551	22.55	13.44	19.25	12.09	3.98	28.69	100.00	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	25.75	15.35	21.99	13.80	4.54	18.57	100.00	87.57
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	26.83	15.99	22.91	14.38	4.71	15.18	100.00	84.04
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**36.21**	**29.22**	**19.77**	**8.89**	**4.91**	**0.99**	**100.00**	**39.01**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	42.88	26.22	14.13	13.77	1.86	1.14	100.00	33.78
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	34.44	34.24	16.88	4.72	8.35	1.36	100.00	28.35
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	21.65	15.70	57.60	2.21	2.78	0.05	100.00	13.60
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**30.90**	**3.86**	**34.80**	**24.70**	**1.24**	**4.49**	**100.00**	**22.85**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	20.15	2.72	52.99	22.69	1.45	0.01	100.00	39.88
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	41.17	0.32	37.94	20.19	0.39	0.00	100.00	22.53
กลุ่มกิจการ การผลิต	23.45	0.34	19.78	56.40	0.02	0.01	100.00	13.16
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**30.28**	**6.22**	**18.51**	**41.22**	**3.69**	**0.08**	**100.00**	**10.12**
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	7.77	2.52	37.21	51.69	0.82	0.00	100.00	24.79
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	50.74	7.38	39.32	0.00	2.56	0.00	100.00	21.58
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	13.67	6.27	4.09	74.90	1.07	0.00	100.00	19.56

2.2 ปีงบประมาณ 2552 ผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 14,068.91 ล้านบาท เป็นผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการที่กำกับดูแล จัดเก็บได้ 12,485.62 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 88.75 โดยเป็นประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล จัดเก็บได้ 12,079.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 85.86 เมื่อดูขนาดของทุนจดทะเบียน ผู้ประกอบการนิติบุคคลมีทุนจดทะเบียนขนาดย่อม จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 36.34 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่ จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 24.45 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 10.77 คิดเป็นสัดส่วนรวมร้อยละ 71.56 ของประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม มีรายรับอยู่ในระดับขาดกลาง และขนาดย่อม จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 66.70 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่ มีรายรับอยู่ในระดับขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่ จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 70.54 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง มีรายรับอยู่ในระดับขาดใหญ่ และขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 71.55 จากผลการประมวลข้อมูลพบอีกว่ากลุ่มกิจการที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรปีงบประมาณ 2552 จะเป็นกลุ่มกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์ การขายส่ง ขายปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน (ดูตารางที่ 4.15 และ 4.16)

ตารางที่ 4.15 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2552

หน่วย : ล้านบาท

ประเภท	รายรับ ขนาดกลาง	รายรับ ขนาดย่อม	รายรับ ขนาดใหญ่มาก	รายรับ ขนาดใหญ่	รายรับ ขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2552	2,912.17	1,785.96	3,249.29	2,047.79	608.06	3,465.64	14,068.91	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	2,912.17	1,785.96	3,249.29	2,047.79	608.06	1,882.35	12,485.62	88.74
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	2,912.17	1,783.14	3,249.29	2,047.79	597.47	1,489.78	12,079.65	85.86
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**1,687.60**	**1,240.70**	**740.92**	**486.28**	**194.59**	**39.73**	**4,389.82**	**36.34**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	622.95	370.78	237.85	192.83	40.04	17.37	1,481.82	33.76
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	581.02	431.44	-	121.01	88.70	15.05	1,237.21	28.18
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	117.66	111.38	279.14	2.49	8.45	0.39	519.51	11.83
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**638.94**	**58.68**	**1,290.52**	**792.73**	**61.00**	**111.32**	**2,953.20**	**24.45**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	122.53	28.70	676.61	340.15	27.00	-	1,194.99	40.46
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	143.65	5.86	244.58	220.82	0.00	2.38	617.28	20.90
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	56.04	6.82	242.22	66.67	11.62	108.88	492.25	16.67
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**245.66**	**96.72**	**229.29**	**685.47**	**42.92**	**1.26**	**1,301.32**	**10.77**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	26.80	16.93	108.10	116.90	14.76	0.37	283.86	21.81
กลุ่มกิจการ การผลิต	57.49	0.24	-	212.81	7.97	0.02	278.52	21.40
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	19.26	6.94	-	224.68	1.51	-	252.39	19.40

ตารางที่ 4.16 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2552

หน่วย : เปอร์เซ็นต์

ประเภท	รายรับ ขนาดกลาง	รายรับ ขนาดย่อม	รายรับ ขนาดใหญ่มาก	รายรับ ขนาดใหญ่	รายรับ ขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2552	20.70	12.69	23.10	14.56	4.32	24.63	100.00	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	23.32	14.30	26.02	16.40	4.87	15.08	100.00	88.74
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	24.11	14.76	26.90	16.95	4.95	12.33	100.00	85.86
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**38.44**	**28.26**	**16.88**	**11.08**	**4.43**	**0.91**	**100.00**	**36.34**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	42.04	25.02	16.05	13.01	2.70	1.17	100.00	33.76
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	46.96	34.87	0.00	9.78	7.17	1.22	100.00	28.18
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	22.65	21.44	53.73	0.48	1.63	0.08	100.00	11.83
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**21.64**	**1.99**	**43.70**	**26.84**	**2.07**	**3.77**	**100.00**	**24.45**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	10.25	2.40	56.62	28.46	2.26	0.00	100.00	40.46
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	23.27	0.95	39.62	35.77	0.00	0.38	100.00	20.90
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	11.38	1.39	49.21	13.54	2.36	22.12	100.00	16.67
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**18.88**	**7.43**	**17.62**	**52.67**	**3.30**	**0.10**	**100.00**	**10.77**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	9.44	5.96	38.08	41.18	5.20	0.13	100.00	21.81
กลุ่มกิจการ การผลิต	20.64	0.09	0.00	76.41	2.86	0.01	100.00	21.40
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	7.63	2.75	0.00	89.02	0.60	0.00	100.00	19.40

2.3 ปีงบประมาณ 2553 ผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้ 14,172.93 ล้านบาท เป็นผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการที่กำกับดูแล จัดเก็บได้ 12,890.34 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 90.95 โดยเป็นประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล จัดเก็บได้ 12,417.44 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 87.61 เมื่อดูขนาดของทุนจดทะเบียน ผู้ประกอบการนิติบุคคลมีทุนจดทะเบียนขนาดย่อมร้อยละ 39.43 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่ จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 27.00 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 11.01 คิดเป็นสัดส่วนรวมร้อยละ 77.44 ของประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม มีรายรับอยู่ในระดับขาดกลาง และขนาดย่อม จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 66.35 ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่ มีรายรับอยู่ในระดับขาดใหญ่มาก และขนาดกลาง จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 66.69 ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง มีรายรับอยู่ในระดับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก จัดเก็บภาษีอากรได้ร้อยละ 66.12 จากผลการประมวลข้อมูลพบอีกว่ากลุ่มกิจการที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรปีงบประมาณ 2553 จะเป็นกลุ่มกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์ การขายส่ง ขายปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน (ดูตารางที่ 4.17 และ 4.18)

สรุปผลการจัดเก็บภาษีอากรทั้ง 3 ปีงบประมาณ พบว่าอัตราการจัดเก็บภาษีอากรทีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปี โดยผู้ประกอบการมีขนาดของทุนจดทะเบียน อยู่ในระดับขนาดย่อม ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง รายรับของผู้ประกอบการอยู่ในระดับรายรับขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดย่อม กลุ่มกิจการที่ประกอบการเป็นกลุ่มกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์ การขายส่ง ขายปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน

ตารางที่ 4.17 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย : ล้านบาท

ประเภท	รายรับ ขนาดกลาง	รายรับ ขนาดย่อม	รายรับ ขนาดใหญ่มาก	รายรับ ขนาดใหญ่	รายรับ ขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2553	3,381.52	1,958.41	3,982.49	1,789.21	690.23	2,371.07	14,172.93	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	3,381.52	1,958.41	3,982.49	1,789.21	690.23	1,088.48	12,890.34	90.95
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	3,381.52	1,957.41	3,982.49	1,789.21	680.88	625.93	12,417.44	87.61
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**1,966.75**	**1,282.02**	**773.45**	**611.79**	**212.62**	**49.93**	**4,896.56**	**39.43**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	717.33	390.33	306.55	163.93	39.13	21.89	1,639.15	33.48
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	733.18	400.14	-	113.90	96.23	21.27	1,364.72	27.87
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	134.30	96.47	198.77	53.87	17.40	0.28	501.10	10.23
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**738.81**	**160.49**	**1,497.46**	**676.02**	**245.80**	**34.54**	**3,353.11**	**27.00**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	187.86	66.92	667.29	83.58	41.62	-	1,047.27	31.23
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	200.02	12.82	256.10	232.47	0.00	0.78	702.19	20.94
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	1.13	57.18	275.08	87.89	171.40	33.23	625.92	18.67
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**335.63**	**85.82**	**554.56**	**349.64**	**40.50**	**1.31**	**1,367.47**	**11.01**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	80.74	8.07	132.38	123.21	6.43	-	350.83	25.66
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	16.70	5.72	216.85	62.70	2.02	-	303.99	22.23
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	42.17	35.28	136.25	27.18	13.51	0.00	254.38	18.60

ตารางที่ 4.18 ตารางผลการประมวลข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในท้องที่สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ปีงบประมาณ 2553

หน่วย : เปอร์เซ็นต์

ประเภท	รายรับขนาดกลาง	รายรับขนาดย่อม	รายรับขนาดใหญ่มาก	รายรับขนาดใหญ่	รายรับขนาดเล็ก	อื่นๆ	ผลรวม	สัดส่วน
ผลการจัดเก็บ ปีงบประมาณ 2553	23.86	13.82	28.10	12.62	4.87	16.73	100.00	100.00
ผลการจัดเก็บ จากรายผู้ประกอบการ สท.กทม.10	26.23	15.19	30.90	13.88	5.35	8.44	100.00	90.95
ประเภทผู้เสียภาษีนิติบุคคล	27.23	15.76	32.07	14.41	5.48	5.04	100.00	87.61
ทุนจดทะเบียนขนาดย่อม	**40.17**	**26.18**	**15.80**	**12.49**	**4.34**	**1.02**	**100.00**	**39.43**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	43.76	23.81	18.70	10.00	2.39	1.34	100.00	33.48
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	53.72	29.32	0.00	8.35	7.05	1.56	100.00	27.87
กลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	26.80	19.25	39.67	10.75	3.47	0.06	100.00	10.23
ทุนจดทะเบียนขนาดใหญ่	**22.03**	**4.79**	**44.66**	**20.16**	**7.33**	**1.03**	**100.00**	**27.00**
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	17.94	6.39	63.72	7.98	3.97	0.00	100.00	31.23
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	28.48	1.83	36.47	33.11	0.00	0.11	100.00	20.94
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	0.18	9.14	43.95	14.04	27.38	5.31	100.00	18.67
ทุนจดทะเบียนขนาดกลาง	**24.54**	**6.28**	**40.55**	**25.57**	**2.96**	**0.10**	**100.00**	**11.01**
กลุ่มกิจการ การขายส่ง การขายปลีก	23.01	2.30	37.73	35.12	1.83	0.00	100.00	25.66
กลุ่มกิจการ การเป็นตัวกลางทางการเงิน	5.49	1.88	71.34	20.63	0.66	0.00	100.00	22.23
กลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การเช่า	16.58	13.87	53.56	10.68	5.31	0.00	100.00	18.60

2.4 แนวโน้มผลการจัดเก็บภาษีอากรกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เป็นรายไตรมาส พบว่าในปีงบประมาณ 2551 มีอัตราการขยายตัวของ GDP ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ต่อจากนั้นเริ่มมีการขยายตัวในสภาวะถดถอย เมื่อเทียบกับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรผลการจัดเก็บภาษีอากรในไตรมาสที่ 1 มีอัตราที่ติดลบ สูงถึงร้อยละ -28.51 และเริ่มขยายตัวในไตรมาสที่ 2 จน สูงสุดในไตรมาสที่ 3 ถึงร้อยละ 27.46 และติดลบในไตรมาสที่ 4 ต่อเนื่องจนถึงปีงบประมาณ 2552 ในไตรมาสที่ 2 และกับมาขยายตัวสูงสุดในไตรมาสที่ 3 ถึงร้อยละ 25.04 ซึ่ง GDP ในปีงบประมาณ 2552 มีอัตราการขยายตัวที่ติดลบทั้งปีงบประมาณ ในปีงบประมาณ 2553 GDP มีอัตราการขยายตัว ทั้งปีงบประมาณ โดยขยายตัวสูงสุดในไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 12.00 และอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากรมีอัตราการขยายตัว ในไตรมาสที่ 2 และไตรมาสที่ 3 เมื่อนำมาแสดงในรูป กราฟ GDP มีอัตราการขยายตัวที่เป็นวัฏจักร เว้นแต่มีเหตุการณ์ที่ทำให้อัตราการขยายตัวหยุดชะงัก แต่ผลการจัดเก็บภาษีมีลักษณะอัตราการเติบโตในไตรมาสที่ 2 และ3 ทั้ง 3 ปีงบประมาณ (ดูภาพที่ 4.1 และ 4.2)

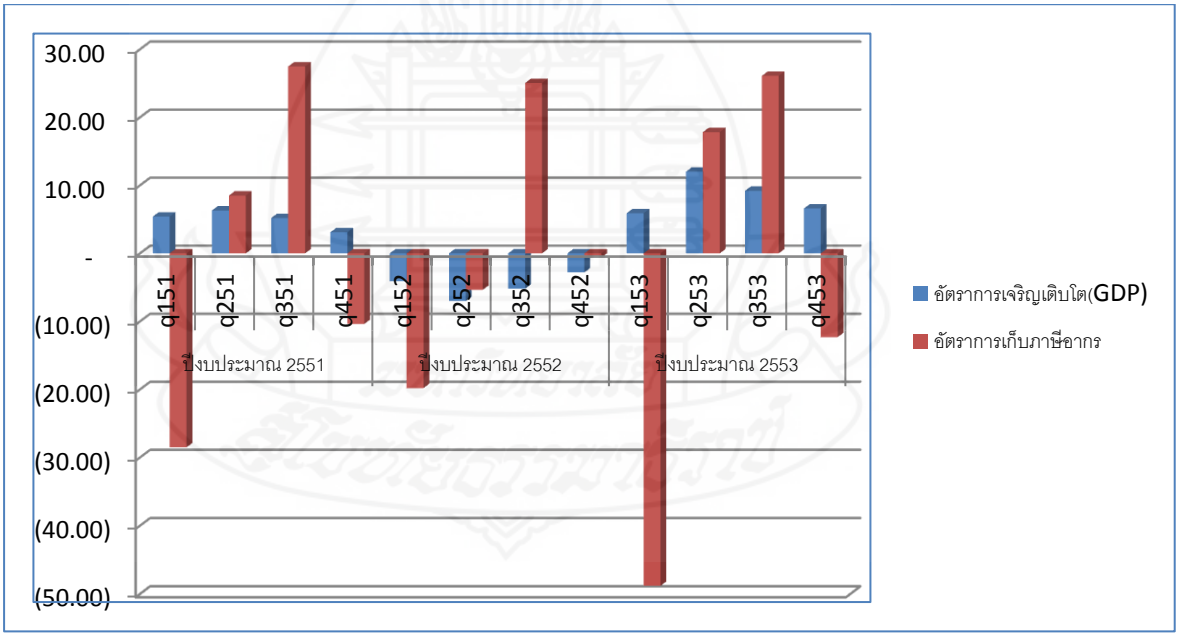

ภาพที่ 4.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร

ที่มา : จากการประมวลผล

ผลการจัดเก็บภาษีอากรกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ปฏิทิน) การเปรียบเทียบอัตราการขยายของ GDP กับอัตราการจัดเก็บภาษีอากร เป็นปีปฏิทิน พบว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ทั้ง 3 ปี ในปี 2551 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีอัตราการขยายตัวที่เป็นบวกแต่ก็ยังอยู่ในภาวะหดตัว จากสภาวะเศรษฐกิจโลกผลการจัดเก็บภาษีอากรยังอยู่ในอัตราที่สูง ปี 2552 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีภาวะหดตัวติดลบ และผลการจัดเก็บภาษีอากรติดลบตามภาวะ จากเศรษฐกิจตกทั่วโลก ปี 2553 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีอัตราการขยายตัวที่สูง มาจากภาวการณ์กระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐพร้อมทั้งอุปสงค์ต่างประเทศเริ่มดีขึ้นและการท่องเที่ยว ที่มากเป็นประวัติการ ส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีอัตราที่สูงตาม (ดูภาพที่ 4.2)

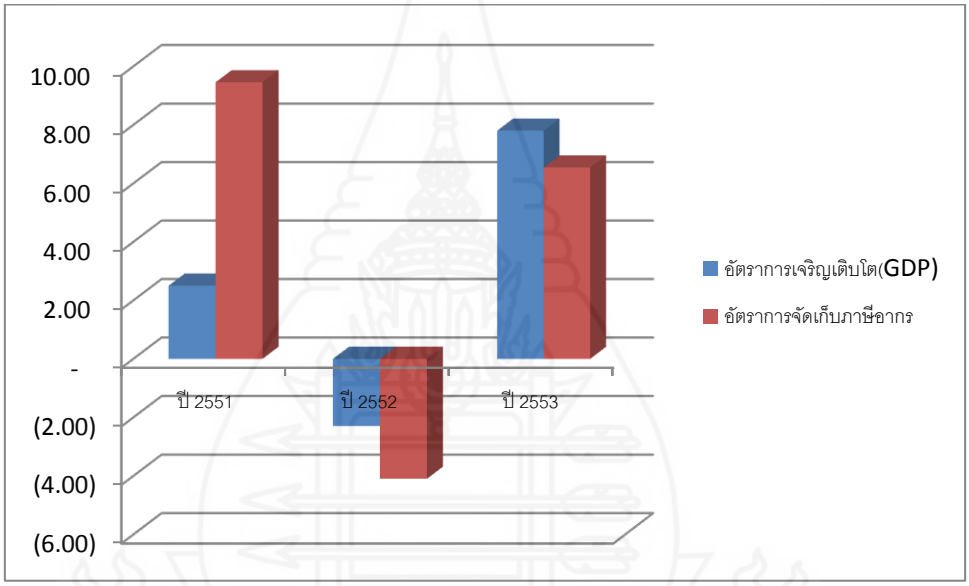

ภาพที่ 4.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร (ปีปฏิทิน)

ที่มา : จากการประมวลผล

บทที่ 5
สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อแสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บภาษีอากร ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เป็นการศึกษาถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรรวมในปีงบประมาณ 2551 -2553 ในการศึกษาครั้งนี้ปัจจัยภายในได้ศึกษาเฉพาะลักษณะของผู้ประกอบการในการกำกับดูแลของหน่วยงานว่ามีปัจจัยทางด้านกายภาพ คือ ประเภทผู้ประกอบการ ขนาดของทุนจดทะเบียนและรายรับจากการประกอบการ กลุ่มกิจการที่ดำเนินการทางธุรกิจ ของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรอย่างไร และปัจจัยภายนอกการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและดูความสัมพันธ์กันกับผลการจัดเก็บภาษีอากรมีความสัมพันธ์กันและแนวโน้มเป็นอย่างไรเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 สรุปลักษณะของผู้ประกอบการ ที่กำกับดูแล

จำนวนรายผู้ประกอบการที่อยู่ในการกำกับดูแลมีจำนวนโดยเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันทุกปี จำนวนเฉลี่ย 17,564 ราย เป็นบุคคลธรรมดาจำนวนสูงถึง 8,066 รายคิดเป็นร้อยละ 45.49 และรองลงมาเป็นรายนิติบุคคล จำนวน 7,846 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.16 ผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาที่มีรายรับน้อยกว่า 1.8 ล้านบาท มีสัดจำนวนรายที่สูง แต่มีนัยยะทางภาษีมีน้อยมาก ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะรายผู้ประกอบการที่มีนัยยะทางผลการจัดเก็บภาษีอากร โดยศึกษาผู้ประกอบการบุคคลธรรมดามีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาท และนิติบุคล การศึกษาพบว่าผู้ประกอบการนิติบุคคล มีทุนจดทะเบียนขนาดย่อม (1 ล้าน – 50 ล้านบาท) มีสัดส่วนจำนวนรายถึงร้อยละ 33.11 และมีทุนจดทะเบียนขนาดเล็ก (ไม่เกิน 1 ล้านบาท) มีสัดส่วนจำนวนรายถึงร้อยละ 29.61 รวมร้อยละของผู้ประกอบการนิติบุคคล มีทุนจดทะเบียนขนาดย่อมและขนาดเล็กถึงร้อยละ 62.72 ขนาดของรายรับผู้ประกอบการนิติบุคคล มีขนาดรายรับ ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 10 ล้านบาท) ร้อยละ 40.50 และขนาดย่อม (10 ล้านบาท – 100 ล้านบาท) ร้อยละ 15.84 รวมร้อยละของผู้ประกอบการนิติบุคคลจากขนาดรายรับขนาดเล็กและขนาดย่อมร้อยละ 56.34 กลุ่มกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคล จาก

จำนวนรายผู้ประกอบการ เป็นกลุ่มกิจการ การค้าอสังหาริมทรัพย์ และการเช่า ร้อยละ 35.31 และการขายส่ง การขายปลีก ร้อยละ 29.69 รวมร้อยละ 65.00 จากสัดส่วนดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าผู้ประกอบการในท้องที่ส่วนมากเป็นรายผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดย่อมมีขนาดของทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท และรายรับส่วนใหญ่อยู่ในระดับไม่เกิน 10 ล้านบาท กลุ่มกิจการอสังหาริมทรัพย์และการขายส่ง การขายปลีก เป็นสัดส่วนต่อจำนวนรายผู้ประกอบการที่มาก

1.2 สรุปผลการจัดเก็บภาษีอากร

จากผลการจัดเก็บภาษีอากร ทั้ง 3 ปีงบประมาณ พบว่าภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บได้จากผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาที่มีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาท และนิติบุคคลสูงถึงร้อยละ 84.04 โดยผู้ประกอบการนิติบุคคลมีขนาดของทุนจดทะเบียนขนาดย่อม (1 ล้าน – 50 ล้านบาท) ขนาดใหญ่ (100 ล้านบาท – 1,000 ล้านบาท) และขนาดกลาง (50 ล้าน – 100 ล้านบาท) มีขนาดของรายรับขนาดกลาง (100 ล้านบาท – 500 ล้านบาท) และขนาดใหญ่มาก (1,000 ล้านบาทขึ้นไป) เมื่อค้นหาจำนวนรายที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรพบว่าในกลุ่มนี้มีจำนวนรายผู้ประกอบการโดยรวมเฉลี่ยที่ 3,161 ราย จากรายผู้ประกอบการเฉลี่ย 8,228 ราย คิดเป็นร้อย 38.41 แต่เมื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บมากที่สุดพบว่ารายผู้ประกอบการขนาดของทุนจดทะเบียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และใหญ่มาก มีจำนวนเฉลี่ย 458 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56 และรายรับขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และใหญ่มาก มีจำนวนเฉลี่ย 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 จัดเก็บภาษีอากรได้ในอัตราที่สูงต่อจำนวนรายผู้ประกอบการนิติบุคคลทั้งหมด 8,228 ราย นัยยะสำคัญทางภาษีอากรจึงอยู่ที่รายผู้ประกอบการขนาดกลางถึงใหญ่มากเป็นตัวชี้ถึงผลการจัดเก็บว่าจะจัดเก็บได้ตามตามประมาณการที่กำหนด หากยื่นแบบในท้องที่และมีผลการประกอบการที่มีอัตราการขยายตัวและมีสัดส่วนต่อจำนวนรายผู้ประกอบการไม่เกิน ร้อยละ10 ของจำนวนรายผู้ประกอบการทั้งหมด ดังนั้นผลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 จัดเก็บจากผู้ประกอบการที่ยื่นแบบแสดงรายการโดยการประเมินตนเอง ทั้งบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล ผลการจัดเก็บภาษีอากรจึงขึ้นอยู่กับผลการประกอบการในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ และการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบแบบแสดงรายการที่ผู้ประกอบการยื่นแบบว่าถูกต้องตามประมวลรัษฎากร แต่เมื่อเทียบจำนวนรายผู้ประกอบการในท้องที่แล้วจำนวนเจ้าหน้าที่มีสัดส่วนที่น้อยมาก เพียงแค่ 193 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2553) จากจำนวนรายผู้ประกอบการที่มีมากถึง 17,564 ราย ความเป็นไปได้ในการกำกับดูแลให้ได้ผลการจัดเก็บจึงต้องตกอยู่กับการกำกับดูแลรายผู้ประกอบการที่มีนัยยะทางผลการจัดเก็บภาษีอากรที่มีอยู่จำนวน 458 ราย จึงจะสามารถให้ผลการจัดเก็บได้ตามประมาณการที่ถูกกำหนดไว้ และกลุ่มกิจการที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐบาล เพราะ

ตามโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นภาคการผลิต “สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม” และภาคการผลิต “บริการ” เพื่อการส่งออกและบริโภคในประเทศ การกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในภาพรวมที่กระตุ้นแล้วส่งผลต่อธุรกิจเกี่ยวเนื่อง คือการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลต่อโครงสร้างโดยรวมมีผลต่อภาวะเศรษฐกิจมาก มีผลต่อกลุ่มตัวกลางทางการเงิน และค้าส่งค้าปลีกในการบริโภคที่เพิ่มขึ้นทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล และลักษณะกลุ่มกิจการของสำนักงานที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บของสำนักงานคือ ด้านอสังหาริมทรัพย์ การค้าส่งค้าปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน กล่าวได้ว่า โครงสร้างผู้ประกอบการของสำนักงานเป็นโครงสร้างที่อยู่ในตัวแปรของการกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจของประเทศและผลการจัดเก็บมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากผลการศึกษาข้อมูลในย่อหน้าถัดไป

ผลการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) กับผลการจัดเก็บภาษีอากรเป็นรายไตรมาสไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องด้วยอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เป็นไปในทิศทางของการกำหนดนโยบายของรัฐบาลและภาวะเศรษฐกิจโดยรวมทั้งภายในและภายนอกประเทศ แต่ผลการจัดเก็บภาษีเป็นไปตามกำหนดเวลาการยื่นแบบตามกฎหมายที่กำหนดระยะเวลาไว้ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีต่างๆ เมื่อนำมาแสดงในรูปกราฟเปรียบเทียบเป็นปีปฏิทิน พบว่าผลการจัดเก็บภาษีอากรมีอัตราการจัดเก็บเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) (ดูกราฟ 7) กล่าวได้ว่าหากรัฐบาลกำหนดทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การจัดเก็บภาษีอากรก็จะขยายตามตัวทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐ หากดูแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แนวทางของการพัฒนาประเทศยังเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยมุ่งสู่ภาคการผลิตและบริการเป็นหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อมุ่งการส่งออกและบริโภคภายใน ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน โดยส่งเสริมให้มีการย้ายฐานการผลิตเข้ามาของอุตสาหกรรมใหญ่ๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเลคทรอนิคส์ เป็นต้น เข้ามาลงทุนในประเทศเพื่อมุ่งประเทศไทยเป็นฐานการผลิตผลิตสินค้าส่งออก และเป็นศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สัดส่วนระหว่างมูลค่าการค้าระหว่างประเทศกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศนั้นปรากฏว่าตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 มาจนกระทั่งปี พ.ศ. 2514 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 อยู่ในระดับร้อยละ 30 โดยเฉลี่ย แต่ในระหว่าง 2 ทศวรรษภายหลังจากนั้น ระดับการเปิดประเทศ ได้เพิ่มขึ้นไปอยู่ประมาณร้อยละ 55 โดยเฉลี่ย ต่อมาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (ระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2544) เป็นต้นมา ระดับการเปิดประเทศได้ทะยานขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างแผนพัฒนาฉบับที่ 9 (ระหว่างปี 2545 – 2549) คือระดับร้อยละ 105.6 ในปีพ.ศ. 2545 และ

เพิ่มขึ้นไปอีกร้อยละ 131.7 ในปี พ.ศ. 2548 สำหรับปี 2552 ก็คงจะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงว่าการค้าระหว่างประเทศของไทยมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจแห่งประเทศไทย (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2553 : หน้า 130) หากเศรษฐกิจโลกซบเซาหรือหดตัวอย่างรุนแรงก็จะมีผลกระทบโดยตรงต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างเช่นในปี 2552 เพราะอุปสงค์ภายนอกประเทศเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาคการผลิตและบริการของประเทศไทยดังนั้น หากเพิ่มอำนาจซื้อภายในประเทศ และอุปสงค์นอกประเทศในภูมิภาคเดียวกัน เช่น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะมั่นคงมากขึ้นและส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรที่เป็นรายได้หลักในการพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

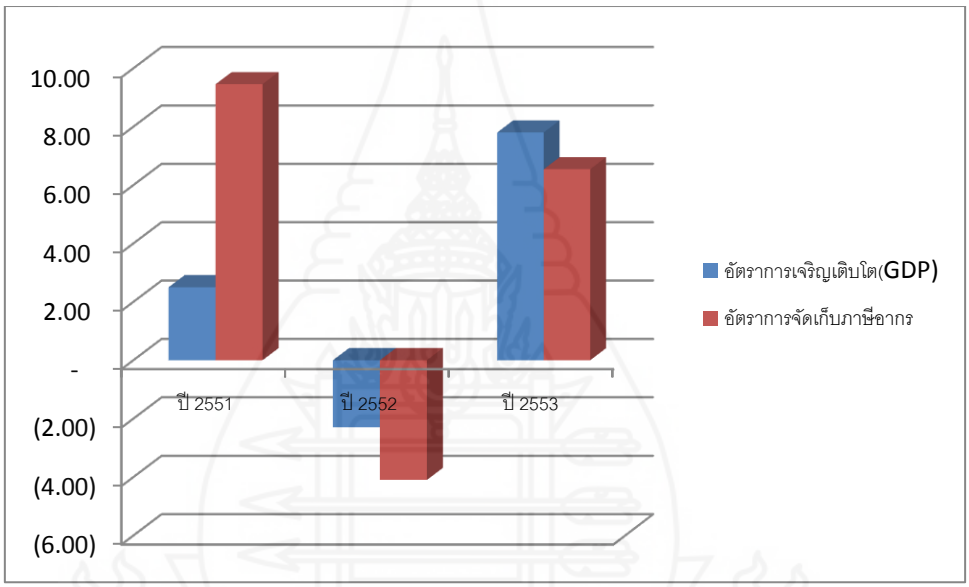

ภาพที่ 5.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ GDP กับอัตราผลการจัดเก็บภาษีอากร (ปีปฏิทิน)

ที่มา : จากการประมวลผล

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นประเด็นสำคัญดังนี้

1. รายผู้ประกอบการบุคคลธรรมดามีเป็นจำนวนมากที่สุด เฉลี่ยถึง 8,066 ราย แต่ไม่มีนัยยะทางภาษีอากร เนื่องด้วย นโยบายของรัฐบาลไม่ได้มีการขยายฐานภาษี แต่มีมาตรการในการเพิ่มค่าลดหย่อนต่างๆ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้มีรายได้น้อย โดยมีมาตรการช่วยเหลือออกมาเป็นระยะ ตามนโยบายของแต่ละรัฐบาลและภาวะเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการครองชีพของประชาชนและนโยบายประชานิยมของพรรคการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศที่มุ่งแบ่งเบาภาระและให้ประโยชน์โดยตรงแก่ภาคประชาชน

2. สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 มีรายผู้ประกอบการขนาดย่อม และขนาดกลาง เป็นจำนวนมากภาษีอากรที่จัดเก็บได้กระจายอยู่ในรายผู้ประกอบการเป็นสัดส่วนจำนวนรายที่มาก เป็นการยากที่จะตรวจสอบผลการยื่นแบบของผู้ประกอบการเพื่อติดตามการชำระภาษีที่ถูกต้อง เนื่องจากการยื่นแบบแสดงรายการเป็นการประเมินตนเอง ดังนั้นอาจเป็นไปด้วยความถูกต้องและไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีอัตราส่วนต่อจำนวนรายผู้ประกอบการที่น้อยมากทำให้เป็นการยากที่จะกำกับดูแลรายที่มีนัยยะน้อยกว่ารายผู้ประกอบการที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีอากรในอัตราที่สูงกว่าเพราะการปฏิบัติงานมุ่งผลการจัดเก็บตามประมาณการที่มีตัวชี้วัดส่งผลต่อผลตอบแทนและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

3. ท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เป็นเขตเศรษฐกิจ เป็นเส้นทางที่มีการขนส่งมวลชน โดยรถไฟใต้ดินวิ่งผ่าน ทำให้มีการลงทุนในกิจการอสังหาริมทรัพย์ เช่นการก่อสร้างคอนโดมิเนียมเป็นจำนวนมาก ของบริษัทขนาดใหญ่ เป็นจำนวนโครงการหลายโครงการ ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวเนื่องจากธุรกิจการก่อสร้างและการค้าปลีกค้าส่งในวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง แต่อาจเป็นการได้ภาษีช่วงเดียวเนื่องจากก่อสร้างแล้วขายไป

4. บริษัทขนาดใหญ่ ทางด้าน การสื่อสาร การค้าส่ง ค้าปลีก และกลุ่มกิจการตัวกลางทางการเงิน มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในท้องที่ ส่งผลต่อผลการจัดเก็บที่มีอิทธิผลสูง ด้วยจำนวนรายผู้ประกอบการที่น้อยแต่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรสูงมากจากการประมวลผลข้อมูลเป็นรายผู้ประกอบการขนาดใหญ่มากที่อยู่ในท้องที่

5. ความสัมพันธ์กันระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ Gross Domestic Product (GDP) กับภาษีอากรมี ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางที่สัมพันธ์กัน ในปีปฏิทิน เนื่องจาก

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ส่งผลให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการเสียภาษีอากรเพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการดำเนินธุรกิจ แต่ความสัมพันธ์ในรายไตรมาส ทิศทางไม่สัมพันธ์กัน เนื่องด้วย อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นเครื่องมือ หรือนโยบายของการบริหารงานด้านเศรษฐกิจของประเทศ แต่ผลการจัดเก็บภาษีอากรในแต่ละไตรมาส มีกรอบระยะเวลาของการยื่นแบบภาษีอากรประเภทต่างๆ ตามประมวลรัษฎากร โดยเฉพาะ ไตรมาสที่ 2 และ3 เป็นช่วงของการยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด. 90,91 ,94 และ ภ.ง.ด.50

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทั้งหมด ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะบางประการเพื่อเป็นแนวคิดในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10

1. ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร เป็นการศึกษาปัจจัยภายในอาจมีหลายปัจจัยแต่ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาถึง ข้อมูลรายผู้ประกอบการ กับผลการจัดเก็บภาษี แต่ปัจจัยภายในผู้ประกอบการที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีให้ได้ตามประมาณการ มีผลต่อรายผู้ประกอบการที่มีการย้ายเข้า ย้ายออก เลิกกิจการ ควบรวม และเป็นตัวแปรปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ ภาษีอากร ลดลง หรือเพิ่มขึ้นได้ หากรายผู้ประกอบการเป็นรายที่มีขนาดของรายรับที่มีขนาดใหญ่ โดยเฉพาะกิจการการเป็นตัวกลางทางการเงิน ดังนั้นนโยบายภาครัฐอาจส่งผลต่อการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการกิจการการเป็นตัวกลางทางการเงิน ในปีงบประมาณ 2555 มีนโยบายหลายนโยบาย เช่นลดค่าบริการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของบริษัทโบรกเกอร์ หลักทรัพย์ ต่างๆ เพื่อเปิดเสรี และการลดการคุ้มครองเงินฝากของกิจการธนาคาร ที่อาจมีผลกระทบต่อผลประกอบการของกิจการได้ ซึ่งส่งผลต่อการควบรวมให้มีขนาดใหญ่สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่จะเข้ามาเป็นผู้เล่นในธุรกิจเดียวกันนี้ ในอนาคตที่ภูมิภาคนี้จะเปิดเป็นเขตการค้าเสรี (AFTA) ซึ่งมีแนวโน้มในการส่งสัญญาณ จากข่าวสารทางธุรกิจ

2. ปัจจัยภายนอกที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ขึ้นอยู่นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมหรือกระตุ้นกลุ่มกิจการใด อาจส่งผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรของผู้ประกอบการ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ควรมีการวางแผนให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลควบคู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจมุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นภาคการผลิตและบริการที่มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ “การผลิตและบริการ ขนาดของเศรษฐกิจของทุกประเทศจะวัดกันด้วย มูลค่าเพิ่ม อันเกิดจากผลิตสินค้าและบริการภายในประเทศในรอบปี ที่เรียกกันว่าผลิตภัณฑ์

มวลรวม หรือรายได้ประชาชาติ สินค้าที่ผลิตได้สร้าง มูลค่าเพิ่ม ขึ้นอาจแบ่งแยกออกเป็นสินค้าเกษตร ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับทรัพยากรธรรมชาติ และสินค้าอุตสาหกรรม หรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแปรวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป ส่วนบริการ นั้นมีหลายประเภท ได้แก่ บริการทางการพาณิชย์ บริการทางการเงินการธนาคาร บริการทางการคมนาคมและการขนส่ง บริการทางการก่อสร้าง บริการสาธารณูปโภค บริการท่องเที่ยวและที่พัก บริการภาครัฐ กล่าวในภาพรวม มูลค่าเพิ่ม อันเกิดจากการผลิต “บริการ” จะมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 50 ในผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ หรือรายได้ประชาชาติ ขณะอีกร้อยละ 50 จะเป็น มูลค่าเพิ่ม จากการผลิต “สินค้า” ทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเศรษฐกิจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงกันระหว่างการผลิตทางการเกษตรกับการผลิตทางอุตสาหกรรม ในขณะที่การผลิต “บริการ” มักจะยึดพื้นที่ในสัดส่วนประมาณร้อยละ 50” (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2553 : หน้า 122-123) การวิเคราะห์เป็นดังนั้นสภาพโดยรวมของผู้ประกอบการในท้องที่จะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศแนวโน้มน่าจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะกิจการของผู้ประกอบการจะเป็นไปในลักษณะภาคการผลิต “บริการ” เป็นส่วนใหญ่ และมีขนาดของกิจการขนาดกลางถึงขนาดใหญ่มาก ในกิจการค้าส่งค้าปลีก และการเป็นตัวกลางทางการเงิน การก่อสร้าง ฯลฯ นโยบายภาครัฐสามารถนำมากำหนดเข้าเป็นแผนในการปฏิบัติงานได้เช่น แผนกระตุ้นเศรษฐกิจภาครัฐด้านอสังหาริมทรัพย์ พบโครงการก่อสร้างเพิ่มขึ้นในท้องที่ การกำกับดูแลผู้ประกอบการประเภทกิจการอสังหาริมทรัพย์และกิจการการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ทั้งอาคารให้เช่า สำนักงานให้เช่า และกิจการอพาทเม้น ที่ยังมีการตรวจสอบน้อยและมีลักษณะหลบหลีกอยู่เป็นจำนวนมาก และการซื้อ-ขาย โครงการเป็นชั้นเป็นฟอร์ โดยนิติบุคคล แล้วดำเนินการให้เช่า หรือขายเก็งกำไรต่อไป ที่มีแนวโน้มอยู่ในปัจจุบัน เพราะอำนาจการซื้อของนิติบุคคลมีมากกว่าบุคคลธรรมดา หากสำนักงานมีการวางแผนงานให้สอดคล้อง ติดตามและประสานงานกับโครงการ หรือนิติบุคคลอาคารชุด เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรได้เพิ่มขึ้นจากธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์

3. ประเภทกลุ่มกิจการ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า ที่มีผลการจัดเก็บอยู่ในลำดับที่ 3 ของขนาดทุนจดทะเบียนขนาดย่อม มีนัยยะทางภาษี ถึงปี ละ 500 ล้านบาท แต่ในปีงบประมาณ 2554 ได้เกิดมหาอุทกภัย มีผลต่อการดำเนินกิจการส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอากรในกลุ่มนี้ อาจส่งผลการจัดเก็บภาษีในภาพรวมต่อประมาณการจัดเก็บภาษีอากรได้

ภาพรวมของผู้ประกอบการในท้องที่ แม้ท้องที่จะไม่ประสบมหาอุทกภัยน้ำท่วม แต่ในภาพรวมของประเทศพบว่าภาวะเศรษฐกิจโดยรวมยังชะลอตัว ทั้งนี้เป็นผลมาจากภาคการผลิตอุตสาหกรรม ทำให้ธุรกิจเกี่ยวเนื่องชะลอตัวลงมากโดยเฉพาะกิจการการขนส่ง ซึ่งเป็นกิจการที่มีผู้ประกอบการอยู่ในท้องที่ของสำนักงาน ในสาขาภาคการผลิต “บริการ”

4. ประเภทกิจการการค้าส่งค้าปลีก มีผลการจัดเก็บถึง 2,500 กว่าล้านบาท และเป็นกิจการที่มีจำนวนผู้ประกอบการเป็นลำดับที่หนึ่งของสำนักงาน ทั้งรายขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ นัยยะทางภาษีอากรในปีงบประมาณ 2555 นี้ ประเภทกิจการขายรถยนต์และอะไหล่ อยู่ในหมวดกิจการการค้าส่งค้าปลีก มีผลกระทบโดยตรงจากการที่โรงงานประกอบรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า โดนน้ำท่วม แต่ผลกระทบน่าจะไม่มาก เนื่องด้วย โชร์รูม ฮอนด้าในท้องที่มีน้อย แต่กิจการขายรถยนต์นำเข้าประเภท เกร์มาเก็ต มีเป็นจำนวนมาก และมีแนวเพิ่มมากขึ้นจากการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาในปีงบประมาณ 2554 หลายราย เนื่องด้วยท้องที่เป็นเขตถนนเศรษฐกิจที่มีการขยายกิจการเข้ามามาก ทั้งอาคารสำนักงานให้เช่า ห้างสรรพสินค้า และตลาดหลักทรัพย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่เปิดบริการในห้างสรรพสินค้า สถานทูต และธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับรถยนต์ คือธุรกิจคาร์แคร์ ที่เปิดกิจการเป็นจำนวนมากในช่วงนี้ โดยมีลักษณะของล้างรถ การดูแล บำรุงรักษา และรับฝากรถยนต์ที่มีราคาสูงหรือเป็นรถยนต์นำเข้าประเภทซุปเปอร์คาร์ เนื่องจากในท้องที่เป็นแหล่งสถานบันเทิง ทุกประเภทที่อยู่ในท้องที่ ที่มีชื่อและมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทั้งปี ทั้งนักท่องเที่ยวในและนอกประเทศ

5. เหตุการณ์มหาอุทกภัยน้ำท่วมที่เกิดขึ้นผลเสียหายจากข่าวสาร พบว่าเป็นภาคการผลิตอุตสาหกรรม โดยที่นิคมอุตสาหกรรมหลาแห่งถูกน้ำท่วม ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีในภาพรวมแน่ โดยเฉพาะผลการจัดเก็บของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ที่มีอัตราส่วนผลการจัดเก็บทั้งประเทศในปีงบประมาณ 2553 ถึง ร้อยละ 59.00 แต่สัดส่วนของสำนักงานต่อผลการจัดเก็บทั้งประเทศมีสักส่วนร้อยละ 1.098 ผลกระทบโดยตรงน้อยมากเนื่องด้วยน้ำท่วมไม่ถึงและท้องที่ใกล้เคียงท่วมไม่นาน แต่ผลกระทบทางอ้อมมีผลค่อนข้างมากในธุรกิจ การขนส่ง, ธุรกิจการท่องเที่ยว, และการเป็นตัวกลางทางการเงินโดยเฉพาะธุรกิจการประกันภัย เพราะผู้ประกอบการในท้องที่เป็นธุรกิจขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ มีผลต่อผลการจัดเก็บภาษีอากรในปีงบประมาณ 2555 แน่ ดังนั้นการวางแผนงานในการจัดเก็บภาษีให้ได้ตามประมาณการ ควรกำกับดูแลและอาจได้ภาษีจากธุรกิจที่มีผลกระทบต่อวิกฤตการมหาอุทกภัยน้ำท่วมมาชดเชย เช่น ธุรกิจซ่อมรถยนต์ อู่ซ่อมรถยนต์ ธุรกิจคาร์แคร์ ธุรกิจขายอะไหล่รถยนต์ ที่อุปสงค์เพิ่มขึ้นแน่นอนจากน้ำท่วมในครั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มกิจการขนาดใหญ่อีกกลุ่มในท้องที่คือการค้าส่งค้าปลีก และการค้ารถยนต์และอะไหล่เป็นกิจการในหมวดการค้าส่งค้าปลีกที่มีรายผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากและเป็นกิจการหลักของท้องที่

6. ภาคการบริการอีกกิจการหนึ่งที่ไม่มีผลกระทบต่อวิกฤตมหาอุทกภัยและอยู่ในท้องที่เขตห้วยขวาง คือกิจการ อบ อบ นวด มีชื่อเสียงมากและเป็นธุรกิจสีเทาที่อยู่ในท้องที่หลายแห่ง แต่ผลการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่า หากมีการวิเคราะห์ถึง ขนาดกิจการจากสิ่งก่อสร้าง, จำนวนห้อง, ความหรูหรา และจำนวนผู้เข้าใช้บริการจากจำนวนรถยนต์ที่

สามารถตรวจสอบและเห็นชัดเจนได้ จากการเข้าสัมมนาเชิงวิชาการกรมสรรพากร ได้วิเคราะห์รายรับจากแบบแสดงรายการพบว่ายื่นแบบแสดงรายการจากการคำนวนโดยประมาณน้อยมาก และธุรกิจสถานบันเทิงกลางคืนทีมีเป็นจำนวนมากที่สามารถกำกับดูแลตรวจสอบกลุ่มกิจการนี้ให้ได้ผลการจัดเก็บภาษีมาชดเชยกับธุรกิจที่มีผลการจัดเก็บน่าจะมีแนวโน้มลดลง

7. การมีเทคโนโลยีที่ช่วยในการติดตามหรือประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลผู้ประกอบการจากการยื่นแบบ จะช่วยในจับประเด็นความผิดพลาดของรายผู้ประกอบการเพื่อการกำกับดูแลรายผู้ประการการได้อย่างทั่วถึง หากไม่เน้นไปที่กลุ่มรายผู้ประกอบการขนาดใหญ่เป็นสำคัญ เนื่องด้วยจำนวนรายผู้ประกอบการมีจำนวนมากและมีจำนวนกว่าเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะระบบงานต่างๆ ในหน่วยงานกรมสรรพากรและสรรพากรภาค ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการวางแผนและกำกับดูแล ควรเข้ามาวิเคราะห์ในภาพรวมก่อนแล้วเจาะประเด็นไปหารายผู้ประกอบการในการกำกับดูแล ที่สัมพันธ์กับข้อมูลข่าวสารเพื่อวิเคราะห์รายผู้ประกอบการได้แคบลงมุ่งเน้นภาษีจากการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีให้ถูกต้อง จากการที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการต่างๆ

สรุปการดำเนินการกำกับดูแลผู้ประกอบการที่มีนัยยะสำคัญทางผลการจัดเก็บภาษีอากรควรติดตามกำกับดูแลรายผู้ประกอบการที่มีขนาดกลางถึงใหญ่มากที่มีจำนวนอยู่ 500 รายแรกจากรายรับ และผลการจัดเก็บภาษีอากรให้การยื่นแบบแสดงรายการภาษีต่างๆ ให้มายื่นแบบในท้องที่อยู่ตลอดทุกประเภทแบบเนื่องด้วยมีอิทธิผลต่อผลการจัดเก็บเมื่อเทียบกับประมาณการผลการจัดเก็บและผลการจัดเก็บปีงบประมาณก่อน และวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพื่อวิเคราะห์ศึกษาแนวทางภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศว่ามีทิศทางเป็นอย่างไรส่งผลเกี่ยวเนื่องหรือผลกระทบต่อภาคการผลิตทั้งสินค้าและบริการอย่างไรเนื่องด้วยผู้ประกอบการในท้องที่มีลักษณะของภาคการบริการ ที่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เพื่อหากลุ่มกิจการที่มีนัยยะทางภาษีอากรมาวางแผนในการดำเนินปฏิบัติงานปีงบประมาณนี้ และการใช้เทคโนโลยีที่อยู่ในกรมสรรพากรช่วยในการวิเคราะห์รายผู้ประกอบการให้แคบลงเพื่อเลือกรายผู้ประกอบการที่มีนัยยะทางภาษีจากการยื่นแบบแสดงรายการเนื่องจากจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับจำนวนรายผู้ประกอบการแล้วเทียบกันไม่ได้ และแนวทางในการดำเนินการตามแผนที่กรมสรรพากรกำหนดมานั้นเป็นแนวทางที่กว้าง เพื่อให้ได้ผลการจัดเก็บภาษีอากรตามประมาณการที่กรมสรรพากรกำหนดมาให้ดำเนินปฏิบัติโดยมีคำรับรองผลการปฏิบัติงานเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2554) ภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร 2554 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์

กรมสรรพากร (2554) ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://www.rd.go.th

เกษณี สุจริตจันทร์ (2546) “การวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติเพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายภาครัฐกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

ชนะเดช นิลอุบล (2550) “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากรที่กรมสรรพากรจัดเก็บ” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ธัญพร รัตนา (2550) “ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลการจัดเก็บภาษีอากร: ศึกษาเฉพาะกรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม ” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิทยากร เชียงกูล (2553) ปฏิรูปประเทศไทย เศรษฐกิจ-การเมือง กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บ้านพระอาทิตย์ บริษัท บุ๊ค ด็อท คอม จำกัด

วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร (2553) เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์ บริษัท วศิระ จำกัด

ประสิทธิ์ มโนธรรม (2550) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ภาษีสรรพากรกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

ปราณี บุญยไวโรจน์ (2550) “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีอากรของประเทศไทย” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาณุ วิชิตโชติ (2547) “ประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร : กรณีศึกษาเปรียบเทียบสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 5 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 6” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

รุ่งทิวา ชาญจิตร (2550) “การศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร : กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 14” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และภาวนา สายชู เรียบเรียง (2553) MBA HANDBOOK กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด

สรวงสุดา ชัยวิชิต (2549) “ผลกระทบของภาษีอากรที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาติ ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554 จาก http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=95

อรุณี ศิริอาภรณ์ (2550) “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อรวรรณ สถาผล (2550) “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Kenneth C. Laudon, Jane P. Laudon , Managerment Information System ,ผู้แปล ผศ.ดร.สัลยุทธ์ สว่างวรรณ , 2553 ,หน้า 12-13

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ตาราง

ตารางจำนวนรายผู้ประกอบการที่รายรับไม่เกิน 1.8

จำนวน :ราย

ประเภทของผู้ประกอบการ		รวม
บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	
8022	1308	9330

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางจำนวนรายผู้ประกอบการที่รายรับเกิน 1.8 จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

จำนวน :ราย

ปีงบประมาณ	nonvat				vat				ผลรวมทั้งหมด
	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	บุคคลธรรมดา	คณะบุคคล	นิติบุคคล	ผู้จ่ายเงินได้	
ปีงบประมาณ 2551									
มิ.ย.-51			2104	89			5553	11	7757
ก.ค.-51	176	62	2109	90	197	50	5523	11	8218
ส.ค.-51	23	4	2116	90	200	50	5565	11	8059
ก.ย.-51	23	4	2118	90	201	50	5565	11	8062
ปีงบประมาณ 2552									
ต.ค.-51	23	4	2118	90	201	50	5565	11	8062
พ.ย.-51	78	23	2078	65	157	29	5630	36	8096
ธ.ค.-51	31	3	2122	91	206	51	5637	11	8152
ม.ค.-52	32	4	2100	91	208	53	5635	11	8134
ก.พ.-52	33	4	2112	92	209	60	5763	10	8283
มี.ค.-52	32	4	2125	92	210	61	5775	10	8309
เม.ย.-52	34	4	2139	93	212	61	5786	10	8339

พ.ค.-52	33	5	2166	93	210	61	5831	10	8409
มิ.ย.-52	33	5	2177	93	203	62	5720	9	8302
ก.ค.-52	32	5	2186	93	206	63	5717	9	8311
ส.ค.-52	32	7	2201	93	202	62	5712	9	8318
ก.ย.-52	33	6	2226	93	201	63	5714	9	8345
ปีงบประมาณ 2553									
ต.ค.-52	34	6	2249	94	199	63	5721	9	8375
พ.ย.-52	35	6	2291	94	199	63	5720	9	8417
ธ.ค.-52	36	5	2308	94	197	64	5741	9	8454
ม.ค.-53	48	5	2327	93	195	64	5732	10	8474
ก.พ.-53	49	5	2343	93	194	64	5723	10	8481
มี.ค.-53	50	5	2367	93	192	64	5737	10	8518
เม.ย.-53	51	5	2378	94	192	64	5728	10	8522
พ.ค.-53	50	5	2401	94	194	66	5767	10	8587
มิ.ย.-53	50	5	2412	42	194	67	5771	10	8551
ก.ค.-53	51	5	2418	42	194	66	5771	10	8557
ส.ค.-53	51	5	1964	42	195	67	5798	10	8132
ก.ย.-53	51	5	1756	42	195	67	5674	10	7800

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดธุรกิจจากรายรับรายรับปีงบประมาณ 2550

จำนวน :ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่ยื่นแบบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
มิ.ย.51	52	81	351	1239	2901	669	2464	7757
ก.ค.51	52	83	351	1244	3065	776	2647	8218
ส.ค.51	52	84	357	1250	3089	870	2357	8059
ก.ย.51	52	84	357	1250	3090	871	2358	8062

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดธุรกิจจากรายรับรายรับปีงบประมาณ 2551

จำนวน :ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่ยื่นแบบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
ต.ค.51	52	84	357	1250	3090	871	2358	8062
พ.ย.51	57	96	366	1293	3184	755	2345	8096
ธ.ค.51	58	96	369	1301	3234	769	2325	8152
ม.ค.52	58	96	370	1307	3279	779	2245	8134
ก.พ.52	59	96	379	1325	3364	803	2257	8283
มี.ค.52	59	96	379	1329	3380	824	2242	8309
เม.ย.52	61	96	379	1333	3393	853	2224	8339
พ.ค.52	62	96	383	1339	3409	893	2227	8409
มิ.ย.52	63	96	384	1340	3416	917	2086	8302
ก.ค.52	63	93	383	1353	3426	937	2056	8311
ส.ค.52	63	96	385	1340	3424	977	2033	8318
ก.ย.52	63	97	389	1338	3429	1046	1983	8345

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดธุรกิจจากรายรับรายรับปีงบประมาณ 2551

จำนวน :ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่ยื่นแบบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
ต.ค.52	69	79	382	1331	3519	1036	1959	8375
พ.ย.52	70	79	383	1334	3567	1045	1939	8417
ธ.ค.52	70	79	385	1337	3610	1055	1918	8454
ม.ค.53	70	79	386	1339	3636	1084	1880	8474
ก.พ.53	70	79	387	1344	3637	1099	1865	8481
มี.ค.53	70	79	387	1347	3645	1146	1844	8518
เม.ย.53	70	79	388	1348	3650	1171	1816	8522
พ.ค.53	72	79	388	1351	3666	1226	1805	8587
มิ.ย.53	72	79	388	1351	3668	1263	1730	8551
ก.ค.53	74	79	389	1354	3681	1282	1698	8557
ส.ค.53	74	81	390	1359	3690	1333	1205	8132
ก.ย.53	64	71	366	1329	3649	1379	942	7800

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดจากทุนจดทะเบียน ปีงบประมาณ 2551

หน่วย : ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่พบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวมทั้งหมด
มิ.ย.-50	22	237	164	2480	2130	281	2443	7757
ก.ค.-50	23	242	164	2512	2169	505	2603	8218
ส.ค.-50	24	246	168	2574	2229	513	2305	8059
ก.ย.-50	24	246	168	2574	2230	516	2304	8062

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดจากทุนจดทะเบียน ปีงบประมาณ 2552

หน่วย : ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่พบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวมทั้งหมด
ต.ค.-51	24	246	168	2574	2230	516	2304	8062
พ.ย.-51	24	249	168	2586	2257	525	2287	8096
ธ.ค.-51	24	252	174	2610	2293	533	2266	8152
ม.ค.-52	24	253	175	2646	2310	542	2184	8134
ก.พ.-52	24	255	179	2704	2366	562	2193	8283
มี.ค.-52	23	257	183	2717	2388	565	2176	8309
เม.ย.-52	24	257	184	2734	2412	569	2159	8339
พ.ค.-52	24	258	187	2758	2447	573	2162	8409
มิ.ย.-52	24	259	187	2769	2469	577	2017	8302
ก.ค.-52	24	258	188	2790	2482	582	1987	8311
ส.ค.-52	24	260	189	2795	2509	581	1960	8318
ก.ย.-52	24	262	190	2817	2555	587	1910	8345

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกำหนดขนาดจากทุนจดทะเบียน ปีงบประมาณ 2553

หน่วย : ราย

ป้ายชื่อแถว	ใหญ่มาก	ใหญ่	กลาง	ย่อม	เล็ก	ไม่พบ	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวมทั้งหมด
ต.ค.-52	24	262	191	2838	2586	589	1885	8375
พ.ย.-52	24	264	191	2861	2621	592	1864	8417
ธ.ค.-52	24	267	191	2882	2653	596	1841	8454
ม.ค.-53	24	268	191	2902	2679	609	1801	8474
ก.พ.-53	24	268	192	2915	2688	610	1784	8481
มี.ค.-53	24	267	193	2941	2717	613	1763	8518
เม.ย.-53	24	267	193	2953	2735	615	1735	8522
พ.ค.-53	25	268	196	2974	2781	619	1724	8587
มิ.ย.-53	25	269	200	2986	2801	621	1649	8551
ก.ค.-53	26	270	201	2998	2822	624	1616	8557
ส.ค.-53	26	272	201	3018	2865	629	1121	8132
ก.ย.-53	17	229	190	2977	2898	630	859	7800

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตาราง

ตารางกลุ่มกิจการ (ISIC CODE : International Standard Industrial Classification of All Economic Activities)

หน่วย : ราย

กลุ่มกิจการ	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	Q	(ไม่พบข้อมูล)	ผลรวม
ปีงบประมาณ 2551																		
มิ.ย.-51	18	5	36	505	18	508	2318	309	542	236	2778	9	44	31	380	2	18	7757
ก.ค.-51	17	4	40	530	18	526	2425	360	545	245	2919	9	45	93	418	6	18	8218
ส.ค.-51	15	4	40	548	19	527	2393	347	556	230	2868	9	45	33	400	6	19	8059
ก.ย.-51	15	4	40	548	19	527	2395	347	557	230	2868	9	45	33	400	6	19	8062
ปีงบประมาณ 2552																		
ต.ค.-51	15	4	40	548	19	527	2395	347	557	230	2868	9	45	33	400	6	19	8062
พ.ย.-51	15	4	40	552	20	531	2399	353	567	231	2872	9	45	34	399	6	19	8096
ธ.ค.-51	15	4	42	565	21	537	2427	356	561	231	2877	9	46	34	402	6	19	8152
ม.ค.-52	15	4	42	568	21	537	2399	354	568	234	2877	9	45	33	404	6	18	8134
ก.พ.-52	15	4	42	575	22	549	2460	359	574	233	2921	9	44	35	417	6	18	8283
มี.ค.-52	15	4	42	578	23	538	2473	362	574	234	2933	9	44	35	421	6	18	8309
เม.ย.-52	16	4	42	578	24	536	2482	366	571	234	2943	9	45	36	428	7	18	8339
พ.ค.-52	16	4	44	585	24	541	2505	370	577	235	2959	9	46	36	433	7	18	8409
มิ.ย.-52	16	4	44	575	23	534	2471	366	566	235	2926	9	44	36	430	6	17	8302
ก.ค.-52	16	4	43	577	22	532	2476	365	568	231	2932	9	47	36	430	6	17	8311
ส.ค.-52	16	4	44	583	22	532	2468	370	565	233	2928	9	46	42	433	6	17	8318
ก.ย.-52	16	4	44	580	28	534	2477	369	571	234	2931	9	51	44	430	6	17	8345
ปีงบประมาณ 2553																		
ต.ค.-52	16	4	44	581	30	537	2484	369	572	233	2939	9	52	47	435	6	17	8375
พ.ย.-52	16	4	44	590	32	539	2490	374	578	234	2940	10	53	48	442	6	17	8417
ธ.ค.-52	16	4	44	590	22	545	2500	379	580	235	2961	10	53	49	443	6	17	8454
ม.ค.-53	16	4	46	587	22	545	2492	378	580	238	2987	9	52	51	444	6	17	8474
ก.พ.-53	16	4	47	587	22	546	2488	378	579	240	2991	9	52	52	447	6	17	8481
มี.ค.-53	16	4	47	588	21	549	2498	380	584	239	3000	9	54	52	453	6	18	8518
เม.ย.-53	16	4	47	587	18	551	2502	378	586	238	3005	9	54	52	451	6	18	8522
พ.ค.-53	16	4	46	594	19	556	2524	378	589	241	3019	9	55	54	460	5	18	8587
มิ.ย.-53	17	4	45	594	19	560	2536	376	589	192	3016	9	55	56	460	5	18	8551
ก.ค.-53	17	4	45	593	19	559	2537	377	593	193	3015	9	54	56	463	5	18	8557
ส.ค.-53	13	3	44	569	18	542	2467	363	539	189	2794	9	51	54	452	5	20	8132
ก.ย.-53	10	3	44	547	18	518	2398	340	538	165	2649	8	45	52	444	3	18	7800

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ภาคผนวก ข

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

ตารางที่ 34 ตารางอัตราการขยายตัวของรายได้ประชาชาติ(GDP) ปีงบประมาณรายไตรมาส 1/2551 – 4/2553

Percent (%)

ปีงบประมาณ	GDP(ไตรมาส)	อัตราการขยายตัวของการจัดเก็บภาษีอากร
ปีงบประมาณ 2551	q151	5.40
	q251	6.30
	q351	5.20
	q451	3.10
ปีงบประมาณ 2552	q152	-4.10
	q252	-7.00
	q352	-5.20
	q452	-2.80
ปีงบประมาณ 2553	q153	5.90
	q253	12.00
	q353	9.20
	q453	6.60

(ที่มา. จากการประมวลผล)

ตารางที่ 35

ตาราง Table 4.1 : Gross National Product at 1988 Prices (Original)

Y-O-Y Growth Rate

Percent

	Agriculture (1)	Agriculture, Hunting and Forestry (2)	Fishing (3)	Non-Agriculture (4)	Mining and Quarrying (5)	Manufacturing (6)	Electricity, Gas and Water Supply (7)	Construction (8)	Wholesale and Retail Trade, Repair of Vehicles and Personal and Household Goods (9)	Hotels and Restaurants (10)	Transport, Storage and Communication (11)	Financial Intermediation (12)	Real Estate, Renting and Business Activities (13)	Public Administration and Defence; Compulsory Social Security (14)	Education (15)	Health and Social Work (16)	Other Community, Social and Personal Service Activities (17)	Private Household with Employed Persons (18)	Gross Domestic Product (19)	Plus : Net Factor Income Payment from the Rest of the World (20)	Gross National Product (21)
1993																					
Q1																					
Q2																					
Q3																					
Q4																					
1994	**4.2**	**3.2**	**9.1**	**9.5**	**7.5**	**9.6**	**11.1**	**14.2**	**9.5**	**2.7**	**11.4**	**15.3**	**6.9**	**2.9**	**2.1**	**4.8**	**7.7**	**-1.8**	**9**	**-11.8**	**8.9**
Q1	**-1.3**	-3.2	8.6	**12.4**	10.2	12.2	7.9	15.1	17.1	4	10	16.4	8.3	7.6	8.9	7.2	16.7	-1.8	**10.9**	18.9	**11.4**
Q2	**0.3**	-1.9	8.4	**10.8**	3.7	10.5	8.5	10.5	12.2	6.4	10.1	22.9	6.2	4.9	4.7	8.7	12.8	-1.8	**9.9**	8.5	**10.4**
Q3	**6.1**	3.4	15.9	**5.4**	5.3	7.9	9.2	4.3	-1.3	-0.3	10.8	8.1	4.8	7.9	5.4	8.7	6.6	-1.8	**5.5**	-24.1	**5.2**
Q4	**9.6**	10.6	4.4	**9.7**	11.7	7.9	18.7	30	11.5	1	14.7	14.6	8.5	-8.8	-9.6	-4.6	-4	-1.8	**9.7**	-126.9	**9**
1995	**4**	**4.5**	**1.9**	**9.8**	**2.1**	**11.9**	**14**	**6.7**	**9.6**	**4**	**12.2**	**7.3**	**4.4**	**10.4**	**10.1**	**9.4**	**10.4**	**-2**	**9.2**	**-7.2**	**9.3**

Q1	**9.6**	10.3	6.5	**9.6**	6.2	9.8	19	7	9.9	3.7	13.4	7.2	5.5	10.3	16.2	9.8	3.9	-0.1	**9.6**	-18.7	**9.5**
Q2	**23.1**	29.3	2.7	**11.4**	4.7	13.3	18.5	9.3	14.3	3.8	13.4	8.2	3.8	7.4	5.2	7	6.6	8.7	**12.3**	-17.1	**12.2**
Q3	**-2.7**	-3	-2	**10.7**	-1	14.2	10.3	8.1	11.4	5.2	10.8	7.6	6.8	6.3	3.9	9.7	12	-5.9	**9.6**	-4.4	**9.7**
Q4	**-6.2**	-7.4	1.1	**7.7**	-1	10.4	9.1	2.5	3.6	3.5	11.2	6	1.6	18.5	15.9	11.2	19.7	-10.6	**5.9**	13	**6.1**
1996	**4.4**	**5.7**	**-1.1**	**6.1**	**18.2**	**6.6**	**3.7**	**7**	**1.9**	**3.3**	**11.7**	**4.5**	**4.6**	**6**	**4**	**5.8**	**22.9**	**-1.4**	**5.9**	**-42.1**	**5.4**
Q1	**3.4**	3.5	2.6	**4.9**	8.8	7.8	8.7	8.5	-1.5	0.5	12.1	1.5	-2.2	2.6	-3.4	-5.2	24.3	-5	**4.7**	-44.1	**4.3**
Q2	**4.6**	6.8	-4.3	**6.7**	10.2	6.7	0.4	6.5	6	10	11.9	0.3	6.7	7.5	5.3	4.4	23.3	-3.9	**6.5**	-45.3	**5.7**
Q3	**7.1**	10.3	-3.2	**7.9**	17.9	6.8	5.6	9.1	4	2.2	16.5	12.1	5.3	5.8	6	11.2	25.4	2.2	**7.8**	-42.2	**7.3**
Q4	**3.6**	4.2	0.2	**4.7**	36.1	5	0.7	3.9	-0.8	1	6.7	4.4	8.3	8.5	8.6	14	18.7	1.7	**4.6**	-33.7	**4.3**
1997	**-0.7**	**0.1**	**-4.6**	**-1.4**	**13.4**	**1.4**	**5.8**	**-25.6**	**-3**	**-3.1**	**4.7**	**-10.8**	**1.3**	**3.8**	**6.6**	**8.4**	**3.2**	**0.7**	**-1.4**	**-10.4**	**-1.6**
Q1	**-0.1**	0.3	-1.8	**1.1**	18.4	6.4	0.9	-29.5	1.3	5.4	-0.3	-8.7	8.6	1.5	4.5	8.7	6.1	9.5	**1**	7.3	**1.1**
Q2	**-1.6**	-0.4	-7	**-0.5**	18.1	3	9.9	-23.5	-4.2	-2.4	0.2	-3.2	2.9	3.8	8.1	9.8	1.3	9.7	**-0.6**	-1.5	**-0.6**
Q3	**-1.2**	0	-5.5	**-1.6**	17.5	0.4	8.7	-14.6	-4.5	-5.8	9.9	-19.4	0	4	7.7	7.9	-0.4	-9.1	**-1.6**	-17.6	**-2**
Q4	**-0.3**	0.5	-4.5	**-4.7**	1.5	-4	3.3	-36.6	-4.7	-9.4	9.3	-11.2	-4.9	6	6.2	7.3	6.2	-8.3	**-4.2**	-39.1	**-4.7**
1998	**-1.5**	**-2.1**	**1.5**	**-11.4**	**-6.2**	**-10.9**	**-0.7**	**-38.3**	**-13.2**	**-4.9**	**-9.1**	**-29.6**	**-2.8**	**7.7**	**10.3**	**5.9**	**-5.5**	**1.8**	**-10.5**	**-12.3**	**-11**
Q1	**0.4**	0.3	0.6	**-7.9**	0.5	-11	8.1	-28.3	-10.1	-8.2	-1.1	-12.8	1.8	7.5	10.1	4.9	2.9	-3.9	**-7.1**	-37.3	**-7.7**
Q2	**-11.1**	-12.1	-6.1	**-14.1**	-7.9	-13.6	0.1	-43.8	-16.2	-12.6	-11.7	-27.2	-2.7	5.3	4.6	-1.1	-6.8	-7.4	**-13.9**	-9	**-14.5**
Q3	**-5.5**	-5.5	-5.8	**-14.6**	-9.4	-14.4	-6.5	-42.2	-15.8	-1.4	-15.8	-27.5	-3.9	8.3	6.4	10.6	-11.1	11.5	**-13.9**	-6.7	**-14.4**
Q4	**6.2**	4.7	14.6	**-9**	-7.4	-4.1	-3.7	-36.6	-10.5	3.9	-7.2	-49.5	-6.1	9.7	19.7	8.9	-6.5	11.5	**-7.2**	-4.6	**-7.4**
1999	**2.3**	**2.8**	**-0.1**	**4.7**	**8.2**	**11.9**	**3.1**	**-6.8**	**3.4**	**6**	**6.2**	**-34**	**3.4**	**2.7**	**0.6**	**6.5**	**11.6**	**-0.9**	**4.4**	**21.8**	**5.2**
Q1	**3.8**	3	7.6	**-0.7**	0.7	5.3	-4	-25.2	3.1	4.6	1.5	-42.9	-1.9	1.1	3	8.8	2	3.6	**-0.2**	-50.6	**-1.3**
Q2	**5.5**	6.9	-0.8	**3.2**	10.1	10	-5.3	3.3	1.4	2.9	10.1	-39.9	-1.6	5.6	6.5	6.7	10.3	-12.6	**3.4**	36.9	**4.9**

Q3	**6**	5.8	6.7	**8.6**	8.1	17.7	12.8	0	4.8	6.6	6.4	-24.5	7.3	5.6	3.5	2.7	16.8	2.3	**8.4**	31.9	**9.6**
Q4	**-2.6**	-1.1	-10.9	**7.9**	14.1	15	10.6	-3.8	4.4	9.9	7	-23	9.9	-1.2	-9.2	7.9	18.1	4.4	**6.4**	59.7	**7.8**
2000	**7.2**	**7.7**	**4.8**	**4.5**	**5.5**	**6.1**	**9.8**	**-9.2**	**3.6**	**6.4**	**7.5**	**-7.9**	**2.8**	**1.2**	**3.4**	**4.2**	**5.9**	**0.1**	**4.8**	**63.9**	**6.1**
Q1	**3.1**	4.9	-5.6	**6.9**	13.9	9.4	11.5	8.3	3.6	7.5	7.7	-9.7	7.1	0.6	5.6	6.7	8.6	7.8	**6.5**	85.5	**9.5**
Q2	**13.6**	12.8	17.8	**5.4**	7.9	8.1	13.4	-11.8	5.9	7.5	4.6	-8.3	5.7	0.2	0.3	2.7	6.5	4.8	**6.1**	52.5	**7.4**
Q3	**8.5**	10.5	1.2	**1.9**	3.4	2.9	2.7	-12.8	2.8	5.4	6.4	-8.4	-1.9	-0.7	0.9	4.1	5.7	-0.9	**2.4**	59.1	**3.5**
Q4	**5.7**	5.2	8.7	**3.8**	-1.9	4.2	12.5	-18.6	2.3	5.4	11	-4.6	1.1	4.9	6.7	3.2	3.2	-11.3	**4**	19.2	**4.2**
2001	**3.2**	**4.2**	**-1.7**	**2**	**0.6**	**1.4**	**6.5**	**0.2**	**-1.1**	**4.6**	**6.8**	**2.1**	**1.7**	**3.7**	**1.4**	**7.3**	**2.8**	**1.9**	**2.2**	**-288.6**	**0.2**
Q1	**2.3**	1.8	4.8	**1.7**	-7.3	1.3	6.4	-5.8	1.2	6.4	5.4	-0.8	0.5	3.1	-1.3	3.8	2.9	-2.6	**1.7**	-301.8	**0.4**
Q2	**1.8**	2.8	-3.4	**2.2**	2.6	1.7	6.1	-8.9	-0.5	5.4	8.4	1	1.2	4.9	1.4	7.3	3.7	5.4	**2.2**	-203.1	**0.2**
Q3	**0.1**	0.5	-1.5	**2.3**	4.2	1.1	9	7.4	-2.6	3.9	6.7	2.9	3.1	4.2	4.4	8.8	1.6	3	**2.1**	-358.7	**-0.5**
Q4	**6.9**	9.1	-6.2	**2**	2.8	1.4	4.6	8.8	-2.6	2.8	6.7	5.5	2.2	2.9	1	9.2	3.1	2.6	**2.7**	-328.3	**0.7**
2002	**0.7**	**0.8**	**-0.2**	**5.9**	**11**	**7.1**	**6**	**5.4**	**2.2**	**4.5**	**6.8**	**11.6**	**4.9**	**6.5**	**1**	**-0.3**	**8.1**	**0.3**	**5.3**	**-80.5**	**3.3**
Q1	**1.6**	3.2	-6.5	**4.8**	16.5	4.7	6.7	4.4	1.4	4.1	6.8	7.8	4.6	9.9	1.8	5.5	5.5	1.3	**4.5**	-129	**2.3**
Q2	**-0.6**	0.2	-5.1	**5.5**	9.2	6.1	5.6	19.1	1.2	3.3	5.4	9.8	5.2	9.3	3.7	1.5	8.4	-1.5	**5**	-85.4	**2.6**
Q3	**5**	6.8	-2.6	**5.8**	10.8	8	2.9	0	2.7	4.3	5.9	11.9	5.1	3.7	-0.3	0.7	9.4	-0.9	**5.8**	-9.1	**5.6**
Q4	**-1.7**	-3.7	12	**7.2**	8.1	9.7	8.7	0	3.5	6.4	8.8	17.2	4.6	3.1	-1	-7.8	8.9	2.5	**6**	-126.7	**2.9**
2003	**12.7**	**12.9**	**11.3**	**6.5**	**6.8**	**10.7**	**4.6**	**2.8**	**2.9**	**-4.2**	**2.9**	**16.8**	**4.9**	**3**	**1.1**	**-3.8**	**11.8**	**2.9**	**7.1**	**-32.9**	**6**
Q1	**12.3**	11.9	14.5	**6.3**	7.4	10.9	4.4	-3.6	2.7	-3	5.6	15.9	4.1	-1.6	1.5	-7.8	6	0.4	**6.9**	1.4	**7.2**
Q2	**14.8**	15.5	11.1	**5.8**	5.1	11.5	6.9	-0.4	3	-13.4	-0.4	16.3	4.3	0.8	3.1	-6.7	5.3	3.2	**6.6**	-11.6	**6.4**
Q3	**10.8**	10.8	10.5	**6.3**	4.9	9.4	4.1	6.3	2.6	-1.7	3.2	14.5	4	8.3	0.5	-0.2	12.8	4.5	**6.7**	-47.5	**5.3**
Q4	**12.7**	13.3	9.5	**7.7**	10.1	11.1	3	9.1	3.3	0.5	2.9	21.1	7	4.9	-0.7	-0.5	22.3	3.9	**8.3**	-65.2	**5**

2004	**-2.4**	**-3.5**	**3.6**	**7.4**	**5.5**	**8.2**	**6.4**	**7.2**	**4.8**	**12.2**	**7.5**	**12.4**	**6.6**	**3.2**	**3.5**	**2.3**	**12.5**	**3.6**	**6.3**	**-20.1**	**5.5**
Q1	**-0.2**	-2.7	13.9	**7.5**	6.3	10	4.2	8.4	4.5	1.4	5.9	11.2	5.9	3.4	1.4	4.2	23.2	3.1	**6.7**	-5.7	**6.7**
Q2	**-8**	-8.3	-6.3	**8.1**	6.2	7.6	6.9	3.6	4.3	28.1	10.4	15.1	7.5	4.1	6.5	6.2	14.7	4.1	**6.6**	-20	**5.8**
Q3	**-3.7**	-2.7	-8.7	**7.2**	4.1	8.1	8.7	3.3	4.9	17.1	8.1	10.5	7.7	-0.1	2.4	-3.2	8.9	3.7	**6.3**	-18.2	**5.7**
Q4	**0.4**	-1.3	11.1	**6.7**	5.5	7.1	5.6	16	5.4	6.1	6.2	13.1	5.5	5.3	3.8	2.8	5.4	3.7	**5.9**	-26.6	**4**
2005	**-1.8**	**-2.7**	**2.8**	**5.3**	**9**	**5.2**	**5.3**	**5.7**	**4.8**	**2.1**	**4.8**	**8.4**	**5.3**	**4**	**7**	**11.1**	**6.4**	**0.1**	**4.6**	**-6.9**	**4.5**
Q1	**-7.8**	-9.8	1.5	**4.9**	5.2	2.8	9.1	10.2	4.8	-1.7	4.3	16	6.5	6.8	16.1	17	4.6	2.6	**3.6**	-66.4	**1.3**
Q2	**-4.3**	-6.2	6.3	**5.5**	6.9	6.1	6.6	7.2	4.5	3.4	4.8	5.7	4.8	4.5	1.8	12.3	8.3	-1.9	**4.7**	-43.8	**2.3**
Q3	**1.5**	1.3	2.5	**5.8**	12.9	6.3	4.9	3.2	4.4	3.1	4.6	7.2	5.2	4.6	6.8	8.7	11	1	**5.5**	-35.7	**3.9**
Q4	**2.4**	2.5	2.1	**5**	10.7	5.5	0.7	2.6	5.3	3.5	5.5	5.6	4.8	0.2	3.8	6.7	2.1	-1.3	**4.7**	45.8	**10.2**
2006	**5**	**4.4**	**8.1**	**5.1**	**4**	**5.9**	**4.7**	**4.6**	**3.4**	**11.1**	**6.2**	**3.2**	**5.5**	**-0.8**	**3.3**	**5**	**2.9**	**-2.3**	**5.1**	**17.4**	**6.6**
Q1	**6.6**	6.1	8.8	**6.1**	7.9	7.8	3.5	4.4	4	15.8	7.7	5.3	5.8	-3.3	-5.8	-0.9	5.7	-3.5	**6.1**	19.1	**7.6**
Q2	**8.1**	8	8.9	**4.9**	7	5.5	3.1	5.4	2.7	10.5	5.5	3.8	5.6	-1.8	5.4	7.1	4.2	-5	**5.1**	8.2	**6.3**
Q3	**6.5**	6	8.8	**4.6**	0.8	5.2	6.1	4.4	3	8.3	5.3	2.4	5	1.5	7.4	5.6	2.2	-4	**4.8**	11	**5.9**
Q4	**1.3**	0.4	6.5	**4.9**	0.7	5.2	6.4	4	3.8	10.3	6.2	1.4	5.5	0.4	7	8.4	-0.4	4.4	**4.4**	36.3	**6.7**
2007	**1.2**	**1.7**	**-1.2**	**5.4**	**3.8**	**6.2**	**5.1**	**2.5**	**5.5**	**4.4**	**6**	**5.6**	**3.2**	**4.6**	**9.8**	**7.3**	**-5.1**	**2.6**	**5**	**3.2**	**5.5**
Q1	**2.4**	3.7	-2.9	**4.8**	1.5	4.7	4.5	1	5.9	5.1	6.2	0.4	3.7	8.1	12.7	11.3	-6.9	2.4	**4.6**	4.3	**5**
Q2	**1.4**	1.6	0.6	**4.9**	5.5	5.6	3.7	2	5.1	3.5	5.5	4.3	4	2.9	8.7	3.2	-4.1	2.3	**4.6**	8.5	**5.6**
Q3	**-1.6**	-1.4	-2.5	**6.1**	4.1	6.7	8.9	1.5	7.3	2.8	5.4	8.4	1.9	5.9	12.1	10.8	-4.9	3.3	**5.5**	-0.5	**5.8**
Q4	**1.8**	2.2	-0.2	**5.9**	4.2	7.6	3.1	5.9	3.6	5.9	6.7	9.2	3.3	1.3	5.8	4.2	-4.5	2.3	**5.4**	-3.2	**5.5**
2008	**4.2**	**4.3**	**3.4**	**2.3**	**0.2**	**3.9**	**4**	**-5.3**	**1**	**1.6**	**-0.5**	**8.3**	**2.5**	**1.3**	**0.3**	**-0.8**	**0.7**	**1.8**	**2.5**	**29.3**	**4**
Q1	**4.4**	4.2	5.1	**6.5**	-1.4	10.1	5.5	1.5	2.8	9.6	6	10.6	4.8	-1.9	-2.3	-2.9	2.4	2.1	**6.3**	89.9	**10.2**

Q2	**9**	10.7	0.7	**4.9**	2.9	7.5	5.4	-2.6	1.4	6.1	4.1	10.1	2	4.3	-1.7	-1.2	-0.1	1.2	**5.2**	11.9	**6.3**
Q3	**5.4**	5.6	4.3	**2.9**	2.1	5.5	2.6	-7.1	0.6	0.3	1.2	8	3.3	1	-4	-1.1	0.2	1.9	**3.1**	15.8	**4.1**
Q4	**0.4**	-0.1	3.1	**-4.7**	-3.2	-6.9	2.4	-12.8	-1.2	-8.2	-11.5	4.8	0.1	2.2	9.6	2.3	0.3	1.9	**-4.1**	10.7	**-3.9**
2009p	**1.3**	**0.7**	**4.4**	**-2.7**	**0.9**	**-6.1**	**0.9**	**0.4**	**-0.3**	**-0.3**	**-3.8**	**4**	**1.1**	**0.1**	**5.3**	**2**	**0.5**	**1.9**	**-2.3**	**-11**	**-2.8**
Q1	**5.2**	5	6.1	**-8.2**	0.6	-15	-2.7	-8.2	-1.8	-6.4	-8.2	2.6	-1.8	-0.1	6.4	2.9	-2.1	2.1	**-7**	-276.6	**-8.1**
Q2	**-1.1**	-2.3	5.1	**-5.5**	-2.4	-9.7	-0.9	0.8	-1.9	-5.6	-8.3	4.2	1.7	-2.8	3.9	-0.2	-0.5	2.2	**-5.2**	31.3	**-3.7**
Q3	**0.6**	0.1	2.9	**-3.1**	-1.6	-7.1	2.3	2.6	-1.1	-2.3	-3.8	3.6	1.2	0.5	9.9	3.1	1.5	1.4	**-2.8**	-35.3	**-4.5**
Q4	**0.4**	-0.2	3.3	**6.6**	7.5	8.7	4.9	7.2	3.6	13.9	5.4	5.5	3.5	2.8	1.2	2.1	3.3	1.9	**5.9**	-15.4	**5.6**
2010p1	**-2.3**	**-3.1**	**1.4**	**8.8**	**5.2**	**13.9**	**10.1**	**6.8**	**2.7**	**8.5**	**4**	**7.8**	**3.8**	**4**	**2.4**	**2.8**	**14.8**	**-1.2**	**7.8**	**-30.6**	**7**
Q1	**-2.2**	-3.1	1.6	**13.6**	8.3	22.9	15.9	7.9	3.4	15.4	6	7.4	6.6	6.2	7	4.9	11.1	1.1	**12**	-63.5	**11.2**
Q2	**1.5**	1.3	2.4	**9.9**	5.5	17.6	13	8	2.7	0.2	2.2	6.8	2.4	3.1	3	2.3	14.9	1.2	**9.2**	-78.1	**6.5**
Q3	**-4.5**	-5.1	-1.5	**7.4**	4.1	11.6	6.1	5.2	2.6	10.1	4	7.1	4.1	0.8	-1.1	0.1	15.9	-3.8	**6.6**	-0.4	**7**
Q4	**-3.5**	-4.6	2.2	**4.7**	3.3	4.8	5.7	6.6	1.9	8	3.8	10.1	2.1	5.8	0.9	3.9	17.2	-3.3	**3.8**	-17.9	**3.3**
2011p1																					
Q1	**7.6**	10	-2.7	**2.8**	1.9	1.7	0.5	-1.3	2.2	8	3.1	11.8	3.9	0.8	-0.4	1	14.3	0.9	**3.2**	-38.3	**2.4**
Q2r	**6.7**	8.6	-3	**2.4**	-1.7	-0.1	-3.2	-7.6	1.7	19.8	6.7	14.6	5.2	0.3	0.6	1	13.7	-1.5	**2.7**	23.6	**4.5**
Q3	**-0.9**	-0.6	-2.2	**3.8**	-5.4	3.1	4.3	-5.4	3	10	4.5	16.8	3.9	0.6	1.4	1.3	9.8	1.1	**3.5**	32.8	**5.7**

(ที่มา. จาก ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาติปี พ.ศ. 2536-2554, โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2554, จาก http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=95)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายพลภูมิ สังข์สุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	15 ตุลาคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	ศ.บ.(เศรษฐศาสตรบัณฑิต) สาขาการคลัง มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2539
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10 เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	นักวิชาการภาษีชำนาญการ